Mystiek
van het vernieuwde
Christusbewustzijn

Eenheid in de schepping

Zohra Noach

Dank!
Aan deze publicatie is door verschillende mensen gewerkt. Graag wil ik hen bedanken voor hun toewijding bij al het computerwerk, uittypen, corrigeren, enzovoort.
Zohra Noach

Tweede druk 2006
Foto omslag: F. de Bode
Foto Zohra: Anna A. Hofkamp

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

ISBN-10: 90-78748-02-8
ISBN-13: 978-90-78748-02-1

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen teksten met bronvermelding worden overgenomen

Woord vooraf

De essentie van ieder boek van Zohra Noach is de herkenning van de eigen innerlijke geestkracht door de liefde van het hart, de verzoening met en de acceptatie van zichzelf en anderen.

In dit boek is de spreektaal zoveel mogelijk gehandhaafd opdat de uitwisselende energieën zo goed mogelijk behouden blijven.

Bij het lezen van dit boek kan men zichzelf, bij wijze van spreken, in de zaal plaatsen en de woorden de eigen weg naar het hart laten vinden.

Dit boek bevat een cyclus van 5 avonden over het thema 'mystiek van het Christusbewustzijn', gehouden in het najaar van 1993 te De Bilt.

INHOUD

Woord vooraf 6

HOOFDSTUK 1 13
Een breder perspectief 13
wie, wat is God? 13
kaarsenceremonie 15
vrijmaken van energieën 15
alles is één 16
licht van het bewustzijn 18
bron van waarheid 19
energieën 21
gedachten zijn krachten 23
transformatie en harmonie 25
DIALOOG 27
belangeloze liefde 27
verantwoordelijkheid en schuldgevoel 30
openheid - afhankelijkheid - macht 33
vrije wil 34
acceptatie 36
toeval? 39
acceptatie en vergeving 40
doofheid en schuldgevoel 46
delen 47
VISUALISATIE 49

HOOFDSTUK 2 53
proces van evolutie 53
twee componenten van de ziel 54
kringloop van levens 55
lichtende energieën 56
DIALOOG 57
nieuwe inzichten 59

het creëren van onstoffelijke vormen 60
elementalen 61
vernieuwd bewustzijn uitdragen 63
bij jezelf beginnen 65
inzicht en gevoel 67
macht en onmacht 69
eenheid 70
mijn broeders hoeder 72
respect opbrengen 74
vorig leven 75
liefdeskracht 76
innerlijke zuivering 79
discipline vanuit vrijheid 81
ook adempauzes zijn nodig 82
VISUALISATIE 85

HOOFDSTUK 3 89
de aardse persoonlijkheid 89
levensmoed, levensdurf 92
sexualiteit 93
DIALOOG 95
je goddelijk zijn accepteren 95
sexuele energie 98
het koninkrijk Gods 105
respect en acceptatie 108
stilte 112
VISUALISATIE 114

HOOFDSTUK 4 121
loslaten van het oude 121
ruimte 122
DIALOOG 124
Mediteren 128
herkennen van macht 130
als mens jezelf zijn 133

dienaarschap 136
VISUALISATIE 137

HOOFDSTUK 5 145
loslaten voor vernieuwing 145
ben ik mijn broeders hoeder? 146
de supernature als motor 146
DIALOOG 148
weerstanden 148
spirituele milieuhygiene 150
beheerder van de aarde 151
macht en onmacht 154
spirituele energieën 159
bewustzijn blijft voortbestaan 161
channeling en begeleiding 164
bewustzijn 168
hoe mediteren 170
VISUALISATIE 171

Er is niet een God die straft en beloont, er is niet een Vader op de troon die kijkt naar jou of je het goed doet of niet goed doet.

Er is een 'supernature', een enorme kracht en macht, een goddelijke natuur, die in ons zit. *In* ons.

HOOFDSTUK 1

Een breder perspectief

Deze inleiding zal gericht zijn op de mystiek van het nieuwe godsbesef. Nieuw, wat is nieuw op onze aarde? Vernieuwd zou ik beter kunnen zeggen, het vernieuwde Christusbewustzijn. In dit westerse land zijn wij toch van huis uit gericht op de Christus.

In al het nieuwe wat naar ons toekomt leek het, ik zeg met opzet leek het, alsof dat vervaagde, verder wegging. Voor een poos was dat goed, want daardoor kon er enige afstand komen in onszelf, opdat er een vernieuwd inzicht, een breder perspectief kon gaan ontstaan, waardoor wij dieper konden doordringen in de mystiek van deze grote gezondene.
Het breder perspectief begint dat er met ons godsbesef een geheel ander inzicht gaat komen.

De mensheid heeft vanuit de monotheïstische godsdiensten, het jodendom, het christendom, de islam, de ene God gezien. Dat werd vertaald als 'de Vader'. Al duizenden en duizenden jaren geleden werd het godsbesef vertaald door de mensen vanuit hun eigen cultuurhistorische en maatschappelijke achtergronden als goden, godinnen, een oppergod en dergelijke.

Wie, wat is God

Vanuit Psychosofia wordt aangereikt, dat datgene - ik zeg met opzet datgene - wat wij God noemen niet

is een persoonlijke God, een menselijke structuur, die wij mensen daarvan hebben gemaakt. Het is een zeer grote liefdeskracht, zó groot en zó lichtend, met een oneindige uitstraling van lichtende energieën. Dit godsbesef is groter en biedt in wezen diepere perspectieven dan de verenging die de mens, met wat hij denkt dat God is, van God heeft gemaakt. Dit breder perspectief, wat ons nu wordt aangereikt, is noodzakelijk om in de komende tijden tot een grotere verwerking te geraken van al datgene wat over de wereld zal komen. Er groeit begrip in de mens.

Er is niet een God die straft en beloont, er is niet een Vader op de troon die kijkt naar jou of je het goed doet of niet goed doet. Er is een 'supernature', een enorme kracht en macht, een goddelijke natuur, die in ons zit. *In* ons.
Wij zijn de dragers - in gradaties van niveau van bewustzijn - van deze supernature, van deze enorm grote diepste goddelijke natuur. Waarom is het zo noodzakelijk dat wij mensen dit nu gaan begrijpen in dit nieuwe tijdperk?

Tweeduizend jaar lang hebben wij als mensheid ons kunnen laten leiden door het christendom zoals het ons werd gegeven in al zijn schoonheid en ook in al hetgeen niet zo schoon was.
Dat heeft ons geholpen op de evolutieweg die wij mensen hebben te gaan. Wij komen nu in een ander tijdperk. In een tijdperk waarin de mens juist ook geestelijk vrij en volwassen gaat worden, waardoor hij tot eigen licht kan komen.

kaarsenceremonie

Nu is het juiste moment om de drie kaarsen aan te steken opdat het eigen licht kan gaan komen.
Voel je iets in jezelf, dat het eigen licht kan gaan komen? Wat trilt er in je mee? Je eigen licht, je goddelijke natuur, je zijn in jezelf van dit goddelijke. Dit is van jou, jouw unieke zijn.
Deze drie kaarsen symboliseren iets. Je mag er niet al teveel waarde aan hechten want dan wordt het een soort afgoderij. Maar symbolen zijn er om in ons denken en ook in onze emotiewereld meer duidelijkheid te geven.
In wezen vormen deze drie kaarsen vanuit die ene bron van kracht, van liefde, van licht, een eenheid.

De eerste kaars heeft de betekenis dat al het geschapene een eenheid is.
De tweede kaars symboliseert het licht van het bewustzijn, dus het begrip daarvan. Want als we het niet begrijpen dan kunnen we er ook niets mee.
De derde kaars, die met de punt naar het oosten is gericht, symboliseert onze menselijke liefdeskracht, om die tot realiteit te brengen in deze, onze wereld. Deze wereld die op het punt lijkt te staan te ontploffen in geweld, in haat en in onbegrip.

vrijmaken van energieën

Deze inleidingen zijn niet alleen gericht op het diepere besef wat wij willen krijgen in de mystiek van onze eigen goddelijke natuur, van de samenhang der dingen, van het vernieuwde christusbewustzijn. Maar zij zijn ook gericht om in jezelf die energieën, waarvan

je je misschien nog niet helemaal bewust bent, als het ware vrij te maken. Om ook met de energieën die in ieder mens leven en die werkelijk tot het menselijke element behoren, te werken, die te gebruiken. Dat zijn als het ware je eigen talenten.

Ik ga weer even terug naar dat grote perspectief van de supernature, de oneindige uitstraling van de lichtende energieën die vanuit enorme goddelijke kracht, lichtkracht, liefdeskracht, verdicht in de sferen en uiteindelijk in de materie komt.
Wij behoren ook tot deze lichtende energieën.
Deze zijn in onszelf. Tot nu toe was het in onze opvoeding en ook in onze religieuze achtergronden duidelijk dat de mens enigermate afhankelijk was van datgene wat uit leergezag naar ons toekwam en waar wij aan hadden te beantwoorden.
In het nieuwe tijdperk zal het zo zijn dat elk mens geestelijk volwassen is, elk mens geestelijk vrij zal zijn om dat eigen zijn te kunnen realiseren in het eigen leven.

Dit vernieuwde godsbesef brengt ons dan ook tot een diepere erkenning, dat in wezen al wat is, al het geschapene, het mineralenrijk, het plantenrijk en dierenrijk, in gradaties van bewustzijn, een eenheid vormt. Met als bekroning daarvan de eenheid van de mensheid op deze planeet, de aarde.

alles is één

Eerst wil ik het hebben over dit zonnestelsel, over deze planeet. De mens hier op deze planeet heeft het hoogste bewustzijn.

In gradaties van niveau is hij dus in totale eenheid met de natuurrijken die ik net noemde. Het betekent dat de mens niet een op zichzelf staand iets is, dat het plantenrijk, het dierenrijk, het mineralenrijk en het zonnestelsel niet op zichzelf staande bewegingen of energieën zijn, maar dat al met al is verbonden in een werkelijke eenheid. Het is erg noodzakelijk dat je dit vasthoudt: die absolute eenheid.

In de hele oude spirituele waarden die werden doorgegeven aan de mensheid door zeer grote leraren, door gezondenen, avatars, is deze essentie altijd wel benadrukt. De mens maakte daar, vanuit zijn eigen achtergronden, de vormgeving van die bij die mens en bij dat volk paste.

Zo langzamerhand is het begrip van deze essentie bijna verloren geraakt. Wij bestrijden elkaar juist op geloofsgebied: wie niet gelooft zoals ik, die is verkeerd. En wij vergeten daardoor dat al wat aan spiritualiteit, aan waarden is gegeven door de duizenden jaren heen tot nu, allemaal uit slechts één bron van waarheid komt. Uit een grote goddelijke supernature waartoe wij behoren.

Wanneer de mensheid in het komende tijdperk, en ook nu in deze tijden, dit besef zou hebben, dit zou begrijpen in zijn diepste ik, dan zou er niet zoveel geweld, zoveel ontkenning en zoveel haat hoeven zijn.
Het is dus van het hoogste belang dat de mensheid zich nu bewust gaat worden van deze eenheid.

licht van het bewustzijn

Dan nu als tweede, het licht van het bewustzijn hiervan.
De mens die in wezen is het hoogste bewustzijn op aarde, heeft dus een enorme verantwoordelijkheid. Deze hoef je niet te zien als een grote zware last boven op je, zo van: ik red het niet meer. Nee, de mens kan in fierheid rechtop staan en deze verantwoordelijkheid op zich nemen.
De mens kan nu staan in zijn diepste eigen erkenning van zijn goddelijke natuur.
De mens kan dus nu vanuit deze erkenning van zijn eigen goddelijke natuur gaan werken aan de realisatie daarvan in zijn eigen omgeving, zijn eigen plek, zijn eigen achtergronden.

Hoe besef je dan hoe deze goddelijke natuur in jouzelf is?
Dat kan ik wel met heel veel mooie woorden vertellen, maar dat moet je in jezelf ergens kunnen voelen. Ergens moet dat iets bij je doen trillen. Ergens, waar is dat ergens? Dat ligt verborgen diep in jezelf. Dat verborgene is dat wij door onze achtergronden, onze opvoeding, alles wat naar ons toe kwam, dit universele, dit enorme diepste aspect van ons zijn, eigenlijk nooit zo hebben gezien.
Het is misschien nooit zo naar ons toe gekomen, zo aangereikt of uitgelegd. Want wij waren gefocust op die God daar buiten ons, de Christus dáár, en alles wat daar tussen ligt.

Ik hoop niet dat ik je minderwaardigheid aanpraat, want dat is ook niet de bedoeling.
Of dat je op straat loopt en zegt: ‘Ik ben God’; zulke dingen gebeuren ook. Nee, wij zijn de dragers, de

dragers van de goddelijke natuur.
Zo was de Christus, de zeer grote Gezondene, een avatar, door God gezonden. Met God bedoel ik vanuit de hoogste regionen.
Zo was Hij de drager van het hoogste licht wat het bewustzijn der mensheid kon opnemen.

Moeilijk hè: wat het bewustzijn der mensheid kon opnemen.
Het bewustzijn van de mensheid kon het alleen in die mate opnemen, zoals het indertijd, 2000 jaar geleden, is gebeurd.
Zo heeft het zich uitgekristalliseerd tot datgene wat wij nu hebben.

Maar nu, nu wordt er vanuit de hemelen gevraagd, dat de mensheid het hart en het hoofd zal gaan openen voor een breder perspectief. Met breder wordt bedoeld, dat er nog diepere achtergronden lagen en liggen achter datgene wat Hij heeft gegeven. Ik wil mij nu alleen even richten op de Christus, op die achtergronden die via Hem zijn gekomen en die toen op een bepaalde manier tot het bewustzijn van de mens konden doordringen.
Die kunnen nu in een vernieuwde visie, een vernieuwd begrip, in het geëvolueerd bewustzijn van ons mensen komen. Dus we gaan steeds een stapje verder.

bron van waarheid

In het geëvolueerde bewustzijn van de mens van nu past niet meer - en dan zeg ik iets wat misschien een beetje hard aankomt - de verslaving aan de

afhankelijkheid van de wegcijfering van het eigen wezen. In de tijden die nu komen, pas nu, kan de mens vanuit werkelijke innerlijke vrijheid fier - en met fier bedoel ik niet trots maar fier dat ik mag zijn een drager van deze goddelijke natuur in mijzelf - gaan komen tot zo'n diep inzicht, dat daardoor een nieuw bewustzijn kan gaan ontstaan. Dit zal in de materie tot werkelijke broederschap leiden, tot het niet meer ontkennen en verwerpen van de ander die een andere religie heeft, die een andere groepering aanhangt of die een andere weg kiest. Nu zal er een groot en diep begrip komen van het feit dat wij in wezen allemaal afstammen van die ene Bron, die ene bron van waarheid.

Deze mystiek - dit is een heel diepe, heel grote mystiek - is datgene wat wel altijd door alle eeuwen heen, in alle religies en godsdiensten de essentie was, maar blijkbaar niet zo direct tot het bewustzijn sprak. En die nu, juist nu wij overspoeld worden door criminaliteit, door geweld, door zoveel ellende, gerealiseerd kan gaan worden. Deze vernieuwing in onszelf kan in dit land een hele diepe verandering brengen. In dit land, waar wij wonen, jullie en ik.

Wij houden toch van dit land? Je bent hier geboren, je hebt hier je verantwoordelijkheden, je hebt hier je kinderen gekregen en grootgebracht. Hier zul je misschien ook ergens afscheid nemen van je lichaam. Dit land, een vrij land, tot nu toe nog in een omgeving waar de vrijheid soms ver te zoeken is. In dit land, waar sinds eeuwen reeds vrijheid van godsdienst werd gepredikt, na de Spaanse overheersing, na de 80 jarige oorlog, staan vele mensen nu open en klaar om tot vernieuwing te kunnen komen.

Daar moeten wij bij aansluiten. Wij allen, jullie en ik en iedereen.

Het dient om tot een werkelijke vernieuwing van bewustzijn over de gehele wereld te komen.
Dus eerst in jezelf, individueel, dan collectief, als volk in dit land, dan mondiaal. Zo bereiken wij dat in dit zonnestelsel, op deze planeet aarde, een nieuw bewustzijn gaat komen.

energieën

Dan kom ik op het derde deel, de energieën. Innerlijk heeft dat nieuwe bewustzijn zo'n invloed op je dat je het uitstraalt. En wat straal je dan uit?
Dan straal je uit een diepe innerlijke beleving van jouw eigen goddelijke natuur. Van jouw eigen zijn in dit goddelijke. Deze uitstraling geeft verandering van energieën in jezelf.

Zoals wij zijn opgevoed hebben wij, denk ik, niet geleerd dat wij bestaan uit energieën. Dat alles wat wij denken, wat wij spreken, wat wij doen, een enorme energetische kracht is, die wij uitstralen.
Wij gebruiken de kracht die in onszelf aanwezig is. In het hele grote perspectief van dit vernieuwde godsbewustzijn ligt dit dus besloten, is dit daarin ingebed. De mens heeft in zichzelf een dusdanige macht over de uitstraling van energieën, dat hij of zij daar erg veel mee kan doen: mensen diep kwetsen, mensen tot grote vreugde brengen.
Maar ook kun je in jezelf ten diepste je eigen oude emoties ondergaan.
Je kunt in het denken negatieve gedachten over

jezelf creëren of je kunt jezelf brengen tot vreugde en tot een bepaalde mate van harmonie.

Hoe werken deze energieën? Deze energieën zijn een deel van wat ik zojuist noemde de oneindige uitstraling van lichtende energieën, van een supernature.
Deze oneindige uitstraling van lichtende energieën, waar wij dus de realisatie van zijn, hebben wij ook in ons.

Deze energieën in onszelf zijn onvernietigbaar. Wanneer wij sterven, zullen deze energieën van ons zich voegen bij die grote enorme velden van licht die aan de andere kant van de materie zijn. Een korte spanne tijds zal die energie van ons nog een bepaalde vormgeving aannemen van datgene wat je als mens op aarde bent geweest. In die tijd zal er veel verwerkt kunnen worden van datgene wat de mens op aarde heeft ondervonden.

Heeft hij veel slechts ondervonden of gedaan, dan is de verwerking daar ook niet zo prettig. Dat is dan in de christelijke godsdienst vertaald als het vagevuur, de hel. Het is datgene wat de mens op aarde heeft gedaan en ondervonden. Nooit zal hij een engel zijn geweest op aarde; troost je, noch jij noch ik, niemand. Maar we streven naar een bepaalde mate van engeltje zijn!

Wanneer de mens in een bepaalde harmonie heeft geleefd, zal hij in de verwerking aan de andere kant van de materie niet zoveel moeilijkheden ondervinden en daardoor wat vlugger - en wat is vlugger in de eeuwigheid - tot een mate van lichtweg

kunnen komen. Ik kan het dus niet in tijd uitmeten, dat weet ik niet.
Dit over onze onvernietigbare, lichtende energieën die zich weer zullen terugtrekken na de dood en dus aan de andere kant van de materie op eigen wijze zullen gaan uitwerken wat op aarde is gepasseerd, want dat bewustzijn blijft bestaan.

Maar nu de lichtende energieën van ons mensen zolang wij levend op deze aarde zijn. Wij hebben allen een geweldige mate van uitstraling van onze energieën. Waarschijnlijk ben je je dat niet helemaal bewust, misschien ook wel. Je leeft je leven zoals dat gaat. In iedere gedachte zit een geweldige energie.

gedachten zijn krachten

Jouw denken is dus een energie. Je denkt iets, je straalt het uit. Een ander die daarvoor open is, vangt het op. Jouw verantwoordelijkheid voor de gedachte die je uitstraalt is dus groter dan van degene die het opvangt. Degene die het opvangt wordt namelijk onvrijwillig belast met datgene wat jij denkt en uitstraalt.

Ik ben nogal een impulsief iemand, ik zeg de dingen ook vrij impulsief. Ik heb geleerd in mijn lange leven - 65 jaar - dat, ook al bedoel je vaak iets helemaal niet negatief of onvriendelijk, het wel zo opgevangen kan worden.
In de lering Psychosofia werd heel duidelijk uitgelegd hoe deze energieën werken en hoe zij eigenlijk als het ware goddelijke attributen zijn, hoe gek het ook

klinkt. Deze goddelijke attributen hebben wij dus tot onze beschikking. Want wij kunnen ze uitzenden of niet. Kun je je voorstellen dat wanneer een grote groep mensen het bewustzijn heeft dat de ander in wezen niet gelijk is, want we zijn allemaal uniek, maar gelijkwaardig is aan jou, er iets kan veranderen in de manier waarop je denkt, uitstraalt, waarop je emoties werken? Emoties stralen ook uit. En ook de manier waarop je spreekt en handelt.

In elk mens leeft er in het onderbewustzijn, een reservoir van al datgene wat in de levens, ontelbaar meestal, gepasseerd is. Inslagen noem ik het maar, blikseminslagen, die allemaal gebeurd zijn door de levens heen. Daarvan is een droesem achtergebleven in het onderbewustzijn. Een droesem is datgene wat in dat vorige leven, waarin de blikseminslag geweest is, niet of onvoldoende is uitgewerkt.
Het karma, het werk, vraagt altijd om vereffening. Alles wat je een ander hebt aangedaan zal, echt waar, bij jezelf terugkomen. Altijd zal daar een mate van vereffening zijn en dat is ook noodzakelijk, want anders blijft datgene wat aan de ander is aangedaan in de sferen bestaan als een energie, als een elementaal.
Daarom is vereffening noodzakelijk.

Nadat vereffening heeft plaatsgevonden moet er door de mensen die elkaar wat hebben aangedaan gestreefd worden naar transformatie en vooral naar harmonie met elkaar. Dan gebeurt het vaak dat mensen en volkeren die elkaar iets hebben aangedaan, een liefdeloosheid, elkaar (in andere levens, in andere landen en onder andere omstandigheden, totaal andere achtergronden, andere religies, hoe

dan ook) weer tegenkomen en het gaan vereffenen. Is het nog niet in de materie vereffend op hetzelfde niveau als het is aangedaan, dan zal dat alsnog gebeuren. Is dat wel al gebeurd, dan zal het op een subtielere wijze, spiritueel vereffend, getransformeerd en daardoor in harmonie gebracht moeten worden.
Dat geldt tussen twee partijen, maar dat geldt ook in jezelf. En daar wil ik het nu over hebben.

transformatie en harmonie

In jezelf is de droesem achtergebleven van de blikseminslagen die in andere levens zijn gebeurd. De mens komt dan in dit huidige leven en heeft in dat reservoir, in het onderbewustzijn van hem/haarzelf, die droesem nog liggen.
Die droesem vraagt dan in dit leven om tot totale transformatie en harmonie gebracht te worden.
Dus daar gebeurt wat.

Dit is weer een voorbeeld van een breder perspectief van datgene wat wij God noemen, hoe deze oneindige uitstraling van lichtende energieën, van deze supernature, werkt in ieder kleine mens apart. Dat deze mogelijkheden in de mens aanwezig zijn, is een ontzaglijk groot gegeven. De mogelijkheden in ieder mens om tot de diepste transformatie en harmonie in zichzelf te komen zijn absoluut aanwezig. In elk leven krijgt de mens juist datgene naar zich toe waaruit hij moet leren, waaruit hij datgene moet halen waardoor in hemzelf die droesem uiteindelijk zal verdwijnen.
Dat is heel moeilijk, vooral als je soms ziet wat voor

leed en ellende er allemaal is.
Dan denk je, ik kan begrijpen dat mensen zeggen: ‘God straft’. Moet je dan werkelijk zoveel ellende en leed naar je toe krijgen om in jezelf tot die transformatie en die harmonie te kunnen komen?

Het werkt anders. De energietrillingen die in jezelf zijn -waardoor je, over het algemeen onbewust, gedreven wordt om ze te veranderen, ze te transformeren - raken die energieën, die trillingen aan bij anderen, die daarmee te maken hebben. Dus dan kom je weer bij de kaars van de eenheid terecht: niets staat op zich, niets is alleen-bestaand, want alles heeft met alles te maken. Dit is een hele diepe mystiek, dit verandert je leven.

Straks wil ik verder gaan hoe je dan nu, als de mens die je bent, met je gewone achtergrond, in je gewone omgeving, kunt werken met deze gegevens; om in jouw zijn en in jouw leven tot een werkelijke transformatie van jouw aspecten te kunnen komen, die jou hebben gehinderd, die jou hebben gekweld, waarvan je denkt: hè, ik wou dat ze toch anders waren, ik zou ze mooier willen hebben.
Daar is een weg voor. En het is heus niet een alléénzaligmakende weg. Psychosofia is helemaal niet het enig ware op aarde. God zij dank niet, want dan zou het maar saai zijn. Het is gewoon een weg, een weg van lering, van inzicht, van vernieuwing, een levensbeschouwing, een visie.

Deze weg wil ik in deze vijf bijeenkomsten een stukje met je gaan. En vergeet niet: datgene wat wordt doorgegeven kan alleen door bewustzijn, goede wil, vrijheid en eigen verantwoordelijkheid van ieder

mens tot een werkelijkheid, tot een realisatie gebracht worden, nu, in dit land, in jouw leven.
Dat is niet iets van één mens, dat kan nooit, het is iets wat wij met elkaar kunnen opbouwen. Dit is de inleiding en ik hoop dat je hier iets in herkend hebt.
Alsjeblieft.

DIALOOG

belangeloze liefde

--- Kan iedereen bij die mogelijkheden komen? Ook bijvoorbeeld al die mensen die in een psychiatrische inrichting verblijven?

Z: De mensen die zo beheerst worden door de eigen dwangmatigheden, de liefdeloosheid die zij ondervonden hebben, soms gedaan in ander levens, maar vooral juist in dit leven, deze mensen zien geen kans om met hun mogelijkheden te gaan werken.

Of ze weten het niet óf ze erkennen het niet, ook al zouden ze het wel weten, want hun omstandigheden zijn zo ellendig dat ze het niet kunnen erkennen.

--- Wat kunnen wij, los van de medische wereld maar wetend van de eenheid, daaraan doen?

Z: Wanneer er niet wordt gevraagd om daarin te helpen, is het niet goed om dat ongevraagd zo maar te doen. Dan kun je die ander toch wel helpen, maar dan op een ander, een subtieler niveau dan het menselijke materiële, door in je denken en in je

emoties liefde te geven.

Niet vanuit medelijden met die persoon, want dan vergroot je zijn lijden; je lijdt mede, maar vanuit de liefde.

Dat is heel moeilijk, liefde geven zonder jouw belang daarbij. Dus in eerste instantie afstand doen van het willen dat het bij die persoon goed aankomt, het willen dat die persoon daar goed mee werkt. Dat is allemaal belang. Dat is wel goed belang maar dat is toch jouw belang. Zo werkt dat niet.
Want het unieke zijn van die ander gaat dan zijn verdedigingsenergieën, zijn verdedigingsmechanismen in werking stellen, want hij wil niet door die ander overheerst worden. Het gebeurt allemaal onbewust. Ik zou hier graag nog meer vragen over horen.

--- Ja, zo ben ik dit tegenkomen bij Gandhi. Hij ging steeds naar de vijand toe of naar andere mensen en zei: ‘Ik vergeef je, ik waardeer je en ik heb je lief’. Voor mijn gevoel is dat het loslaten van de eigen wil waarom je een ander liefde wil toedragen. Er zit voor mij dan geen belang bij.

Z: Dat is het belangeloze wat ik bedoel.
Zodra een mens emotioneel of mentaal belang heeft bij iets wat hij doet of uitstraalt, denkt of zegt, werkt dat energetisch niet goed, want dan is de begeerte van de bevestiging in het ego, dus in de persoonlijkheid, zodanig dat het daardoor eigenlijk de liefde overschaduwt. Dan is jouw belang sterker.

Ik zal als voorbeeld mezelf maar nemen, met mijn eigen kinderen. Ik had er natuurlijk belang bij dat ze konden begrijpen wat ik zei, dat ze er op de een of andere manier achter zouden staan.
En ik moet zeggen dat wel degelijk meespeelde dat ik hen wilde laten zien hoe mooi het allemaal was en dat ze daar- door mij beter zouden begrijpen. En dat is ego-belang. Dat heeft best wel een tijdje geduurd, pas toen ik dat goed en duidelijk kon zien, trok ik mij terug. En het mooie was: ongeveer binnen een jaar kwamen zij. Niet dat ze er helemaal achterstonden, maar ze gingen er voor open, konden er wel eens een vraag over stellen. Ze gingen dus accepteren, want toen was ik niet meer zo bedreigend voor hun energieën, voor hun uniciteit.

Dat werkt overal in door. Elk mens ervaart de ander als bedreigend voor zijn eigen unieke zijn, wanneer die ander vanuit de belangen van de bevestiging van zichzelf naar jou uitstraalt.

--- Is het dan altijd een bevestiging van jezelf als je iemand wilt helpen? Zo komt dat bij mij over!

Z: Nee, dat is niet waar, maar je moet wel heel goed in jezelf gaan kijken of daar niet een spoortje van in zit.
In mijn geval was het dus een bevestiging; aan de ene kant wilde ik hen al het mooie geven, dat was dus belangeloos, maar aan de andere kant, en dat was wel degelijk, als ik eerlijk ben, een bevestiging voor mijn eigen persoonlijkheid, omdat ik dan toch maar begrepen zou worden. Want ik voelde me natuurlijk toch wel verschrikkelijk alleen in die beginjaren.

--- Maar kun je dan niet gewoon iets belangeloos doen voor een ander?

Z: Ja, maar als dit erin zit, dus het verlangen van de bevestiging, dan zal de ander zich afsluiten.
Zo werken de energieën. En omdat ik alles wat mij is geleerd, wat mij is doorgegeven zelf heb moeten doorleven, heb moeten beleven en iedere keer daardoor op mijn gezicht viel, kan ik dit ook zo duidelijk brengen. Ik viel natuurlijk op mijn gezicht, want ik was bezig om mij veilig te stellen naar mijn kinderen toe.

Ik overdrijf nu natuurlijk, ik maak het een beetje sterker dan het is, want ik wilde hen heel duidelijk meegeven al het mooie, alles wat ik heb ervaren, maar er was wel degelijk het verlangen in mijzelf om geaccepteerd te worden. En dat is het belang, de trilling van belang die daarin lag, waardoor zij zich gingen verdedigen en afsluiten; die trilling van belang bij alles wat je naar een ander toe doet, uit liefde om te willen helpen of hoe dan ook. Kijk even in jezelf.
Ik wil jullie aanreiken dat je in jezelf kijkt: welk spoortje belang van mij zit erin? Soms is het heel onschuldig. Dan is het niet erg. Dan zal de verdediging van die ander ook niet zo rigoureus zijn.

verantwoordelijkheid en schuldgevoel

--- Moet je dan altijd over je heen laten lopen en mag je niet voor jezelf opkomen als je heel veel verdriet aangedaan wordt?
Z: Dat is een belangrijke vraag.

Uit het respect wat je voor je eigen goddelijke natuur in jezelf moet hebben, de eerbied voor je eigen zijn, je eigen geest, moet je natuurlijk voor jezelf opkomen. Maar wat houdt dat in? Wat is voor jezelf opkomen?
Je mag niet jezelf ondermijnen en ontkennen terwille van de ander. Maar je moet er wel voor zorgen dat je in dat opkomen voor jezelf die ander niet liefdeloos bejegent. Dat is heel moeilijk. En het kan alleen je eigen verantwoordelijkheid zijn, je eigen beslissing, hoe je daarmee omgaat. Alles wat hier wordt gegeven is alleen dat je daar zelf je eigen conclusies uit kunt halen, je eigen herkenningspunten en vanuit je eigen verantwoordelijkheid daarmee omgaat. Ik heb natuurlijk geen pasklare antwoorden op dit soort dingen.

Wat ik nog wel wil zeggen en wat heel belangrijk is in het werken met energieën is, dat je de verantwoordelijkheid voor het leed wat je wordt aangedaan niet bij de ander legt. Want jij beslist niet over hun verantwoordelijkheid. Alleen zij zijn verantwoordelijk voor zichzelf. Jij beslist over je eigen verantwoordelijkheid. Je mag niet de verantwoordelijkheid van de ander beladen met wat jij denkt dat hun verantwoordelijkheid is. Is dit duidelijk?.

--- Ja, daar heb ik wel over nagedacht, dat ze niet een schuldgevoel krijgen.

Z: Maar dat krijgen ze wel als je de verantwoordelijkheid alleen bij hen legt. Dat kan namelijk niet, want de verantwoordelijkheid van twee partijen kan nooit alleen bij één partij liggen. Het is namelijk een uit-

wisseling van energieën. Dus altijd heeft ook de andere partij, hoe groot of klein dan ook, daar iets in meegedaan, meegegeven. Altijd. Dat kan niet anders. Ik zie je schrikken.

--- Ja, daar schrik ik van, want dat is juist het probleem.

Z: Maar dat hoef je niet negatief uit te leggen.
Dat betekent alleen dat er in jezelf bepaalde energieën zijn of waren, waardoor er iets werd aangeraakt bij die anderen, waardoor zij op die manier konden reageren. Kijk, dan gaan we weer terug naar die ene kaars, dat alles in wezen een eenheid is. Zoals jij innerlijk, vanuit je eigen achtergronden, vanuit je eigen belasting, iets uitstraalt wat bij die ander altijd juist datgene aanraakt waar die ander ook mee zit, dus een herkenningspunt. Is het iets negatiefs, ja dan komt het eruit. Dan komt het naar je toe en dan krijg je een soort ontploffing.

--- Ook ik herken er het een en ander in. Maar kan dat ook met vorige levens te maken hebben?

Z: Ik heb heel veel over karma en reïncarnatie gesproken en geschreven. Na vijftien jaar heb ik gezien hoe wijs in wezen onze kerkelijke voorouders waren in het begin, dat ze de reïncarnatie niet in het westen hebben gebracht. Want juist nu, in het toch zeer ontwikkelde bewustzijn, heb ik bij mensen gemerkt dat het zo gemakkelijk is om in die valkuil te vallen van: ach, dat moet iets uit een vorig leven zijn. Maar dan ga je voorbij aan dit leven. En dat mag niet. Want je bent nu in dit leven en dit leven is de som van de vorige, maar ook je toekomst.

Dus als je het alleen maar afschuift op het vorige leven dan leef je nu niet goed en is je toekomst ook niet goed. En ik moet je toch ernstig waarschuwen van: denk erom dat je - het is natuurlijk je eigen vrije wil en je eigen verantwoordelijkheid - anderen niet belast met te zeggen: het is jullie verantwoordelijkheid dat het zo is gebeurd. Dat kan niet.

openheid - afhankelijkheid - macht

--- Als je in een gesprek met een ander een eenheid ervaart, hoe ga ja daar dan mee om zonder afhankelijk te worden van dat eenheidsgevoel?

Z: Ik denk dat er in jezelf een verlangen leeft om dit te kunnen delen, een eenheid te zijn. Misschien is het niet zo erg makkelijk in je leven om dat wat je elke dag op je boterham krijgt met iemand te kunnen delen. Dus dit was iets van: ha, eindelijk eens iemand die mij begrijpt, waar ik mee kan praten, waar ik mee kan delen. Ja, dan sta je helemaal open, je aura staat helemaal open.
En die ander, waarschijnlijk onbewust, komt daar helemaal in.
Dat mag niet. Want dan - en dat is dan een vorm van magie - krijgt die ander macht over jou.
Die gebruikt dan subtiele energetische krachten, en ik noem dat dan magie. Want magie betekent alleen maar geestelijke macht over een ander uitoefenen.
Ik weet niet of hij het bewust of onbewust doet.
Maar je geeft hem zelf de kans.
Dus wat moet je doen?

Als je merkt dat een ander een te grote macht over

jou heeft, op de een of andere manier, dan moet je in jezelf kijken waarom. Waarom is dit zo? Wat heb ik in mij wat toestaat dat die ander macht over mij heeft? Dat is de eerste stap.
De tweede stap is om dan datgene wat je in jezelf ontdekt waardoor het mogelijk was dat die ander macht over je had, te gaan veranderen, te gaan kijken: waar zit het in, wat is het, wat heb ik geleerd, wat kan ik hiermee? Dat is allemaal nog mentaal. Emotioneel is het heel erg belangrijk dat je in wezen je solar plexis, je zonnevlecht, ik zou bijna zeggen restaureert, renoveert, vernieuwt. Dat je sterk wordt in jezelf, dan heeft die ander geen macht over jou. Er zit een zwak punt in je emotiegebied, in je solar plexis, waardoor die ander kan binnenkomen.
Ga kijken wat het is, ga kijken waarom het is, vooral waaróm het is, en ga dan met jezelf daarmee werken. Met alles wat je weet.

vrije wil

--- Ja, maar hoe werk je daar dan mee?

Z: Eerst moet je het weten, hier onze hersens moeten het weten, dan moet je dus alles bij elkaar halen wat je geleerd hebt. Maar daarnaast is absoluut noodzakelijk het aspect van de heilige vrije wil, jouw eigen vrije wil. Vanuit je hogere zijn moet je nu zo krachtig kunnen zijn dat je die heilige vrije wil zover kunt krijgen dat je tegen dat tegenstribbelende ego zegt: 'Nu is het voorbij, nu hou je op’. Dat ego dat eigenlijk nog graag in het verdriet wil zijn en - dat is gek - nog graag in die oude miskenning wil zijn.
Ik zal je een voorbeeld geven. Dit voorbeeld heb ik al

een paar keer gebruikt.
De dood van mijn echtgenoot was een ontzaglijk grote klap.
Het was een hele warme, lieve man, waar ik feed-back van kreeg, de warmte van kreeg, waardoor ik dit alles ook kon. Toen hij weg was, realiseerde ik mij - ondanks alles wat ik zelf wist en had doorgekregen en notabene ook aan anderen leer - hoe afhankelijk ik mij als mens van die warmte had opgesteld.
Het heeft anderhalf jaar geduurd voordat ik werkelijk kon accepteren in mezelf: hij is daar, gun hem dat, jij bent hier en gun jezelf dat. En pas na die tijd kon ik de moed en de kracht opbrengen, wanneer de herinneringen vol verdriet van de laatste maanden, het lijden enzo naar boven kwamen - en het kwam elke dag boven - daar zelf mee te stoppen.

Je weet niet hoe moeilijk dat is. En ik gebruikte er allerlei foefjes voor, kunstgrepen. Dan kwam ik thuis van boodschappen doen via een parkeerplaats en dan zag ik in de geest weer die lijkauto staan. Dan schrik je, niets vermoedend met je boodschappen en dan staat die auto daar weer. Dat was altijd het teken dat het weer begon, dan begon die hele film weer te draaien. In die anderhalf jaar ging ik daar in meer of mindere mate steeds maar weer doorheen. Want je moet ook alles uitwerken en zo.
Op een gegeven moment dacht ik: en nou wil ik niet meer, nu moet het klaar zijn. Het heeft nog anderhalf jaar geduurd maar toen kreeg ik de kracht met alles wat ik wist om in mijn emotiegebied, mijn solar plexis, die wetenschap ook echt letterlijk te gebruiken.
En hoe deed ik dat? Dat is natuurlijk ook belangrijk.

Je moet je denken ervan vrijmaken, want het denken, de beelden die ik kreeg, die leidden tot die emoties. Dus ik moest het denken daarvan losmaken. Dat is ook zo voor psychiatrische patiënten, oorlogsslachtoffers en al die mensen.
Ik ging met opzet mijn denken veranderen. Ik kwam dan binnen en was helemaal aangeslagen en dacht: ik wil dit niet. En dan ging ik opbellen of zomaar de T.V. aandoen, waardoor mijn denken werd afgeleid. Dan zwakt het af. De kracht van de trillingen gaat afzwakken. Begrijp je dit? Dit is dus weer de mystiek van deze energieën. Door de afzwakking van die trillingen, die herinnerings-trillingen aan dit lijden dus, kwamen mijn emoties ook meer tot rust.
En als je dat steeds weer doet - iedere keer kost het geweldige moeite - wordt het na een bepaalde tijd steeds makkelijker om te doen. Het komt soms nog weleens zomaar terug, meestal op momenten dat er ergens een zwak punt in jezelf is. Dat heb ik ook heel duidelijk ervaren. En dan is het dat je aan je eigen hoge geest, vanuit je ego, vanuit je menselijke persoonlijkheid, als het ware moet doorgeven: 'Nee ik hoef niet meer te lijden, het is klaar, ik transformeer'. Dan gaat het weg.
Begrijpen jullie dit? Dit is verschrikkelijk belangrijk.

acceptatie

--- Ik wil graag een vraag stellen die daarop aansluit. Als je nu in zo'n gedachtenstroom, gedachtencirkel zit, heb je er aanvankelijk geen erg in. Maar op een gegeven moment besef je dat je daar weer inzit, je emoties gaan erin mee.
Dus het denken cirkelt weer rond. Dan is er ook een

mogelijkheid bepaalde woorden of een mantra in jezelf te herhalen.
Misschien is het mogelijk dat je op een geschikt moment ons ook een mantra geeft die ons kan helpen in dit proces.

Z: Ik besef dat ik iets niet gezegd heb, wat ik wel had moeten zeggen. Namelijk, dat je in jezelf tot de allerdiepste acceptatie moet gaan komen van datgene wat er met jou is gebeurd in je verleden en nu gebeurt in het heden. En dat deze acceptatie zo diep moet gaan dat je het als het ware in liefde kunt doen; dat is verschrikkelijk moeilijk. Want ik ben eigenlijk vreselijk boos geweest die eerste anderhalf jaar, dat mij dit gebeurde. Ik vond dat ik dat niet verdiend had.
Dat vindt iedereen natuurlijk.

In liefde accepteren is ontzaglijk moeilijk.
Dat betekent dat je werkelijk, werkelijk honderd procent, accepteert dat die oneindigheid van licht juist in jou is, in dit leven. Dat dit jou leidt en brengt door alles heen.
En dat het om de een of andere reden - en soms hoef je het heus niet te weten - juist voor jou zo moest zijn.

Dat gaat vreselijk diep. Dan zeggen wij in onze tijd: 'We gaan toch protesteren als er onrecht is, tegen rassendiscriminatie en al dat soort dingen’. En toch moet je tot de diepste acceptatie komen, want dan pas - en dat is het diepste punt van de put waar je in zit - kun je weer omhoog komen en komt er een mate van vrijheid.
Door die diepste acceptatie komt er ontspanning in

je emotiegebied, maar ook in je denken, waardoor er een zekere vrijheid komt, en je tot iets anders kunt komen.

Dan de vraag over mantra's.
Ik hou niet van mantra's.
In mijn jeugd moest ik biechten. Ik moest dan weesgegroetjes bidden en deed dat braaf. Ik raffelde ze af, en eigenlijk is dat verdoving van de Geest.
Ik realiseer me nu dat ik die weesgegroetjes afraffelde uit angst en schuldgevoel. Dat gaf een verdoving van juist het diepste in mezelf. Als je de hele dag weesgegroetjes of Hara Krishna, Hara Krishna zegt, dan word je high. Het is niet de bedoeling dat we high worden en zweven in hogere gebieden. En het is niet eens een hoger gebied, je komt in een astraal gebied.

Het is de bedoeling dat we nu in onze menselijkheid met dat hogere Zijn gaan werken, en niet om ons te verdoven door een zogenaamd spiritueel iets.
Een gebed, een waarachtig gemeend gebed, kan een ontzaglijk grote geestverruiming geven.
Maar als het gebed wordt gedaan vanuit gewoonte, schuld, noem maar op, of om tot een andere bewustzijnstoestand te komen, dan ben je belanghebbend bezig. Belanghebbend vanuit het ego. Dus het brengt het ego dat belang wat het ego wil. Maar het is niet werkelijk een spirituele verheffing.

Het is natuurlijk persoonlijk van die mantra's. Dat ik zeg: 'ik houd niet van mantra's' is waarschijnlijk vanuit deze ervaring.
Voor een ander kan een mantra heel goed werken.

Dat is dus volkomen vrij en persoonlijk. Ik zal geen mantra's geven, wel een zodanige energie met jullie delen door een visualisatie, waardoor als het ware een indaling van de herkenning van het goddelijke in jezelf tot stand komt.

toeval?

--- Ik kom op bepaalde tijden bepaalde dingen tegen, soms een paar weken achter elkaar. Bijvoorbeeld dat ik op adressen kom, drie, vier adressen, en dan gaat het allemaal over euthanasie. En ik sla een krant open en dan gaat het ook over euthanasie. Iets waar ik me helemaal tegen verzet. Heeft dat een betekenis of is dat een bepaalde periode in mijn leven?

Z: Nee, het heeft een betekenis. Vind je het goed dat ik hierop inga, dat ik ook dingen vertel? Wanneer ik eenmaal praat kan ik niet meer stoppen.

--- Ja, dat mag, dat is goed.

Z: Toen je sprak keek ik naar je en zag dat je in een vorig leven zelfdoding pleegde. Dit is een inslag, een trilling geweest in jouw bewustzijn, die je nu in dit leven hebt meegenomen in je onderbewustzijn. Deze trilling wordt nu op dit moment aangeraakt door bepaalde dingen die er met je zijn gebeurd. Ik zie daar veel eenzaamheid in en een grote miskenning. Een ontkenning door iemand. Verdriet daarover, jezelf onwaardig voelen. Dit speelt allemaal mee.
Dus die oude trilling van dat leven wordt nu

aangeraakt. Begrijp je dit?
In een ander leven heb je zelfdoding gedaan, door allerlei omstandigheden die naar je toekwamen. Daar hoef je nu geen schuldgevoel over te hebben. Dat is verwerkt. In dit leven is er eenzaamheid, is er miskenning. Je hebt verdriet over iets wat een ander je heeft aangedaan. Je voelt je ergens onwaardig. Daardoor wordt de trilling van die zelfdoding uit dat andere leven in je onderbewustzijn aangeraakt. Die aanraking in jouzelf, in jouw onderbewustzijn, is een energie. Een energietrilling die ook wordt uitgestraald, want wat daar in dat onderbewustzijn gebeurt, dat straal je ook onbewust weer uit. Daardoor trekt het aan wat jou nu overkomt. Dat de mensen komen met euthanasie en al dat soort dingen.

Nu je dit weet is het jouw verantwoordelijkheid en jouw vrijheid, jouw vrije wil, hoe je hiermee wilt werken.
Nu ben je een ander mens, nu heb je nieuwe mogelijkheden. Nu kun je in dit leven helemaal in harmonie komen met al die oude dingen die daar hebben gespeeld. Ik weet dat je nu in dit leven nare dingen naar je toe hebt gekregen. Maar dat komt dus omdat je er in je onderbewustzijn nog open voor staat.

acceptatie en vergeving

--- Ik wil een vraag stellen over wat u zei, dat je geen negatieve gedachten over een ander moet hebben, maar dat je moet zien wat er is, zonder oordeel.
Z: Ik begrijp wat je bedoelt.

Het niet negatief naar de ander of naar gebeurtenissen kijken houdt niet in dat je dan maar net moet doen alsof het allemaal zo mooi en goed is.
Jezelf voor de gek houden, daar kom je niet verder mee.

Het signaleren van iets wat niet klopt, dat mag, dat moet zelfs. Dat is jouw wrijvingskans. Als we dat niet deden dan waren we in de beginjaren van de mensheid al opgegeten door de wilde dieren enzo, dan leefden we niet meer.

Je moet kunnen zien en realiseren: dit is niet goed, dit klopt niet. En nu leren we ook dat je niet negatief moet uitstralen of negatief denken over de ander. Positief. Waar bestaat dat positieve uit? Niet door te zeggen: 'Ach je bent wel zo lief en zo goed en het gaat allemaal goed', ook al doe je alles verkeerd.

Zo is het niet. Het positieve bestaat daaruit dat je je heel goed realiseert wat verkeerd is bij die ander of het andere. En dat je in jezelf niet toestaat dat je daar liefdeloze gedachten over hebt of gevoelens; dat is een heel ander iets.

Dat betekent dat je in jezelf kunt gaan opbrengen vanuit dit weten: ja, het is waar, het is niet goed wat je doet, maar dat houdt niet in dat ik je daardoor liefdeloos behandel, dat ik je daardoor afwijs. Dat is een heel verschil. En de grens daartussen is bijna onzichtbaar en hoe je daar overheen komt en hoe je daarop balanceren moet, dat is iets wat je eigen intuïtie, je eigen vrijheid, je eigen verantwoordelijkheid moet beslissen.
Het betekent kort gezegd, heel reëel zien wat er

verkeerd zit en proberen daar zonder oordeel mee om te gaan.

Dat deed de Christus. Hij accepteerde al het kwaad dat naar Hem toe kwam. Hij oordeelde en veroordeelde niet en vroeg zelfs om vergeving voor hen. Hierdoor heeft Hij het punt van verlossing in de negatieve spiraal van het karma van de mensheid gezet en daardoor in de materie gebracht.
Daarom is Hij de Verlosser. Door Zijn menselijk zijn, daar gaat het om, door Zijn menselijk zijn, bracht Hij dat punt van verlossing van karma voor ieder mens op het eigen niveau, op Zijn niveau wat een oneindige uitstraling had, in de materie. En daarom heeft het ook 2000 jaar kunnen werken.
Dit voorbeeld heeft door de eeuwen heen veel mensen tot zelfontkenning gebracht door alleen op die manier Hem te willen volgen. Maar de mens van nu moet, mag (kan, wil) dat voorbeeld wel volgen, maar moet dat echt vanuit zichzelf doen.

--- Het punt van verlossing lag in de vergeving?

Z: Deze lag in drie fasen:
ten eerste de acceptatie;
ten tweede het niets karmisch daar tegenover stellen (weet u wel het oor van Petrus), geen energietrilling van wraak (geen oog om oog, tand om tand);
ten derde de totale vergeving.
Dat is de ontzaglijk grote mystiek die in Zijn kruisiging heeft gelegen. En deze kruisiging, het verticale opgevangen door het horizontale, is wat in ieder mens plaatsvindt, altijd door.
Van leven tot leven op ieders eigen niveau en achtergronden.

Het is ook de visualisatie die we zo gaan doen. Want het is erg belangrijk, juist nu in deze hectische tijden om ons heen, dat de mens komt tot een totale acceptatie van dat verticale - het goddelijke in zichzelf - en zijn horizontale mogelijkheid als mens om daarmee te kunnen werken.

--- Is het niet kunnen accepteren ook accepteren?

Z: Het niet kunnen accepteren is geen accepteren. Nee.
Het is een verzet, ingegeven vanuit weet ik welke aspecten die daar in het onderbewustzijn en het bewustzijn leven. En een verzet, een weerstand roept nieuwe weerstanden op. Een mens die een kwaal heeft en niet wil accepteren, en juist tegen die kwaal ingaat door precies dingen te doen die niet mogen bij die kwaal, krijgt weerstanden naar zich toe, want die kwaal verergert daardoor.

Een mens die de kwaal wel accepteert en dan wel alles doet om die kwaal niet te laten verergeren - zonder daar een cultus van te maken - die mens heeft werkelijke acceptatie, waardoor de weerstanden verminderen of niet worden opgeroepen. Hoewel de kwaal wel erger kan worden.
Het niet accepteren is dat een vorm van acceptatie? Ik vind dus niet. Maar wanneer je gaat begrijpen dat het niet willen accepteren voortkomt uit bepaalde weerstanden in jezelf, misschien wel heel erg diepliggend, dan kun je daarmee gaan werken.

--- Er zijn dingen die ik niet kan accepteren.
Z: Dat is iets anders. Het zijn dus gebeurtenissen of dingen die naar je toekomen die je niet wilt

accepteren in je menselijk zijn. En dan moet je je daarvan ontdoen. Want door je daarvan te ontdoen, breng je een spiraal in beweging die ook karmisch is, maar die dan zo doorbrekend is waardoor je tot een vernieuwing kunt komen.

Onlangs werd ik gebeld door iemand die na een hele tijd van ellende gescheiden is van zijn vrouw, en nu apart woont. Hij heeft ervaren dat deze scheiding na zoveel jaren emotioneel natuurlijk een grote invloed op hemzelf heeft.

Want je laat het oude vertrouwde los, je begeeft je eigenlijk in een nieuw stuk waar je bang voor bent, wat je niet kent. Maar omdat het gebeurde in harmonie met zijn ex-vrouw konden zij beiden daardoor in een vernieuwing komen en in een bepaalde mate van vrijheid. Daar gaat het om: iets kunnen accepteren wat naar je toekomt. Als dat in een bepaalde mate van harmonie gebeurt kun je tot vernieuwing komen.

Deze man is dus na een hele periode van ellende gescheiden van zijn vrouw omdat zij beiden tot de conclusie kwamen, zo gaat het niet meer. Omdat ze beiden spiritueel toch wel gevorderd zijn, ontwikkeld zijn, konden zij het zodanig met elkaar verwerken dat zij elkaar niet de schuld gaven, dat zij elkaar niet van alles verweten. Dat zij beseften dat zij allebei toch wel iets in het geheel hadden meegebracht waardoor het zover had kunnen komen dat ze nu gingen scheiden.

Doordat ze dus samen, zonder elkaar te veroordelen, tot het besluit konden komen: we gaan uit

elkaar, konden beide partijen het ervaren als een vrijheid, als een vernieuwing. Hoewel beiden nog best moeilijkheden hebben. Het nieuwe alleenzijn is best moeilijk, angsten en al dat soort dingen.
En toch voelden ze beiden: dit is vernieuwend, we moeten op deze weg verder gaan.

Dus zij konden beiden niet meer accepteren dat zij in een huwelijksrelatie waren die niet meer goed was, maar konden door hun spirituele inzichten en achtergronden dat zodanig met elkaar verwerken dat zij elkaar niet veroordeelden. Waardoor het dus ook karmisch getransformeerd wordt en zij nu ieder vanuit hun eigen vrijheid in de vernieuwing kunnen komen.

doofheid en schuldgevoel

--- Sinds 14 jaar ben ik redelijk snel aan een oor doof geworden. Toen kwam ik in de spiritualiteit terecht en dacht dat het nu moest verbeteren.
Maar het gekke is dat ik merkbaar dover word.
Misschien moet ik daaruit leren?

Z: Ik geloof niet dat je er van kunt genezen.
Maar het is wel mogelijk om er innerlijk en zeker emotioneel redelijk mee te kunnen leven wanneer je eigen energieën daar niet zo helemaal door gegrepen worden.

En dat betekent - dat is hetzelfde verhaal als het vorige en mijn eigen verhaal na de dood van mijn man - dat je je innerlijk moet proberen te gaan onthechten aan die dwang van: hé, nou word ik doof

aan dat oor en allerlei angstdingen daarover. Het is heel gemakkelijk gezegd, maar heel erg moeilijk om te doen.
Maar je kunt het. En daarvoor zijn dan psycho-therapeutische kunstgrepen, foefjes nodig om daar doorheen te kunnen komen.

--- Ik heb meer het idee dat ik vastzit, dat ik daardoor een ander niet of minder kan horen.

Z: Ja, dat is het. Dus je eigen emotie, je eigen angst dat je een ander niet kan horen maakt dat je het direct ervaart.
Er is fysiek ook wel iets met dat oor, maar je kunt je er een heel stuk van bevrijden wanneer je niet in angst zit dat je die ander niet kunt horen. Ik ben ook een beetje doof maar ik heb me er doorheen gewerkt door te vragen of ze wat harder willen praten. Daar zit het 'm in.

--- Ja, nu zie ik het, want ik zeg dit vooral niet tegen een ander. Niet dat ik me schaam, maar ik wil een ander niet overdreven moeite laten doen.

Z: Nu, ‘overdreven’, maar het is wel zo. Maar je trekt het je emotioneel veel te veel aan. Je voelt je schuldig dat je de ander niet hoort. Kijk wat daar de werkelijke diepste oorzaak van is, het zit heel diep. Dat is dat oor niet, dat zijn andere dingen, en daar moet je naar kijken en daarmee gaan werken. Het heeft met oude schuldgevoelens te maken, die kun je om alles hebben. Ik bedoel om de kleinste kleinigheden kun je ze al hebben.
Wat ik zo zie, is dat er bepaalde dingen in je jeugd zijn gebeurd, waar je je eigenlijk schuldig om voelt

en waarvan ik zie dat dat niet hoeft. Maar dat komt doordat de diepste basis van die schuldgevoelens aldoor meetrilt en alles wat daar bovenop komt, ook al is het helemaal niet iets waar je je schuldig over hoeft te voelen, dat versterkt het. Daar moet je naar kijken in dit leven, en de basis daarvan is een ander leven. Maar het gaat er dus om dat je emotioneel te veel belast bent door deze oude schuldgevoelens, waardoor je die doofheid veel sterker ervaart dan dat het eigenlijk noodzakelijk is, ook fysiek.

delen

--- Wanneer je de innerlijke beleving naar buiten toe wilt uitdragen en je daarvoor de verantwoordelijkheid wilt nemen, is dat een begoocheling of is dan de energie nog niet omgevormd?

Z: De drang om datgene wat je innerlijk beleeft en wat je hebt geleerd, de schoonheid daarvan naar buiten te brengen is vrij normaal. Dat heeft ieder mens.
Dat is gewoon het willen delen met de ander van datgene wat jij hebt. Het is alleen zaak om te kijken hoe je dat doet. En dat is dus het verhaal wat ik toen van mijn kinderen vertelde. Als je het doet met een te grote gedrevenheid, dan moet je bij jezelf heel goed kijken, dan klopt er iets niet.

Die grote gedrevenheid heeft een bepaalde oorzaak. Die oorzaak ligt soms heel diep in het onderbewustzijn verborgen.
Die moet je gewoon opsporen, ermee gaan werken, er naar gaan kijken.

Begrijp nu, dat een te grote gedrevenheid altijd betekent dat je vanuit een bepaalde ontkenning in jezelf - hoe dan ook, op welke manier dan ook - jezelf wilt bevestigen. Wanneer het een normaal willen meedelen is van datgene wat je ervaart, van wat je mooi vindt, dan is het ook zaak om te kijken of de ander aan wie je dat wil meedelen daar wel zo op gesteld is.
Daar moet je maar eerst naar kijken en wanneer je merkt dat het niet zo is, dan moet je het niet doen. Want het is wel zo, dat alles wat jezelf ervaart en beleeft in je aura terecht komt en dat straal je uit, ook al zeg je niets en ook al probeer je de ander niet te bekeren.

VISUALISATIE

De oneindige uitstraling van de historische Christus
die 2000 jaar lang in de harten en de hoofden
van de mensheid heeft geleefd
is niet gedoofd.

Deze uitstraling, Zijn oneindig lichtende uitstraling
vraagt om herkenning in het eigen menselijke
wezen, de mens van het nieuwe tijdperk.

‘Zo vraag Ik u, Mijn broeders en zusters,
zo wees dan met Mij
opdat gij kunt zijn hart van Mijn hart
zo zal Ik met u zijn door de eeuwen heen.

Edoch Ik zeg u dat u zult zijn die vrije mens
die waarlijk Mijn broeder, Mijn zuster zal zijn.

Weet dat alles wat Ik u heb mogen geven
is gegeven opdat in uzelve
juist datgene tot realisatie zal komen in uw levens
zoals vanuit uw eigen goddelijk zijn is beslist
toen gij incarneerde.

Want Ik zeg u,
datgene wat over uw aarde zal komen
vraagt om een vernieuwd bewustzijn.
Het vraagt om een zo diepe liefdes-energie
in uw eigen harten
een groot inzicht in uw denken
dat u zult kunnen uitstralen
juist die liefdes-energieën
die vergevings-energieën
die acceptatie-energieën

die zuivering zullen aanbrengen
in al hetgeen deze planeet aarde zo verduistert
dat alleen daardoor
uw wereld verlost zou kunnen worden
van de duisternis, van de haat, de macht, het gewin.

Zo geliefden,
ontvang dan vanuit uw eigen diepste zijn,
uw goddelijke natuur, Mijn Broederhand
Mijn liefde in uw harten'.

En zie, stel je voor, visualiseer het kruis, niet als het teken van lijden, maar als het teken van verlossing, verlossing in je eigen ziel.

Het verticale kruishout de indaling, de herkenning van je hoogste zijn, opgevangen door het horizontale kruishout in menselijk zijn.
En daar in het midden uzelve.

De gouden roos van de liefde in het midden van het kruishout met je eigen aangezicht daarin.
Slechts je eigen aangezicht, je eigen zijn in je volle vrijheid en verantwoordelijkheid, zal je brengen tot de diepste verlossing.

Zo blijf dan nu kijken naar het lichtende kruis in jezelf en plaats daar die gouden roos in het midden.

Prachtig is die roos en in het hart daar is jouw gezicht,
jouw eigen gezicht.

En in het gezicht herken je pijn en verdriet, eenzaamheid, onmacht, schuld, twijfel.

En toch, ondanks dit alles wat je daarin herkent
is jouw gezicht, is jouw gezicht in die gouden roos.

En veel meer.
Hoe je leeft, hoe je zindert vanuit je hart in deze gouden roos. En hoe al datgene wat naar je toe gekomen is in dit leven je toch heeft gevormd.
En hoe dit heeft bijgedragen om te kunnen worden die mens die je nu bent. Die mens van nu.
Kijk nog eens naar je gezicht en zie hoe daar in jouw eigen gezicht in deze gouden roos komt een trek, een stilte van vrede, een stilte in jouw gezicht.
En zie hoe die lijnen in jouw gezicht vervagen wanneer jij naar jezelf kijkt naar jouw gezicht met ogen van liefde.

Ik houd van jou, mijn aangezicht.
Ik heb eerbied voor jou
want jij vertegenwoordigt,
jij draagt mijn goddelijk zijn.
Ik wil met mijn heilige vrije wil
in eenheid komen hiermee.

Zo helpe mij het hoogste zijn.
Zo helpe mij mijn kleine menselijke zijn.
Ik houd van je mijn aangezicht.

Vrede is met je.
Acceptatie is in je.
Verlossing komt in je.

Zo leg dan nu vanuit dit diepste zijn, vanuit jouw eigen genezende energieën die ieder mens heeft, jouw rechterhand met vier vingers op je kruin en je duim op je voorhoofd, het inzicht-centrum.

Verbindt zo die geestelijke aspecten in de lotus van het bewustzijn in jouw kruinchakra met elkaar en zeg nu in jezelf:

Ik houd van je, mijn aangezicht.
Ik zal zijn met alles wat ik ben en heb
in liefde met jou, mijn aangezicht.

Zo wees dan nu in Gods heilige naam
in je diepste acceptatie in werkelijk vertrouwen
in je diepste vergeving in werkelijke liefde
in je diepste genezing in werkelijke eenheid.
AUM

Leg dan nu je handen weer open in je schoot en voel je nu licht en vrij en opgenomen in deze grote lichtende energie door je eigen herkenning en de liefde voor het hogere zijn in jouzelf en voor de kleine mens die je bent die soms zo hard moet werken om tot die eenheid te kunnen komen.
Respecteer jezelf. Respecteer daarom de ander.
AUM

HOOFDSTUK 2

De vorige keer ben ik begonnen met het duidelijk maken van de goddelijke natuur in de mens. In onze christelijke godsdienst zijn wij opgevoed met het begrip dat de mens slecht is van nature. In de mystiek van het vernieuwde christusbewustzijn wordt duidelijk aangereikt dat in de mens een goddelijkheid is, zoals Hijzelf, de historische Christus, lang geleden heeft gegeven: God is in u, onder u.

In het nieuwe tijdperk waarin wij nu leven, mensen van nu, past het ons niet meer om in een bepaalde afhankelijkheid van een persoonlijke God te leven. Een persoonlijke God die beloont en straft naar gelang de mens doet.

In deze tijd komen wij tot het bewustzijn van onze eigen volle verantwoordelijkheid vanuit onze eigen vrijheid, onze vrije wil en tot het besef dat wij zelf verantwoordelijk zijn voor alles wat er gebeurt en gebeurd is in het mensdom en in het bestaan van deze planeet aarde. Hoe alles met alles samen-hangt, waardoor dit hele zonnestelsel in een bepaalde mate van evenwicht wordt gehouden.

proces van evolutie

In de vorige lezing gaf ik duidelijk aan hoe er in de mens en in alles wat is geschapen, in gradaties van niveau van bewustzijn, de supernature is, het goddelijke zijn.
De mens die het hoogst geëvolueerde bewustzijn in

dit zonnestelsel, op de planeet aarde heeft, kan dit goddelijke in zichzelf, deze supernature, tot een werkelijke realiteit in de materie brengen.
Dat houdt in dat de mens langzaamaan in de evolutie die we gegaan zijn, op een punt zal gaan komen waarin de bevestiging van het ego, van de persoonlijkheid van de mens, niet meer het zwaarst zal wegen. Dat is een hele lange weg en denk vooral niet dat je er na deze cursus al bent, dat zijn we echt niet.

Het betekent dat wij al op weg zijn om juist die aspecten te transformeren, waardoor de bevestiging van de macht van de persoonlijkheid wordt bewerkstelligd alsmede de ontzaglijk grote drang naar affectie van de mens om het ego te kunnen bevestigen in onze wereld. Deze aspecten zijn ook de oorzaak van al het lijden.

twee componenten van de ziel

Wat staat daar dan tegenover? Je moet toch als mens jezelf duidelijk profileren, je moet de mens zijn die je bent. Dat past ook in onze tijd, natuurlijk, vanuit je eigen verantwoordelijkheid.

Daarnaast is er wat wordt aangegeven vanuit Psychosofia, zoals ik de inspiraties heb mogen noemen. In de mens is de goddelijke natuur, de supernature en de menselijke natuur.
Er is in de mens een oneindigheid aan lichtende energieën.

In de mens is de ziel die uit twee componenten

bestaat:

- het hogere deel wat inherent is aan de supernature, het goddelijke deel
- en het lagere deel, het deel dat meer naar de materie gericht is, de persoonlijkheid van de mens.

Deze twee componenten van de ziel zullen uiteindelijk tot een eenheid komen, maar daar kan niets of niemand anders voor zorgen dan alleen de mens zelf.
In de mystiek van het vernieuwde christusbewustzijn wordt aangereikt dat alles wat door de historische Christus is gegeven een realisatie is van hetgeen vóór Hem reeds door zeer grote geesten op aarde is gebracht.

kringloop van levens

Boeddha bracht het bewustzijn van de kringloop van de levens. Alles bestaat uit energieën. Een mens is een energieveld, een onzienlijk energieveld.
Energie kan niet vernietigd worden, energie blijft bestaan. Materie wordt door de dood ontbonden, maar energie blijft bestaan.
In deze kringloop van levens zal het energieveld van het geestelijke wezen dat wij zijn zich steeds opnieuw een materiële vorm kiezen, om tot steeds meer eenheid in het bewustzijn te kunnen komen met het goddelijke in zichzelf. In deze kringloop van levens bestaat dus voor ieder mens een mate van herkansing van mogelijkheden tot transformatie van beperkingen vanuit een ander leven.
Maar ook inzichten, waarom juist in dit huidige leven

- en dat is dan nu het allerbelangrijkste - datgene naar je toekomt wat er toe zal bijdragen nieuwe inzichten te brengen, een bepaalde vrijheid in jezelf te brengen, om los te kunnen komen van deze oude sturing, van deze oude beheersing. Dus niet wie of wat je in een vorig leven bent geweest, Napoleon of farao of wie dan ook. Dat is allemaal onzin.
Maar wat was in dat vorige leven juist jouw rode draad waardoor je in dit leven op een bepaalde manier, als het ware van binnenuit gestuurd, beheerst wordt? Dit over de kringloop van levens.

lichtende energieën

Het volgende is de oneindigheid van lichtende energieën.
De supernature, zo heb ik het mogen noemen, vertalen wij als God. Probeer het niet te zien als een persoonlijke God, een man op een troon die mensen straft of beloont. Probeer het te zien als een ontzaglijk grote energie, een oorsprong van het Zijn. Ja, woorden schieten natuurlijk te kort, ik ben ook beperkt in mijn beschrijvingen. Als een grote kracht, liefdesenergie, waaruit uiteindelijk in de oneindigheid van lichtende energieën de mens kon komen. In de evolutie van de materie, natuurlijk, dat allereerst.

Deze oneindigheid van energieën wordt van oudsher in de christelijke kerken, 'machten en krachten om de troon van God' genoemd.
Maar deze oneindigheid van lichtende energieën houdt in dat er naast de materiële, stoffelijke wereld zoals wij die kennen, een wereld is waarvan deze stoffelijke wereld de spiegel is. Er is een

oneindigheid van Geest in verschillende vormen, in niveaus van licht. De mens is in eenheid hiermee. In onze godsdienst hebben wij geleerd over engelen en aartsengelen en heiligen, hoog geëvolueerde wezens, serafijnen en cherubijnen.
Dat zijn de vertalingen die het menselijk bewustzijn, onbewust van de diepe kosmische waarheid hierachter, heeft gegeven aan deze oneindigheid van lichtende energieën.

DIALOOG

--- Is de stoffelijke wereld de spiegel van die andere wereld?

Z: Ja, de stoffelijke wereld is de spiegel van de onzienlijke wereld, die bestaat uit een oneindigheid van lichtende energieën. Ik weet daar geen andere, goede beschrijving voor. De oneindigheid van de lichtende energieën, waar de mens ongeweten een eenheid mee vormt. In de duizenden jaren die achter ons liggen werd daar in de heel oude culturen en religies wel degelijk niet alleen op gezinspeeld, maar ook mee gewerkt. Daarna kwam de christelijke godsdienst die dat eigenlijk nogal heeft beperkt en afgestoten, waarschijnlijk uit angst dat de mens weer zou vervallen in afgoderij en in alle andere vormgevingen die er in al die culturen en religies geweest zijn.

In het nieuwe tijdperk, in onze voortschrijdende spirituele evolutie wordt de mens nu weer geconfronteerd met de oneindigheid van lichtende energieën, in vormgevingen die ons bewustzijn

daaraan geeft.

--- Hebben wij daar invloed op?

Z: In zoverre hebben wij daar invloed op dat wij de lichtende energieën met ons bewustzijn enigszins in menselijke vormen vertalen. Anders kunnen wij het niet behappen, dan gaat het je voorstellingsvermogen te boven. Ik kan mij ook niet voorstellen wat een energieveld is. Ik weet het niet, ik kan het wel zien, het is licht. Dus ik moet wel iets kunnen zien, voelen, of hoe dan ook.

Ons menselijk bewustzijn heeft door de eeuwen heen bepaalde vertalingen gemaakt van deze oneindigheid van lichtende energieën. Zo werden daar cherubijnen en serafijnen van gemaakt, engelen en aartsengelen, de heiligen, (die hebben wel echt bestaan), machten en krachten om de troon. Maar ook kabouters, elfen en trollen. Waar de natuur ruig was en niet afhankelijk van de mens, waren de vertalingen van de oneindigheid van lichtende energieën in die streken ook ruig, merkwaardig van vorm, eigenlijk een respons gevend op de natuur die ook zo was.

In Europa werden deze energieën die de mens dus aanvoelde en waarmee hij bewust en onbewust geconfronteerd werd, vertaald in kabouters en elfen. Ik heb ze ook gezien. Het is het menselijke bewustzijn dat daar een bepaalde vorm aan geeft.

nieuwe inzichten

Waar ik naar toe wil, is dat er begrip gaat komen:

- hoe niets op zichzelf alleen staat
- dat er een wereld is die wij met onze stoffelijke ogen in onze stoffelijke dimensie nog niet helemaal, of misschien helemaal niet kunnen ervaren, maar dat die er wel is
- en dat in de loop van onze spirituele evolutie in de komende jaren en zeker in het nieuwe tijdperk, de mens daar steeds dichterbij wordt gebracht, zodat het ook in de beleving van de mens zal komen.

Dit houdt in dat er een soort revolutie gaat plaatsvinden in ons innerlijk, een revolutie die eigenlijk omgooit waar wij mee zijn opgevoed, mee zijn grootgebracht. Onze geconditioneerdheden veranderen, al onze tradities, alles wat wij hebben meegekregen. Daar komt nu als het ware een extra dimensie bij, een venster gaat open en er komt een nieuw gezichtspunt naar voren, nieuwe inzichten.
Het is noodzakelijk dat de mens van nu die essentiële waarden, die de historische Christus heeft gegeven, niet kwijtraakt. Het is wel van belang dat de mens gaat beseffen dat de vormgeving daarvan door mensen is gemaakt. En dat men zelf kan bepalen hoe men daar in mee wil gaan of niet.
Maar het cruciale punt is, dat wij in een mate van innerlijke, geestelijke vrijheid kunnen gaan komen om zelf met die essentiële waarden, die ons zijn aangereikt, te leven en te werken vanuit onze eigen verantwoordelijkheid en onze eigen vrije wil.
Dát is de waarachtige mystiek van het vernieuwde christusbewustzijn.

Ik sprak over de energieën hoe die bestaan, over de ongeziene wereld. Wat ik nog niet zei, was dat de mens, juist doordat hij een ontzaglijk groot energieveld is, een enorme kracht heeft om vormen te creëren, onstoffelijke vormen. We weten wel dat hij in staat is om stoffelijke vormen te creëren, kijk maar naar alles om ons heen, de wetenschap, alles wat wij ons veroverd hebben. Maar dat de mens heel goed in staat is om onstoffelijke vormen te creëren zijn we ons nog onvoldoende bewust. Het creëren van onstoffelijke vormen kan een zegen zijn en het kan een hel zijn. Waarom? Wederom die twee componenten.

het creëren van onstoffelijke vormen

Een mens is vanuit zijn onderbewustzijn gepredestineerd, dus voorbestemd. Niet door een boze of liefhebbende God, maar vanuit de liefde.
Hij reïncarneert op aarde met juist datgene in zich, waarvoor hij in dit leven de kans krijgt om dat ten goede te transformeren, in harmonie te brengen. Dat zit in hem. Dat zou je predestinatie kunnen noemen. Maar wanneer dat in de mens nog niet tot vrijheid heeft geleid - dus als de mens nog een mate van dwangmatigheid, van frustraties, van lijden in zich heeft, nog vasthoudt - dan zal de mens in de kracht die hij heeft om vormen te creëren, dat ook meenemen.

Die vormen zijn absoluut afhankelijk van datgene wat in de mens aanwezig is. Maar natuurlijk ook van wat de mens vanaf zijn vroegste jeugd heeft meegemaakt en meegekregen.
Want datgene wat in hem aanwezig is, roept hij juist

op. Daarom reïncarneert hij in die context, omdat het tot een geheel moet komen. Het moet in het bewustzijn komen.

Wij moderne mensen kunnen niets met wat wij nog niet bewust weten. Dat is het verschil waarschijnlijk tussen de oosterling en de westerling.
De kracht van de westerse mens is, denk ik dat hij nu in het bewustzijn van zijn immense energieën, zijn immense krachten gaat komen. Krachten die hijzelf in de hand kan houden vanuit een diepe verantwoordelijkheid, juist door zijn eigen creatie-mogelijkheden in eenheid met de schepping, met het geheel.
Wij hebben die immense kracht in ons aanwezig, waardoor wij vormen creëren. En die vormen zijn absoluut afhankelijk van onze eigen geconditioneerdheden, onze achtergronden enz., bewust en onbewust.

elementalen

Dan komen we nu op het punt van: hoe groot is dan ons vermogen om met het inzicht dat wij kunnen verkrijgen onszelf zodanig te doordringen van licht dat wij de vormen die wij creëren steeds liefdevoller maken, steeds meer in evenwicht brengen met het geheel?
Ik zal u de andere kant laten zien.
Die is namelijk - en dat heb ik in de lezingen over 'Velden van Licht' ook duidelijk naar voren gebracht - dat je niet méér kunt doen dan proberen. Ik zal dit met een voorbeeld duidelijk maken.
Een mens die innerlijk in grote onzekerheid leeft en

zich nooit erkend voelt, zich nooit gezien heeft gevoeld - zo zijn er duizenden en we hebben daar allemaal last van, niemand uitgezonderd - deze mens die helemaal in zo'n relatie met zichzelf leeft, heeft een enorm tekort aan liefde.
Hij heeft bijna niet de mogelijkheid om liefde te ontvangen, en nog minder de mogelijkheid om liefde te schenken.

Een mens die zo leeft, zo vast zit daarin, heeft dezelfde kracht als ieder ander mens aan energieën en zendt dus energieën uit die vormen aannemen. Deze vormen zijn inherent aan datgene wat in hem leeft en worden daar neergezet. Dat zijn dus de gedachte- en de gevoels-energieën.
Deze nemen vormen aan, die vormen verharden zich en gaan uiteindelijk de mens nog meer beheersen dan voorheen.

Die verharde vormen zetten wij daar zelf neer.
De beheersing door deze elementalen kan een mens, die toch al in een dergelijke relatie met zichzelf leeft door wat hij allemaal heeft ondervonden en gedaan misschien, zodanig vasthouden dat hij de kracht zal missen om daarin verandering te brengen.
Dat is één kant.

De andere kant was dus het besef heel diep in ons dat wij alles wat wij denken en voelen ook uitstralen. Ook al wil je het niet, je straalt het toch uit.
Dit kan ook in een bepaalde mate van liefde gebeuren.

Wat is liefde? Niet veroordelen, niet aanvallen, niet

onmiddellijk inkleuren. Want alles wat jij als mens de ander toedicht, dat gebeurt voor een deel vanuit jouw eigen diepste achtergrond. Is dus gekleurd, is altijd gekleurd. Kan nooit helemaal neutraal of objectief zijn.
Maar, als je het vanuit liefde doet, dan neutraliseer je die elementalen die eigenlijk in een bepaalde mate van liefdeloosheid zijn gecreëerd.

Dus een mens die beheerst wordt door zijn eigen sores, zijn eigen ellende, zendt dat uit.
Deze energieën die uitgezonden worden vormen een elementaal, een vorm. Zo'n elementaal kan zich steeds meer verharden en de mens beheersen.
Maar het kan ook anders: dat de mens beseft dat alles wat hij denkt, spreekt en doet een kracht heeft, een energie is, een lichtende energie. Dan kunnen deze energieën van de mens mooie vormen, mooie elementalen neerzetten.

vernieuwd bewustzijn uitdragen

--- Het gaat over de persoon Jezus, Hij is het lichtend voorbeeld geweest en met Hem vele andere Meesters. Maar dat wat Jezus ons gegeven heeft is ingekapseld in die tweeduizend jaar. Nu zit ik voor mijn gevoel gevangen, want ik ben katholiek opgevoed. Om daar ineens uit te stappen en te zeggen: 'Ik heb het goddelijke in mij', en dat dan ook heel bewust uit te dragen, daar voel ik me niet vrij in.

Z: Begin eerst maar met dit naar binnen te laten komen en laat het uitdragen nog maar even rusten.
--- Niet naar anderen toe, maar voor mezelf, dat

ikzelf heel bewust weet dat ik ik ben. En dan zegt u: 'we hebben zoveel jaren en levens nodig om dat te bereiken'. Maar net zo goed als een alcoholist van de ene op de andere dag zegt: 'ik drink niet meer' en hij dat ook kan, kunnen wij toch ook echt zeggen: 'dit gegeven wat wij weten dat zijn we ook en daar leven we dan ook naar'.

Z: Ja, dat is onze eigen kracht, hoever we daarin gaan. En in het geheel van de mensheid, als totaliteit, zal dat nog een hele poos duren natuurlijk. Maar over de hele wereld zijn er groepen als deze, is er inspiratie als deze, mensen die met elkaar tot dit bewustzijn gaan komen, en dat is zo belangrijk. Toch is datgene wat Jezus zelf gezegd heeft waar: 'het koninkrijk Gods is onder u'. Maar wat heeft de mens gedaan?
Die heeft er een verharding aan gegeven, een vormgeving, er een instituut van gemaakt, waar een mate van macht en gezag in zit.

Ik weet dat het in die duistere tijden noodzakelijk was dat mensen op die manier beschermd werden, geleid werden. Want zo'n bewustzijn als nu, zou ontaard zijn in een enorme ego-bevestiging, nog erger dan dat we nu al hebben.

Dus ik denk alles heeft zin, niets is voor niets.
We moeten daar geen weerstanden tegen opbouwen, daar tegenin gaan, dat is helemaal niet nodig. Het enige wat nodig is, is dat er nu een venster open gezet kan worden.
En dat nu de weldadigheid van frisheid van de vernieuwing door ons heen kan gaan.
Daar hoef je je ook niet angstig over te maken, je

daarin gevangen zien en denken dat je het morgen al bereikt moet hebben. Nee, dat is niet zo, dat hoeft echt niet. Laat het toe, laat het komen. Wees dankbaar dat het in je komt, en dat je eraan mee kunt werken, dan sta je er anders tegenover. Die dwangmatigheid is niet goed, dat frustreert je dan.

bij jezelf beginnen

--- U vertelde over gevoels-energieën en negatieve energieën die op je afgestuurd kunnen worden, of die jezelf uitzendt. Ik heb het in mijn familiekring meegemaakt. Ik was de zondebok. Ik heb me echt los moeten maken, dat was een heel proces.
En mijn belangrijke vraag is: 'Hoe transformeer ik duisternis tot licht?' Voor mijzelf heb ik besloten, niet meer het boze woord te spreken over een familielid tegenover anderen en ik hoop dat het me lukt. Maar ik blokkeer wel mezelf in het uiten van mijn emoties, ook negatieve emoties naar hen toe. Ik blijf dus wel zitten met een stuk verwerking van die emoties.

Z: De emoties die je hebt ondervonden, die je voor een deel hebt uitgezonden en voor een deel hebt gekregen, zijn natuurlijk steeds meer opgelopen tot een bepaalde waarde, tot bepaalde energieën en negatieve energieën. Want als ik zo naar jullie kijk, is duidelijk te zien dat ieder van jullie zichzelf ontkend voelt door de ander. Dat men door die ontkenning zichzelf juist ging poneren, verdedigen en zichzelf naar voren brengen.
Hoe breng je dan in deze duisternis licht aan?
Dat begint bij jezelf.
Dat kan nooit bij een ander beginnen, dat kan alleen

bij jezelf beginnen.
Dat begint daarin dat je in jezelf gaat kijken wat was mijn aandeel daarin, waar voelde ik mij ontkend, gedwongen om mijzelf te poneren en duidelijk te laten zien. Waardoor in die ander een bepaalde onveiligheid werd aangeraakt, een onveiligheidsgevoel waardoor die ander zich moest verdedigen.

Het betekent niet dat je alle schuld op jezelf moet laden, dat bedoel ik helemaal niet. Ik wil trouwens helemaal niet over schuld spreken. Ik wil je alleen laten kijken naar jouw aandeel in dit geheel.
Dat alleen kun je transformeren, niet dat van de ander. Je kunt het nooit voor de ander doen.
Maar doordat je in jezelf gaat herkennen, in jezelf deze inzichten kan gaan krijgen, krijg je ook de kracht om daar verandering in aan te brengen.
Die verandering straal je uit. En die wordt onbewust opgepikt door de ander. En als je dan in die verandering je spreken meeneemt, dus heel voorzichtig bent met het spreken, dus heel voorzichtig bent met het uitdrukken van jouw veranderingen, dan zul je merken dat het invloed heeft op de ander.
Dat is nu het morfogenetisch veld. In het geheel van die families zijn die botsende energieën verharde elementalen geworden. Die laten afbrokkelen begint bij jezelf.

Dus eerst inzicht, dan ga je door een vervelend stuk, want inzicht krijgen in datgene wat je liever niet had willen zeggen of doen is niet leuk. Dat moet je toch maar aandurven en er doorheen gaan.
Dan krijg je kracht om dat te veranderen. Als je er

niet doorheen gaat, krijg je die kracht niet, want dan accepteer je het niet. De kracht komt pas na de acceptatie.

inzicht en gevoel

--- Ik heb in mijn privé-situatie onlangs ook zoiets meegemaakt. Nu begrijp ik hoe mijn partner zich voelt. Hij kan geen liefde ontvangen of liefde geven en ik heb moeite met mijn opstelling daarin.
Ik begrijp het, ik kan inzicht erin hebben, maar toch heb ik er op een gegeven moment zo'n moeite mee dat het afstoot. Hoe moet je daarmee omgaan?

Z: Nu kun je zien hoe het eigenlijk werkt. Nu heb je het inzicht, daardoor kun je begrijpen waar de ander mee bezig is.
Dat inzicht heeft je gevoelsgebied nog niet geraakt. Want in het gevoelsgebied is een miskenning van jezelf, dus een ontkenning, ondanks je inzicht, dus je begrip daarvan. Hij weet dan niet hoe jij je voelt. Door wat er in je gevoelsgebied plaatsvindt - jezelf ontkend voelen - kan het inzicht wat je hebt niet eens werken.

Wij moeten niet alleen het inzicht maar ook de kracht hebben om er in onze emotiegebieden mee te kunnen gaan werken. Het inzicht alleen is niet voldoende. Nu zie je hier hoe wáár dat is.

Dat inzicht zal als een soort lampje blijven.
Wees maar blij dat het er is. Om daar in je gevoelsgebied bij te kunnen komen moet er een heilige wil in jezelf ontwikkeld worden om je gevoel

met dat inzicht in eenheid te laten komen. Als je dat in jezelf duidelijk maakt, dan zend je dat uit.
De ander gaat dan dit positieve elementje voelen waardoor er al verandering gaat komen. Want door je miskenning, door je innerlijk je ontkend voelen, voelt hij zich beklemd en aangevallen. Dus kan hij zich niet openstellen maar ook niet geven.
Zo werken deze energieën, want dit zijn kosmische wetmatigheden.

--- Ook al heb je dit inzicht in je bewustzijn, toch komt het niet in je gevoelswereld.

Z: En waarom niet, dat zei ik zojuist. Omdat je gevoelswereld wordt geblokkeerd door de elementaal, de verharding in jezelf van je eigen ontkenning of je eigen miskenning, die je in jezelf hebt, vanuit je jeugd hebt gekregen, hebt meegenomen. Natuurlijk.
En het inzicht wat je nu hebt, is heel noodzakelijk als een lichtje, wat die blokkades kan gaan beschijnen.
Maar nu komt het echte werken. Het werken gebeurt namelijk vanuit het emotiegebied.

--- Dat heeft eigenlijk gewoon met liefde te maken? Te weinig liefde dus?

Z: Ja, ik wil het niet zo scherp stellen. Natuurlijk, alles wat je in jezelf niet mooi vindt, niet goed vindt en verkeerd vindt, is in wezen een tekort aan liefde voor jezelf.
Natuurlijk. Jezelf als de drager van de supernature, van de goddelijke natuur in jezelf. Allicht, maar ga je daar niet schuldig onder voelen.

macht en onmacht

--- Voor mezelf denk ik dat het met oude macht te maken heeft, onmacht, niet kunnen.

Z: De miskenning van de een roept absoluut de macht of de onmacht van de ander op.
Miskenning in zichzelf roept de onmacht van de ander op. Die sluit zich af want er is een drang die van jou uitgaat, dat de ander het wel zal doen.
Maar dan komt in de ander een onmacht door die drang die van buitenaf naar hem toe gaat. Daardoor komt hij in zijn onmacht. Dus in zijn beperking, in zijn afsluiting om te kunnen geven.

Nu de andere kant, de macht.
De miskenning roept ook de macht van de ander op. Dat is een ander aspect. Dit gebeurt allemaal onbewust, het zijn allemaal ongeziene energieën.
De macht van de ander, van elk mens, is gebaseerd op het verlangen naar affectie. Affectie betekent erkenning van jouw zijn, hoe of wat dan ook, van wie dan ook.
De miskenning van de een - de drang van hem of haar naar affectie - uit zich bij de ander in macht. Het heeft dan invloed omdat hij of zij de trilling van de miskenning uitzendt. Begrijpen jullie hoe dit werkt?

--- Nee, graag nog een keer herhalen op een andere manier.

Z: Ik zal proberen andere woorden te kiezen.
De miskenning van Jantje roept bij Pietje onmacht op, die kan er dan niks mee en die voelt zich gepushed en sluit zich onbewust af, en kan dan geven noch ontvangen.

De miskenning van Jantje roept bij Klaas een machtsgevoel op, waardoor hij in zichzelf komt tot bevrediging van zijn hang naar affectie. Die hang naar affectie en de bevrediging daarvan oefent hij uit in zijn macht over Jantje, die hem die onmacht toestuurt.

--- Dat moet bij beiden onbewust zijn, want anders reageer je niet zo.

Z: Ja, dat is waar, maar we hebben het nu over mensen die misschien niet helemaal onbewust, maar toch niet helemaal op de hoogte zijn hoe deze energieën werken.
Het begrip is dan nog niet gericht op de blokkades in de gevoelswereld. Daar ben je dan aan voorbijgegaan en daar moet dan nu het licht op schijnen.

eenheid

--- Het is de wil, het 'ik' komt in een diepere laag?

Z: Die komt in een diepere laag, waar dat inzicht nu naar gericht kan worden. Dan denk ik dat mensen zoals jullie in voorbije tijden een behoorlijk inzicht hebben gekregen, maar dat inzicht is dan nog in het mentale en nog niet in de gevoelsgebieden terecht gekomen. En daar moet het terecht komen, wil je er mee kunnen werken. Anders kan je er niets mee doen. Dan blijft het hangen in het mentale bewust-zijn.
Het heeft ook te maken met de eenheid van al wat is. De eenheid van al wat is in het kosmische bestel

van deze planeet aarde is nu in een overgang waardoor er transformatie kan plaatsvinden.
Deze overgang is gebaseerd op oude karmische aspecten en heeft te maken met de vergroting, met de vernieuwing van het bewustzijn, waardoor er kracht komt in de gevoelsgebieden om er mee te gaan werken. Wij zitten nu in de overgangsperiode en dat werkt naar twee kanten.
Het is namelijk je losmaken van het oude en het nog niet zijn in het nieuwe. Wij zijn op weg naar dat nieuwe. Maar in die tussentijd, zal ik het maar noemen, zit je in het middenstuk. Het is niet dit en het is nog niet dat. En dat geeft bij mensen, bij iedereen een mate van angst, ook van eenzaamheid, van weemoed, zo iets van: ik heb mijn oude schoenen weggegeven en ik heb de nieuwe nog niet. Ik heb nog geen geld om nieuwe te kopen, om heel profaan te zeggen. Dat betekent dat je een poos op je blote voeten moet lopen.

Wat betekent dat nu? Dat houdt in dat de mens wanneer hij loopt op zijn blote voeten - dat is heel merkwaardig deze vergelijking - zonder schoeisel, dus zonder bescherming van de tradities, van de geconditioneerdheden, van de veiligheid van de achtergronden, op die blote voeten moet lopen totdat hij zich een nieuwe levensvorm heeft gecreëerd.
Dat is echt een revolutie en je ziet het overal gebeuren. En wanneer je dit spirituele inzicht niet hebt, ga je je richten op nog meer en nog grotere bevrediging van het stoffelijk zijn. En dat levert weer al die strijd op, al die ellende, al dat leed.
--- Doordat de miskenning in jezelf verdwijnt, komt er een kracht vrij waardoor je ineens een ander kunt verpletteren.

Z: Ja, dat is een vervolg hierop, wanneer wij in dat gebied komen, dat je die kracht gaat ervaren. Je bent iets kwijt, het lijkt wel of er nog iets aan je voeten zit, maar je bent iets kwijt, namelijk die miskenning. Je blijft ergens een beetje eenzaam achter aan de ene kant, maar aan de andere kant geeft het je ook de kracht. Pas op dat die kracht niet wordt gebruikt - dat is een valkuil daarvan - om macht over de ander te krijgen. Want in een hogere gradatie van niveau van de spirituele evolutiespiraal kom je toch hetzelfde tegen. De valkuil is dan dat je met een nieuw inzicht, een nieuw begrip, de kracht die je hebt ontwikkeld om die miskenning te transformeren, absoluut toch weer in die draaiing langs die miskenning komt die nu een ander masker heeft, en dat is de macht. Die je dan op een ander, naar een ander kunt richten. Dan is je eigen miskenning voor een groot deel getransformeerd, en wat heb je dan nu een kracht, die wat je zegt, verpletterend kan gaan werken .....!

mijn broeders hoeder

--- Het komt dan heel onverwacht en ineens .....

Z: Ja, je weet het, je hebt het doorstaan, je bent er en dat breng je naar die ander, die er nog helemaal niet is. Die wordt duizelig en denkt: ojee, wat moet ik nu? Dus, wat wordt van ons gevraagd, van de nieuwe spiritueel bewuste mens?
Dat wij in liefde en mededogen met de krachten gaan werken die wij onszelf al strijdend veroverd hebben. Dat is de verantwoordelijkheid. Mijn

broeders hoeder.

Wat is de werkelijke diepste mystieke betekenis van deze uitspraak: ben ik mijn broeders hoeder?
Je kunt niet voor de ander alles doen en zorgen dat er niets gebeurt, dat wordt niet gevraagd. Want elk mens moet zijn eigen leven en strijd leven.
'Ben ik mijn broeders hoeder' bestaat daaruit dat in datgene wat ikzelf ben en mijzelf heb veroverd, zowel positief als waar ik ben gekomen in het negatieve, in mijn eigen schaduw, ik ervoor zorgdraag dat het mijn verantwoordelijkheid is, vanuit mijn eigen vrije wil hoe, of en wanneer ik liefde en mededogen uitzend en uitstraal naar de ander. En dit heeft weer te maken met elementalen en morfogenetische velden van licht. Dus alles en alles is met elkaar verweven. Niets staat op zichzelf.

--- Soms heb je een periode dat je dat inzicht hebt en dat je in die grote kracht zit, maar dan voel je je er wel alleen in staan. Die ander kan het dan niet pakken of voelen. Er zit ook iets hards in, wat dan op een gegeven moment, na een lange tijd, wel wat zachter wordt.

Z: Ja, daar zit natuurlijk ook een verharding in, dat je daar alleen in staat. Dat is ook al een trilling van een bepaalde macht in jezelf dan. Dat je dat dus voelt en dan gaat het erom, hoe je je inzicht gebruikt om daar weer mee om te gaan. Ik geloof dat wij nooit klaar zijn. Het duurt lang.

respect opbrengen

--- Ik vind het moeilijk om me vanuit mijn eigen

niveau altijd naar de ander te richten.

Z: Ik weet niet of je dat zo moet zeggen. Ik denk dat met het inzicht de liefdeskracht, het liefdesvermogen in de mens steeds groter gaat worden. Kijk je dan naar degene naast je die dat inzicht nog niet heeft en jij al wel, ja, dan kun je de leraar spelen: alles laten zien hoe het wel moet of hoe het niet moet. Dat is de machtkant.
De andere kant is het werkelijke respect opbrengen voor degene die juist staat op dat punt waar jij misschien net aan voorbij bent. Dat is moeilijk hoor. Want de affectie die altijd blijft spelen in ieder mens, het verlangen naar affectie gaat dan ook spelen om die ander te laten delen in alles wat jij hebt, weet en kunt. Goed bedoeld dus. Begrijpen jullie hoe dit anders kan uitvallen?

--- Ja, ik begrijp het wel, maar wat moet je dan doen?

Z: Dat zei ik net: gun die ander zijn eigen tempo. Gun die ander zijn eigen plek, daar heeft hij recht op. Ieder mens heeft recht op zijn eigen plek, op zijn eigen waarde, op zijn eigen tempo. En als het niet jouw plek of tempo is, nu ja, soedah, zeg ik dan. Dat is dan zo. Dat is dat mijn broeders hoeder zijn. Want dan ben je niet bezig hem van zijn wortels los te scheuren van 'hij moet zo nodig'. Dat is niet goed. Dat is een deel daarvan.

vorig leven

--- U zei iets over de rode draad pakken uit het vorig

leven welke de trilling in dit leven veroorzaakt. Wanneer ik kijk naar mijn jeugd die erg liefdeloos was, dan denk ik: wat heb ik dan in mijn vorig leven gedaan? Niet alleen voor mezelf, ik werk met kinderen en ik zie telkens dit patroon. Maar emotioneel heb ik er toch erge moeite mee het te accepteren, want dan denk ik, wat leren we daar nu van? Je wordt geconfronteerd met een enorm verlangen naar liefde, juist als je zo liefdeloos bent opgegroeid.

Z: Ik denk dat je moet beginnen met je los te maken van: wat heb ik in mijn vorige leven gedaan? Want dan komt eerst in je op: 'Ben ik dan zo slecht geweest, zo liefdeloos geweest, is dit mijn straf?' Dat is ons verleden. Dat is de elementaal van geconditioneerdheden en tradities. Van schuld, wij hebben schuld, de mens is slecht. Dat hebben we geleerd. Je moet proberen je daarvan los te maken. Het werkt alleen wanneer je de kracht kunt opbrengen objectief te gaan kijken. En dat kun je natuurlijk nooit honderd procent. Maar probeer er objectief - en dat betekent eigenlijk in liefde - naar te kijken. Want zolang je er uit een schuldgevoel naar kijkt: waarom heb ik dit nu weer, wat heb ik in godsnaam nu weer gedaan enz., dan is dat een liefdeloosheid naar jezelf gericht. Dan kom je er ook niet uit en wordt het alleen maar erger.

Wat ik zo bij je zie is dat er in een vorig leven - ik wil niet zeggen het vorige leven - een zeer grote miskenning, een liefdeloosheid naar je toe kwam, waar jezelf debet aan was door je enorme afhankelijkheid van liefde, affectie van de ander.
In een leven daarvoor heeft het ook al gespeeld. In dit huidige leven, dit is het belangrijkste, is het

gegeven dat je je innerlijk durft los te maken - en dat gaat heel langzaam - van die dwangmatigheid die een levensgroot elementaal is geworden in jezelf, in je etherisch veld, dat je absoluut die liefde moet hebben om te kunnen leven. Ieder mens wil in liefde leven. Natuurlijk, dat is logisch en het verlangen daarnaar is zeer menselijk, is ook zeer gewoon. Maar wanneer het in jezelf een zo grote kracht gaat worden die je helemaal beheerst, dan kom je in gevaarlijk water, heus. En dat speelt. In dit leven krijg je de kans om je daarvan vrij te maken.
Doe dat, want er is veel wat je kunt uitstralen, er is al veel inzicht. Je kunt met andere mensen en met de kinderen ontzettend veel doen. Maar in je uitstraling moet deze elementaal nog afbrokkelen.
Dat kun je alleen wanneer je jezelf vrijmaakt van die te grote overheersende dwangmatigheid dat je absoluut die affectie moet hebben.
En de liefdeloosheid in je jeugd was noodzakelijk om dat nu in dit leven weer in je bewustzijn te brengen, want datgene wat wij niet weten daar kunnen wij toch niets mee?

liefdeskracht

--- Als je elkaar de ruimte kunt laten maar ook het bewustzijn hebt dat je jezelf de ruimte moet geven, ben je dan al niet een heel stuk op weg?

Z: Ja, maar waar bestaat de ruimte dan uit?
Dat je vanuit een neutrale bufferzone, zal ik maar noemen, in jezelf toestaat dat er een objectiviteit en een neutraliteit in gaat komen. Dat houdt in dat je in jezelf moet gaan werken om met dat inzicht wat je al

hebt, die emotiegebieden te gaan benaderen.
Ik zeg dat wel gemakkelijk, maar ik heb het zelf ook moeten doorleven, het is vreselijk moeilijk.

Ik wil dit nog wat toelichten, het is een esoterisch gegeven.
De mens heeft een zonnevlecht (solar plexis) en die straalt naar voren uit. In deze straling ligt alles verborgen wat er in het onderbewustzijn van de mens aanwezig is, natuurlijk ook alles wat hij in dit leven aan bagage heeft, dat straalt zo regelrecht naar voren. Dat is een enorme stroom.

Deze enorme stroom is een geweldige energie/krachtbron, die zich als het ware uitkristalliseert in, wat ik dan noem een oneindigheid aan lichtende energieën. Lichtende energieën kunnen ook in duisternis zijn. Het klinkt heel gek, maar lichtende energieën dragen in zich ook de kiem van duisternis, van schaduw. Er is in de mens in zijn emotiegebied een onontgonnen, onbewerkt deel van onverwerkte zaken, van dwangmatigheden, wat we net noemden, miskenningen, schuldgevoelens, macht, onmacht. Dat straalt hij natuurlijk uit, dat kristalliseert zich uit in een soort explosie, die gaat overal heen waar het resoneert, waar hetzelfde terugkomt.

Door de vernieuwing van het bewustzijn en het inzicht gaat de mens zover komen dat hij dat inzicht kan gaan gebruiken om in zijn emotiegebieden een verandering aan te brengen, een evenwicht, een harmonie in datgene wat hem frustreert en beheerst. Die mens heeft dezelfde uitstraling, maar de explosie die daarvan komt, brengt de oneindigheid

van lichtende energieën weer op een heel ander niveau en krijgt ook de resonantie van dat niveau.

De mens die zover komt dat hij met inzicht en begrip, in liefde en vergeving tot werkelijke acceptatie in zichzelf kan komen naar zichzelf toe - want alles wat je naar jezelf richt dat richt je naar de ander, ben ik mijn broeders hoeder - die mens heeft deze lijnrechte uitstraling naar voren niet meer, maar dat licht gaat omhoog en komt in het hartchakra. Daar explodeert het ook en die explosie van lichtende energieën heeft een immense liefdeskracht, waardoor bij andere mensen een aanraking kan komen in het hart, en niet meer in de lagere emotiegebieden.
Dat is eigenlijk het eindpunt van de weg. Deze is heel erg lang, maar daar gaan we naar toe. Dat brengt uiteindelijk werkelijke vrede over de hele wereld.

Want daardoor komt de mens los van de drie lagere chakra's, van de sexuele chakra's. De sexuele energie is de bevestigingsenergie, de ontzaglijk grote begeerte in elk mens naar affectie. Niet dat de mens zijn sexualiteit kwijtraakt, dat bedoel ik niet. Ik bedoel dat, wanneer die enorme affectie- drang, die bevestigingsdrang die wij ook vertalen in de sexuele energie, in een bepaalde harmonie gebracht kan worden, de kracht van de drie lagere chakra's steeds minder zal worden. En de bevestiging van de mens, van het ego, de enorme begeerte daarin, is de diepste oorzaak van al het lijden.
Dus wanneer wij die krachten kunnen opwerken naar het hart toe, gebeurt het dat in de mens die liefdeskracht werkelijk gaat ontwaken, waardoor er

een enorme kernexplosie komt van werkelijke liefdeskrachten.

innerlijke zuivering

--- Is dit wat in de katholieke kerk destijds met kuisheid werd bedoeld?

Z: Kuisheid, oh, dat is mooi dat het hier gebracht wordt.
In de leer van de drie sleutels: de innerlijke onthechting, de innerlijke zuiverheid en trouw aan het hogere zelf, is kuisheid vertaald in innerlijke zuiverheid.
In de katholieke kerk, maar ik denk ook in alle inwijdingsscholen door de duizenden jaren heen, stond de kuisheid toch ook hoog in het vaandel? Dat werd in alle spirituele cultussen en religies naar voren gebracht als het neusje van de zalm, als ik het even zo profaan mag uitdrukken. Kuisheid is een vertaling die het menselijk bewustzijn gaf aan de innerlijke zuivering in de lagere chakra's, die zich nu gaan ontwikkelen naar het hartchakra toe.

Dat houdt in dat niet meer de begeerte van het ego prevaleert, dus het grootste is, maar het begeren, het verlangen van de hele mens om in eenheid met zijn goddelijke natuur te komen. Daar gaan we naar toe. Maar door de eeuwen heen werd het vertaald als kuisheid en de mens mocht geen sexualiteit meer hebben. Dat is onzin.
De sexualiteit is gegeven opdat de mens daardoor ten eerste tot vermenigvuldiging kon komen, maar ook om daarin de diepste uiting van liefde tot elkaar

te kunnen realiseren.
Nu gaat het erom, welke diepste uiting van liefde: een explosie van de begeerte van het ego naar affectie, de bevestiging, of vanuit het hart, waarin een mild begeren van de mens spreekt om in eenheid met het hoger zijn en in eenheid met de ander te zijn.

--- Ik heb het sexuele chakra ook wel het tribal of stamchakra horen noemen. Wat inhoudt dat je je ervan bewust moet zijn dat je al veel meegekregen en meegenomen hebt in je bestaan van nu.
Jung noemt dat het collectief bewustzijn. Daar gaan we vaak aan voorbij, maar het hoort er echt bij.

Z: Het hoort er absoluut bij en ik wil er ook niet aan voorbij gaan. In het collectief bewustzijn van de mens is deze drang naar affectie en de begeerte daarin zeer sterk vertegenwoordigd, heel erg duidelijk zelfs.
De mens is in een overgangsfase, gaat naar een ander bewustzijnsniveau, waarin die sterke begeerte naar bevrediging van affectie op een ander niveau gebracht kan gaan worden. Want in de realisatie van de sexuele energie, die absoluut hand in hand gaat met macht, macht over het individu, macht van het eigen ego, moet nu verandering komen. En al wat nu op deze aarde plaatsvindt, gebeurt om de mens zich daarvan bewust te laten worden.

Het is niet dat we daaraan voorbij moeten gaan en in het oude zonde-begrip vervallen.
Daar moeten we juist van af. We moeten juist heel duidelijk gaan begrijpen wat de bedoeling is en hoe wij in onze sexualiteit, als de mens die wij zijn, onze

goddelijke natuur tot realisatie kunnen brengen.
En dat hangt af van de dwangmatigheid van onze eigen begeerte naar erkenning van die affectie.

discipline vanuit vrijheid

--- Kunt u hier nog meer over zeggen?

Z: Wat ik nu zo zie, is dat er een levenslange onderdrukking is geweest vanuit de verkeerde interpretatie die onze godsdienst eraan gegeven heeft: je bent slecht, je doet zonde als je je overgeeft aan sexualiteit.

De mens van nu komt in de vrijheid van de essentie van sexualiteit. Dat houdt in dat er in de mens moet komen een discipline - in deze tijd klinkt dat woord bijna vies - maar een discipline, een zelfdiscipline vanuit eigen vrijheid.
Dus niet dwangmatig opgelegd maar vanuit eigen vrijheid en eigen verantwoordelijkheid, hoe hij met die enorme grote begeerte naar bevrediging van affectie om kan gaan. Dat hij zich bewust wordt dat het een enorme krachtbron is die werkelijk de gehele planeet zal veranderen wanneer hij die brengt in eenheid met zijn goddelijke natuur.

Het is duidelijk dat nu de vrijheid van de beleving van de sexualiteit in de mens komt.
Een ongebreidelde vrijheid, een helemaal in de sexualiteit willen zijn, juist door de miskenning van de gebondenheden uit het verleden, de taboes die daarop rustten, de dwangmatigheid van de kuisheid e.d.

Nu komt de ongebreidelde vrijheid. Maar de mens die een werkelijk spiritueel begrip en spiritueel inzicht gaat krijgen, komt dan in de verantwoordelijkheid en de vrijheid van zijn eigen vrije wil hoe hij daarmee om kan gaan. En dat is waar we nu naar toe gaan. Dus niet de ogen sluiten, niet aan de ene kant taboes, zonde, kuisheid, en aan de andere kant: 'Oh, ik ben zo spiritueel, ik ben daaraan ontgroeid', dat is allemaal onzin.

Nu moeten wij werkelijk heel diep, met open ogen daar doorheen gaan, gebruik makend van datgene wat wij nu aan inzichten, aan diepten en krachten in onszelf kunnen ervaren.

ook ademhalingspauzes zijn nodig

--- Maar periodiek kom ik toch terecht in het krachtloze, zodat ik inderdaad mijn ogen sluit, daar ook de verantwoordelijkheid voor neem. Welke kracht zorgt er dan voor, welke kracht in mij of buiten mij, dat ik op een gegeven moment toch weer blootsvoetszijnde de volgende stap zet?

Z: Die periodes van krachteloosheid zijn in wezen ademhalingspauzes. Een mens heeft dat ook nodig. Een mens heeft soms nodig, heel vaak nodig, een periode waarin in wezen niets meer speelt. Dat hij niet bezig is met het één en gedwongen is met het ander bezig te zijn.
Dat kun je ervaren als een krachteloosheid. Maar als je dat kunt gaan zien vanuit een positief beeld dan betekent het eigenlijk een rustpauze, dan ervaar je

het ook anders.
Dan komt er juist kracht vrij om weer opnieuw verder te gaan, blootsvoets.

--- Ja, maar ik constateer dan dat ik in die rustpauzes weer lekker in mijn oude patroontje zit te krabbelen.

Z: Daar liggen dan de dingen die nog uitgewerkt moeten worden. Zo werkt dat, niets is voor niets.
En het gekke is, dat wij altijd nog denken dat wijzelf moeten uitmaken: dit is verkeerd, dat is goed, en zo moet het.
Wanneer je in de werkelijke acceptatie, in het volledige vertrouwen kunt komen, dan ervaar je dat alles wat er met jou gebeurt in wezen een zodanige invloed op jouw hele zijn heeft waardoor je een stapje verder kunt komen. En soms zijn die stappen bitter en zwaar, en heb je glas onder je voeten, dat heb ik ook ervaren. En toch zijn deze stappen nodig.

--- Ja, maar het krachteloze brengt met zich mee dat accepteren en vertrouwen ook ver te zoeken is.

Z: Dat is waar, maar dat is ook goed. Want dat houdt in dat in dat krachteloze juist de weerstanden worden opgewekt waardoor straks de kracht komt om weer verder te gaan. Juist in dat krachteloze - het klinkt heel vreemd - worden de weerstanden opgewekt om straks weer in kracht verder te kunnen gaan.

Met die weerstanden wordt bedoeld dat de negatieve aspecten in onszelf duidelijk in het bewustzijn komen.

Maar dat moet ook, want dat roept de weerstand op om daar wat mee te gaan doen, begrijp je hoe dat werkt?

Ik geef een voorbeeld over mediteren. Ergens heeft langdurig mediteren, waarin je open staat, ook gevaarlijke kanten. Namelijk, door mediteren kom je in de astrale gebieden terecht waar alle elementalen ronddolen van jezelf maar ook van anderen, waardoor je juist nog dieper in deze oude vormen terecht komt.

Het mediteren zoals mij dat is gegeven is toch anders. Het is voor een deel het openstellen, inderdaad, tot rust komen, dus je denken proberen stil te zetten, waardoor je emoties ook even in rust komen. Ik denk dat tien minuten genoeg is, om je daarna actief te gaan richten op het licht. Het licht wat in jouzelf is.
En kun je het zelf niet zien, visualiseer dan dat dit licht door je heen gaat. En kijk altijd naar je eigen hartcentrum, want daar zetelt jouw licht, met jouw gezicht daarin en probeer dit elke dag zo te doen. Want juist omdat je je richt op dat licht met het inzicht dat het in je eigen hartcentrum is, maak je de weg vrij tot vernieuwing en tot afbrokkeling van de oude elementalen en bescherm je jezelf voor input van vormen die misschien niet eens van jou zijn.

--- Mag je dit dan ook toepassen op transcendente meditatie?

Z: Ik weet niet genoeg van transcendente meditatie. Ik wil daar geen oordeel over hebben. Ik denk dat je moet voelen of dit voor jezelf van belang is en dan

naar je eigen gevoel handelen.
Bovendien wil ik zeggen dat langdurig mediteren ook een vormgeving is die langzaamaan verbrokkelt, weg zal gaan.

Het is niet meer nodig. Het was vroeger nodig omdat de mens niet een werkelijk contact had met de goddelijke natuur en dat allemaal van buitenaf moest krijgen, dus hij moest van alles doen om zo ver te kunnen komen. De inzichten worden nu zo anders dat het ook op een andere manier kan en wanneer een mens steeds in flitsen bezig is met dat licht is het van een grotere kracht dan een uur mediteren.

VISUALISATIE

Het is zo, dat wanneer de mens kan komen in zijn basale veiligheidsgevoel, er in de mens als het ware iets losschiet waardoor hij openstaat voor het contact met het eigen goddelijk Zijn, het Zelf.
Hoe zien wij onszelf?

De uiterlijke mens die wij kennen wanneer wij in de spiegel kijken, wanneer we geconfronteerd worden met onszelf via anderen, maar wie is de 'werkelijke' mens die wij dan zien?

De 'werkelijke' mens, verborgen in het innerlijk, die 'werkelijke' mens is een lichtdrager, een drager van de goddelijke natuur, de supernature in onszelf.
De mens zo eenzaam vaak, gaand van leven tot leven, steeds weer opnieuw de moed vindend om terug te keren en weer opnieuw te beginnen en nogmaals een leven aan te gaan, opdat daar een

mate van bevrijding kan komen en verlossing in zichzelf.

Deze mens die wij zijn, diep in onszelf, deze mens achten wij vaak niet genoeg, respecteren wij vaak niet genoeg, deze mens ontkennen wij ook vaak in onszelf, omdat wij denken dat wij zijn die uiterlijke mens.

En door al datgene wat aan ons kleeft, al die emotionele aspecten, al die pijn die wij lijden, al die wanhoop die wij soms hebben, vergeten wij te kijken naar het innerlijk van de lichtenergieën die wij tot onze beschikking hebben.

Dat betekent dat als wij absoluut in een werkelijk vertrouwen willen zijn, in een werkelijke acceptatie van onszelf, in een werkelijke vergeving van onszelf en de ander, er dan in onszelf een zo'n diepe mate van harmonie en eenheid kan komen, dat zij genezend, regulerend en transformerend zal werken.

Wij mensen; elk mens heeft deze kracht in zichzelf.

Laten wij ons dan nu richten op dat hart van ons, en zie het als een gouden roos, een gouden roos met een prachtige straling. En diep in het hart van deze gouden roos herkennen wij ons eigen gezicht, ons eigen vertrouwde gezicht.

En wij kijken daar naar, en zien op dat gezicht een sereniteit, een stilte, een innerlijke rust, die wij, wanneer wij in de spiegel kijken, zelden zullen ontmoeten.

Dan weten wij diep in onszelf:
dit ben ik werkelijk, dit is mijn zijn.

En dan, dan zenden wij het op naar het hoogste Zijn, waar wij een deel van zijn.

En vragen dan in onszelf:
laat dit hoogste Zijn, dit Licht, toch mogen zijn in mijn licht.
Laat mij nu de kracht opbrengen om dit tot stand te brengen.

En dan, dan zal er hulp komen. En omdat wij in 2000 jaar zijn begeleid door die essentiële waarden die de historische Christus heeft gebracht, mogen wij zijn in een diepe broederschap met datgene wat Hij heeft gebracht, zonder in afhankelijkheid te komen, mogen wij zijn in werkelijke eenheid en broederschap.

Dit maakt ons vrij, dit geeft ons kracht, dit brengt ons naar die liefdeskracht in onszelf.
En licht, licht straalt dan in onszelf,
licht straalt van ons uit, licht is ons wezen.

Dan vraag ik u nu de duim van uw rechterhand op
uw voorhoofd tussen uw ogen te plaatsen.
En de vier vingers op uw kruin,
waarmee u de geestelijke punten in uw kruinchakra
verbindt met uw inzicht.
En om uw linkerhand te leggen op uw hart.

Voel nu deze doorstroming
en wees dan nu in Gods heilige naam
in uw diepste acceptatie in volledig vertrouwen
in uw diepste vergeving in werkelijke liefde
in uw diepste genezing in werkelijke eenheid.

Aum

HOOFDSTUK 3

de aardse persoonlijkheid

In dit gedeelte zullen wij ingaan op datgene wat van de aarde is, onze persoonlijkheid. Op dat wat wij aan de aarde kunnen geven en wat de aarde aan ons geeft.
De mens in zijn persoonlijkheid is absoluut in eenheid met de aarde. Met zijn voeten daar stevig op staand, niet de aarde beheersend maar de aarde beherend. Dus je persoonlijkheid beheren en op zo'n manier vrijmaken dat jouw aardse kracht zodanig vrijkomt dat je deze in een gelijkwaardig partnerschap kunt brengen met je universaliteit, met je goddelijke natuur.
Om dit te kunnen bereiken zijn er vele wegen natuurlijk, maar hier geef ik één weg aan.

Daarvoor zijn uiterlijke symbolen zoals:

- de grote kaars van de verbinding, de eenheid. Het is een enorme energie als je zo'n kaars aansteekt, elkaar de hand geeft en in die verbinding al het leven, al wat is op deze aarde, betrekt zonder eigen belang. Dus niet van: 'Ik wil dat in Bosnië alle verkrachtingen ophouden, of ik wil dat mijn grootvader eens anders over mij denkt'. Nee, helemaal los van je persoonlijkheid, want dát straalt uit en dát is van zo'n kracht, dat het een vernieuwende, energetische impuls in licht en in bewustzijn over de gehele aarde doet stromen.
- de drie kaarsen, de symbolen daarvan heb ik nu een paar keer uitgelegd. Het belangrijke van

zo'n rituaal is dat je in vorm in de materie brengt, wat in geest in jezelf allang bezig is. Wat je wel weet, maar waar je nu dan echt de kracht voor krijgt om het zelf in materie te brengen.

Daarom is het ook belangrijk om met deze drie kaarsen te mediteren. En dan niet alleen een meditatie van: je gaat zitten en laat maar komen. Dat is even om tot stilte te komen in jezelf. Maar een actieve meditatie vanuit jouw zijn, jouw aardse zijn: 'Laat mij zijn in eenheid met het goddelijke in mijzelf'. Dan gebeurt er ontzettend veel, dat doen wij nu hier.

Laten wij elkaar in verbinding een hand geven
en in deze handreiking
al hetgeen betrekken waar wij toe behoren,
al degenen die wij kennen,
de mensen die wij niet kennen,
al degenen die wij liefhebben,
al degenen die wij nog niet kunnen liefhebben.

Dat er een straal van warmte, van liefde,
van licht van ons moge uitgaan en
juist daar opgevangen mag worden
waar deze straal van warmte, van liefde,
van licht zo hard nodig zal zijn.

Laten wij dan nu de drie kaarsen aansteken:
de kaars van de werkelijke eenheid
de kaars van het bewustzijn van deze eenheid in de realiteit
en in het midden de kaars van de liefde.

Zonder onze eigen liefdeskracht is er geen hoop

voor deze aarde. Maar we hebben deze liefdes-kracht, dus alle hoop is er.

Vandaag zal het dus gaan over de menselijke persoonlijkheid, die in zijn eigen aardse kracht moet komen staan, opdat hij de gelijkwaardigheid van het partnerschap met zijn hoger zijn, zijn goddelijke natuur, in zichzelf kan realiseren.
Begrijp dat wij mensen nu in dit nieuwe tijdperk van onderaf, dus vanuit de aarde, vanuit ons menselijk zijn die werkelijke eenheid en verbinding tot stand moeten kunnen gaan brengen. In de voorafgaande eeuwen is dat ons gegeven. Er werden lijnen uitgezet hoe je dat kon bereiken door je te ont-hechten, je te onthouden. Nu is de tijd gekomen dat de mens moet beseffen dat zijn materie, zijn ego, zijn aardse persoonlijkheid, de realisatie is van deze goddelijke natuur, van de supernature in onszelf aanwezig. Door dit besef kan er een gelijkwaardige verbinding en integratie gaan komen met deze goddelijke natuur.

Het is zo moeilijk om in je eigen kracht te komen, in je eigen zijn. De weg naar de kracht van het eigen zijn, van de aardse persoonlijkheid ligt daarin dat je gaat beseffen waardoor, waarom, waarmee en wanneer jouw krachten, jouw talenten, gaven en schoonheid worden versluierd, soms totaal worden beperkt, bijna onzichtbaar worden door datgene wat er in jouzelf aanwezig is aan oud zeer, de droesem. Datgene wat in dit leven naar je toe is gekomen en vaak niet het allermooiste en het allerleukste is, dat daar juist nu naar gekeken en in jezelf herkend kan gaan worden, door de evolutie van deze twintig eeuwen die wij als mensheid hebben gehad.

Nú hebben we een zodanige ontwikkeling in ons denkvermogen waardoor we ook kunnen begrijpen wat er in onze psyche, diep in onszelf plaatsvindt. Nu kan er een bepaald evenwicht, balans gaan komen tussen enerzijds begrip naar jezelf toe en anderzijds de kracht ter regulatie, ter transformatie.

Dat is wat nu aan de, vooral van origine christelijke, westerse mens, wordt gegeven. Dat is waardoor er een totale vernieuwing kan komen in het christusbewustzijn. Er gaat een hele nieuwe mystiek vrijkomen van het nieuwe christusbewustzijn.
Het essentiële daarvan, de hele oude waarden, oude mythen, oude beeldvorming, blijft absoluut bestaan. De beeldvorming, de mythevorming, de legende, de kleuring die wij er door de eeuwen heen uit angst en schuld aan hebben gegeven, kunnen nu allemaal gaan afbrokkelen.
Het is revolutionair. Het geeft ook iets van angst: 'als alles afbrokkelt wat hou ik dan over? Dan kom ik in een vacuüm, dan zit ik helemaal in mijn uppie..'. denkt men dan. Dat is niet waar.

levensmoed, levensdurf

Alles heeft zijn eigen tijd en deze nieuwe tijd vraagt om een nieuwe benadering vanuit de mens, van die essentiële waarden die ons ook al vóór het christendom en in wat de Christus ons bracht zijn gegeven. Deze nieuwe benadering houdt in dat er een bepaalde mate van levensdurf, van levensmoed moet zijn, dat er in de mens van nu zelfrespect moet gaan komen.
Respect voor datgene wat juist jij bent, jouw incarna-

tie nu in dit leven. Dat is voor jou de enige mogelijkheid in dit leven om dit goddelijk zijn tot werkelijke integratie en realisatie te brengen. Het geeft een verantwoordelijkheid die heel erg zwaar zou kunnen zijn, als daarnaast niet de vreugde is van zo te mogen zijn. Als daarnaast niet ook zou zijn de vrede van: de werkelijke overgave aan dit zijn, dit goddelijk zijn in jezelf, die supernature in jezelf. Het inzicht, de vreugde, de vrede en de wijsheid van het inzicht, dat deze vrede en vreugde bereikt zullen worden wanneer je vanuit je wijsheid van dat goddelijk zijn in jezelf met mildheid en mededogen kijkt naar je menselijke persoonlijkheid: als je kijkt naar jezelf en ziet hoe je uitglijdt, hoe je je neus weer stoot en ziet hoe jij je weer hebt laten meeslepen door wat dan ook. En dat je dan eens even je hoofd schudt en bij jezelf denkt: 'Ja liefje, zo hoeft het toch ook niet meer'.

Wij weten nu hoe en waarom. Want alles wat met ons gebeurt, alles wat naar ons toekomt, iets daarvan, een punt van waarheid, zit in ons eigen ik. Dat zenden wij uit en dat komt naar ons terug.
Ik weet dat dit heel controversieel is en dat je dit op alle mogelijke manieren kan aanvallen, maar ik moet het toch zo brengen.

sexualiteit

In de mens van nu, bewust van zijn supernature, werkend dus van onder naar boven is de sexualiteit een heet hangijzer. Sexualiteit wordt gebruikt - en daardoor in wezen misbruikt, want dan haal je het uit de eigen waarden - enkel en alleen om in de materie

tot bevrediging te komen.
Ik heb kort geleden meegemaakt dat er iemand naar mij toe kwam en zei dat ze het op zo'n hoog spiritueel niveau beleefde dat er daardoor geen enkele menselijke warmte meer overbleef.
Dat lijkt me ook niet zo goed.

De sexualiteit is gegeven aan al wat leeft om de soort in stand te houden: de ene kant.
De andere kant: om vreugde en liefde en warmte van twee mensen tot stand te brengen. In vreugde en warmte van twee mensen, daar is de kosmische levensenergie, vertaald in de sexualiteit, zeer groot. Daardoor kan nieuw leven ontstaan. Maar het is ook een samensmelting van twee verschillende naturen, twee verschillende energiebronnen, die daardoor tot een bepaalde mate van eenheid komen. Dit is een hele hoge energie die ontzaglijk groots kan uitwaaieren.

Nog één ding: Twintig eeuwen lang hebben wij vooral vanuit het christendom de sexualiteit gezien als een noodzakelijk kwaad. Ja, nu in deze tijd is het precies de andere kant, maar daar praat ik straks over.
Als een noodzakelijk kwaad en het ware beter geen sexualiteit te hebben en je leven in onthouding door te brengen.

Ik wil heel graag met jullie zo dadelijk tot uitdieping hiervan komen, want je bent hier niet om alleen mij aan te horen, maar om heel hard met jezelf te werken, waardoor we tot nog veel meer inspiratie kunnen komen.

DIALOOG

je goddelijk zijn accepteren

--- Ik heb een vraag over het goddelijk zijn. Bedoelt u daarmee dat je jezelf accepteert zoals je bent? Ik heb heel veel moeite met wat u met het goddelijk zijn bedoelt.

Z: Ja, misschien moeten we dat dan naar deze tijd gaan vertalen. Het goddelijk zijn is de supernature die in de mens is. In het 'Handvest van Psychosofia' kun je lezen dat de ziel van de mens bestaat uit twee componenten. De ene component is de goddelijke natuur, is gericht naar geest, naar God.
God moet je dan heel breed zien. Het is een heel grote liefdesbron, liefdeskracht. Het is moeilijk voor een mens om zich dat te realiseren. De mens heeft vroeger in zijn bewustzijn God vertaald in een menselijke figuur, een menselijke vormgeving.
De andere component is gericht naar de materie, de persoonlijkheid van de mens.
Het teken van het vissentijdperk zijn twee boogjes die met hun rug naar elkaar staan en geen verbinding hebben met elkaar. In het tijdperk wat nu komt gaan die twee componenten naar elkaar toe.

In het logo van Psychosofia vind je dat naar elkaar toegaan terug. Het is een zandloper, boven open en in het midden is de ziel van de mens; de twaalfbladige lotus, het hartchakra; de zevenpuntige ster, de menselijke persoonlijkheid in al zijn zeven gebieden. De vleugels, dat is de vleugelslag van de Heilige Geest, de vrije wil van de mens; de handen staan niet alleen ontvangend, maar ontvangend en

gevend, het werk doende. Goed, dit is even om het uit te leggen.

Dan nu verder wat je vraagt: je hebt moeite met het goddelijk zijn. Ik denk dat het moeilijk is omdat wij mensen vanuit onze christelijke origine te vast zitten aan de vormen, aan de verhardingen van onze denkvormen, die ons een bepaald patroon hebben geleerd en gegeven. Vroeger was het zo dat Lucifer het kwaad was, de duivel, de hoogmoed.
Lucifer had de hoge moed om geest in materie te brengen.
Dus materie niet gelijk aan God te maken, maar wel in een bepaalde verbinding met het goddelijke te brengen. In de mens is dat aanwezig.

De mens is in wezen een Lucifer, een lichtdrager. De mens heeft de kracht om dit goddelijke in zichzelf tot realisatie te brengen. Niet meer van buitenaf gedwongen door bepaalde geboden en verboden, door een bepaalde mate van gehoorzaamheid en een leergezag. De mens heeft nu de kracht in zich, de ontwikkeling in zich om te kunnen begrijpen dat hij dat vanuit zijn eigen vrijheid, zijn eigen verantwoordelijkheid tot stand moet brengen.
Dan denk ik, dat als je hier zo naar kijkt, de moeite die je hebt met dat goddelijk zijn langzaamaan kan vervloeien.

--- Ja, je zegt dus dat je de verantwoordelijkheid voor je eigen leven zelf in handen hebt?

Z: Ja!
--- Toch zijn er een heleboel dingen die op je afkomen.

Z: Zeker! Ik bedoel met: dat je de verantwoordelijkheid voor je eigen leven zelf in handen hebt, hoe jij als mens innerlijk reageert op al hetgeen naar je toekomt. Want wat er innerlijk in je plaatsvindt is de uitstraling, waardoor flitsjes van die innerlijke uitstraling als het ware datgene stimuleren wat naar je toekomt. Begrijp je dit? Het is heel voorzichtig gezegd.

--- Ja, dat wel, al vind ik het in de praktijk erg moeilijk.

Z: Ja, dan moet je het nog even laten zakken, nog meer, hoop ik.
Neem nou een voorbeeld, een werksituatie. Je bent op je werk. Je hebt bepaalde vervelende dingen ondervonden of er is nog iets in jezelf wat niet goed zit, daar kun je niet mee uit de voeten, dat kun je niet relativeren. Het blijft een obstakel in jezelf, wat je eigen creativiteit versluiert. Het versluiert je eigen kracht. Het maakt dat je niet zodanig straalt en zodanig herkenbaar bent voor een ander dat die daarover met je durft communiceren. Het maakt dat er iets in je is wat zich afsluit, waardoor de ander òf in verdediging denkt te moeten gaan - het is ook nog denken - òf zich terugtrekt.
Het houdt dus in dat je verantwoordelijk bent voor jezelf door in jezelf ruimte en vrijheid te creëren waardoor je zodanig kunt uitstralen dat er ruimte en vrijheid naar je toe komen.

sexuele energie

--- Ik kom op mijn werk met manisch-depressieve mensen in aanraking. Ik probeer liefde naar hen uit te zenden maar dat vangen ze niet. Hoe moet ik die mensen eigenlijk benaderen? Als ze 'normaal' zijn is er een grote groep van hen die veel over sex praten. Dan heb ik het idee: 'Ach, ze zitten nog in die lagere chakra's'. Maar wie ben ik om dat te beoordelen?

Z: Ja, de sexualiteit 'an sich', alleen als sexualiteit, zit natuurlijk in de lagere chakra's. Maar waarom en hoe is het mogelijk dat datgene wat in de lagere chakra's zit in evenwicht gaat komen met de hogere chakra's? Dat kan alleen door de belangeloze menselijke warmte.

--- Ik kan maar niet begrijpen dat dit aan die sexualiteit gebonden is. Dat kan toch heel gemakkelijk zonder?

Z: Ja.

--- Op zich is het een schitterend gegeven want het brengt het leven voort. Nu zijn er bijvoorbeeld twee mensen bij elkaar die heel veel moeite doen om elkaar die warmte, die ruimte en zo te geven, maar waar heel veel struggle bij zit. Dan moet er toch iets zijn, iets vooraf zijn, een intens gevoel of zo, omdat ik denk dat je met het sexuele de sexuele daad bedoelt?

Z: Nu, dat is een consequentie daarvan.

--- Maar dan moet er toch iets zijn?
Z: Als ik zo naar je kijk, dan is het duidelijk dat er wel warmte is en een met elkaar willen verbinden, maar

er zit ook een blokkade om het in de sexualiteit, dus in de sexuele daad te brengen. Wanneer dat bij de partner ook zo is dan is er geen vuiltje aan de lucht, dan gaan jullie zo verder.
Dat maakt dan niet uit, wanneer dit van beide kanten zo gewild wordt dan is dat je eigen vrije wil.

Maar ik denk dat het van levensbelang voor jezelf is dat je in jezelf onderzoekt waarom. Waarom kan ik dit niet? Er is ooit iets in een leven geweest wat je met zo'n afschuw heeft vervuld en dat zich op een minuscule wijze, denk ik, herhaald heeft in dit leven waardoor die afschuw is aangeraakt en weer opnieuw als het ware verlevendigd is. Dus weer werd gestimuleerd.
Waarschijnlijk heb je dat niet herkend, je hebt het misschien weggestopt omdat het niet herkenbaar was. En dat speelt nu op. Ik denk dat het jouw opdracht is om in dit leven deze blokkade los te maken, vrij te maken. Want anders ga je zò weg en kom je zò weer terug. In een nieuw leven is het weer zo.
Dus wat ik je zou willen adviseren is, kijk er zo objectief mogelijk naar, zonder emoties: 'Wat is mij in dit leven gebeurd waardoor ik nu een onbewuste afschuw daarvan heb?'

Er zit een heel groot schuldgevoel bij. Het heeft te maken met een leven waarin je door de sexualiteit werd uitgestoten uit een groepering waarin je juist zuiver en kuis moest zijn.
Het heeft te maken met een leven waarin je als non dus een diepe relatie had met iemand anders waardoor je dat non-zijn voor jouw idee hebt ontwaardigd. Het heeft jou zo'n wroeging en zoveel

schuld gegeven dat je daar nu als het ware een afschuw van hebt.

Het zit heel diep, iets dat bijna, ik zou haast zeggen, excorcisme nodig heeft. Excorcisme is niet eng of wat ook, het is geen duiveluitdrijving maar het is een soort geestkracht die je moet gaan krijgen om dat in beweging te kunnen brengen, want je moet het zelf doen.
Wat ik kan doen is je een duw geven om door die hobbel heen te gaan, zodat jouw geestkracht wordt gestimuleerd en je daarmee kunt gaan werken.

Hier zitten waarschijnlijk factoren in die verscheidenen van ons herkennen.
Velen zijn non geweest in vorige levens en ach, het is niet voor niets dat ik dit de vernieuwing van het christusbewustzijn noem.

--- Ik heb precies hetzelfde. Dit leeft ook enorm in mij maar ik zou zo graag deze sexuele energie willen gebruiken in het werk.
Het is een ongelooflijke kracht en ik voel dat als je deze energieën kunt gebruiken, deze kunt transformeren in wat anders.

Z: Dat is heel geweldig.

--- Maar, daar zit ik nog aan vast. Dat kunnen benutten in je werk, je relaties, noem maar op.

Z: Ja, de sexuele energie is in wezen niets anders dan het in materie brengen van verbinding door menselijke warmte en liefdesvermogen.
Dat kan in alle mogelijke gradaties van alle mogelijke

niveaus. Het is een ontzaglijk grote kracht.
Deze kracht is altijd of in het één gesteld of in het ander. Of het was heel goed en je moest zoveel mogelijk kinderen voortbrengen, want daar was het voor, óf je moest er absoluut van afzien en in totale onthouding leven, want het was slecht en niet goddelijk, enzovoorts. Beide zijn niet waar.

De enorme sexuele levensenergie, kosmische energie die wij mensen hebben meegekregen kan een mens in alle mogelijke gradaties van niveau realiseren in zijn leven. Wil de mens vanuit zijn eigen vrijheid en eigen verantwoordelijkheid deze enorme levensenergie, deze sexuele liefdeskracht in zichzelf realiseren in de verbinding met een partner dan is dat zijn vrijheid, zijn verantwoordelijkheid.

Maar nu gaat het erom voor de mens van het nieuwe tijdperk: hoe doe je dit? Dat is belangrijk. Vanuit welke innerlijke energieën doe je dat? Er gaat een flits van herkenning van vrijheid over de hele wereld, waardoor het taboe van de sexualiteit doorbroken wordt: vrijheid van sex, zoveel mogelijk sex enzo-voorts. Daar zit het hem in, dat vrijheidsvirus heeft overal toegeslagen. Maar dit vrijheidsvirus dient er alleen toe dat er in de mens van nu, de spiritueel bewuste mens, meer inzicht gaat komen hoe je deze enorme grote kracht ten dienste kan stellen aan het geheel, aan het hele kosmische bestel waarin wij leven.

--- Moet je daarvoor eerst helemaal diep de lagere chakra's, de donkere kant van de sexualiteit in?
Z: Soms is dat nodig, maar soms ook niet.

--- Ik ben opgevoed met een beeld van 'er is iets hogers'. Je ontdekt dan op een gegeven moment: er zitten ook dierlijke elementen in. Dan krijg je die verbinding en je beleeft dan de sexualiteit vanuit je hogere chakra's.

Z: Ja, daar wil ik toch even het voorbeeld aanhalen van een mevrouw die een uitstekende relatie had met haar partner totdat zij vanuit spiritueel bewustzijn, door alles wat zij had gelezen, tot een zodanige spirituele vorm kwam - dus een vormgeving die vanuit haar denken tot stand kwam - dat zij als vrouw in haar menselijke warmte niet meer functioneerde. Dat is fout want dan is het ongelijkwaardig, dan ben je dus niet in gelijkwaardig partnerschap van je menselijk zijn met je hoger zijn. Dan ben je in een opgelegde, zeer ongelijkwaardige vormgeving vanuit je hoger zijn naar je ego, je menselijke persoonlijkheid toe.

--- Maar dat is toch geen warmte!

Z: Nee, dat is ook geen warmte en daarom liep die relatie dus stuk.

--- Dat kan toch ook geen spiritualiteit zijn?

Z: Nee, maar dat dacht ze. Dus daarom zeg ik, dat zijn haar denkvormen. Door het zo te doen, dacht zij dat zij op een zeer hoog spiritueel niveau bezig was. Maar dat was zij alleen in haar mentale bewustzijn, in het denken. Daar had het zich verhard tot bepaalde denkvormen, tot bepaalde elementalen.
In een dialoog met de begeleiding werd me heel duidelijk uitgelegd dat deze enorme grote kosmische

energie, levensenergie in de mens, aan de mens met bewustzijn gegeven is. Bij de dieren is alles instinctief. Bij de mens is het met het bewustzijn, de vrije wil en daardoor de eigen verantwoordelijkheid gegeven.
In alle esoterische geboden, in alle oude religies en ook in het christendom is geleerd dat kuisheid en onthouding de poort tot de hemel was.
Mis!

Een punt van waarheid zit daar wel in: dat is het transformeren van de begeerte, van de zuivere materie van de persoonlijkheid.
Als de begeerte van de mens, - gewoon als mens hè, dat je lekker wilt vrijen, laat ik het maar even zo gewoon zeggen - als dat de enige basis is voor een samengaan met je partner, dan ontwaardig, ontkracht je deze hele hoge levensenergie.

Dus ook de realisatie daarvan, de sexuele daad, de sexualiteit. Wanneer dat alleen gebaseerd is op de bevrediging van de lust, van de macht, van de miskenning, van wat dan ook van een mens, staat het op een laag niveau en beantwoordt het aan de laagste trillingen in de lagere chakra's.

Met die lagere chakra's is niets mis, die hebben we heel hard nodig. Maar in die lagere chakra's moeten deze trillingen steeds meer getransformeerd worden tot werkelijke menselijke warmte, liefde en daardoor de wijsheid, de Psychosofia in ieder mens, om tot een diepgaande werkelijke verbinding te kunnen komen met de partner.

'Waar meer dan twee zijn in mijn naam, daar zal Ik

met u zijn’.
Hier zit dat in! En niet alleen in die sexualiteit natuurlijk, maar in alles.

--- Als je op deze manier sex bedrijft, reageer je dan ook je negatieve gevoelens af op de ander?

Z: Zeker! Ja natuurlijk.

--- Hoe weet je nou of je het vanuit de begeerte doet of vanuit het liefdesaspect?

Z: Ja, een mate van begeerte moet er zijn, anders kan het biologisch niet. Maar is die begeerte, waardoor het mogelijk wordt dat het in de materie kan, in jezelf gebaseerd op: 'ik wil macht over hem of haar hebben, nou ben ik eindelijk de baas, of ik wil alleen maar heerlijk een orgasme beleven en verder interesseert me niks,' dan wordt die begeerte niet getransformeerd tot werkelijke liefde.

--- Wat leert iemand wanneer hij probeert die twee-eenheid, die hij in zich heeft, waaruit hij bestaat, met zijn scheppingsenergie tot een eenheid te maken? Beperkt iemand zich om dat in zichzelf helemaal alleen uit te werken en ook uit te dragen, maar niet direct in een relationeel gebeuren met een partner? Of kan hij ook proberen het met een partner te delen en dat daardoor ieder in zichzelf tot die eenheid komt? Dat deel je dan samen.
Ik heb beide ervaringen om die twee-eenheid meer één te laten worden.

Z: Het celibataire leven is natuurlijk niet verkeerd of slecht, maar wanneer het opgelegd wordt door iets

buiten jezelf dan is het dus in wezen niet echt van jou. Wanneer je vanuit jezelf verkiest om een bepaalde mate van vernieuwing en integratie in jezelf te krijgen, dan is dat van jezelf en zeer goed. Het gaat erom dat met alles wat wij doen en zijn, sexuele achtergronden of niet, deze sexuele energie wel degelijk speelt. Sexuele energie is in hoofdzaak de begeerte om door de affectie van de ander jezelf te vergroten.

het koninkrijk Gods

Nu moet ik dus naar het spirituele. Wat is het werkelijke spirituele? Wat is de werkelijke spiritualiteit, het nieuwe christusbewustzijn in deze nieuwe tijd voor de mens van nu?
Dat is: het weten dat ieder mens een goddelijke natuur in zichzelf is.
Dit in tegenstelling met wat in bepaalde gods-diensten naar voren komt, dat de mens van nature slecht is. Nee, de mens is van nature: goddelijk!

Dat houdt niet in dat je ego goddelijk is, je persoonlijkheidje, of zoals je reilt en zeilt. Nee, het houdt in dat er in jouzelf een onaantastbaar iets, een onaantastbare zuiverheid en puurheid is die je moet bewaren, waar je verantwoordelijk voor bent, waar je van moet houden!
Die werkelijk alles is in jouw zijn!
Méér dan je geliefde, méér dan je ouders of wat dan ook!
Méér dan jezelf nog, dan je persoonlijkheid!
In ieder mens is de behoefte aan affectie, de support van de ander, om gezien, erkend, geliefd te worden,

erg groot. Het is een onderdeel in de persoonlijkheid en maakt een mens afhankelijk.

Die affectie kan bestaan vanuit personen maar ook vanuit andere achtergronden. Dus dat je erkend wordt in je werk of dat je gezien wordt in de publiciteit is ook begeerte naar affectie. De mens van nu, de mens die nu langzaamaan rechtop gaat staan vanuit het weten gelijkwaardig te zijn aan dat goddelijke in zichzelf, die mens krijgt dus nú de kans om dit in zichzelf te gaan herkennen en zich vrij te gaan maken van de dwangmatigheid daarvan.
De dwangmatigheid dus van liefde, warmte te krijgen, erkenning, support. Dat maakt een mens afhankelijk en onvrij.

De mystiek van het vernieuwde christusbewustzijn houdt in: 'het koninkrijk Gods is onder u, dat koninkrijk Gods is in u’. Maak dat vrij, opdat er geen enkele onvrijheid in jezelf zal zijn waardoor je niet kunt functioneren vanuit je eigenheid.

Die behoefte aan affectie maakt dus dat de mens onvrij is, zich soms heel verkeerd bindt. Dat de mens dwangmatig eigenlijk wordt bepaald door alles wat naar hem toe komt, door alles wat in hemzelf zit om te kunnen voldoen aan die affectie. Begrijp je dit? De consequentie van die afhankelijkheid is onvrijheid.

Echte spiritualiteit is dat de nieuwe mens van nu, wil hij werkelijk zijn in de diepste mystiek van het nieuwe christusbewustzijn, de Christus alleen wérkelijk ontmoet in zichzelf wanneer hij in vrijheid en groot respect is voor zijn eigen menselijk zijn.
Je kunt dit spiritueel bewustzijn niet als zodanig

gebruiken bij mensen die daar niet voor openstaan en die daar niets van weten, dat gaat niet.
Je moet in jezelf het kleine, het kwetsbare, het kleinmenselijke wat je óók bent en hebt, aanboren.
Dát laat je open zijn en de ander voelt dat. Hij voelt zich niet bedreigd, niet aangevallen, maar durft dan óók zichzelf te zijn.

Hoe doe je dat?
Dat kan alleen wanneer je je openstelt.
Dat is een hele andere benadering. In onze maatschappij lukt dat bijna niet want door onze denkvormen hebben wij verhardingen, elementalen neergezet: die kleur is de beste, die cultuur is de beste. Wie daar niet aan beantwoordt is van een lagere orde.
Het is niet alleen de tolerantie van een andere cultuur of van een andere kleur, maar ook het tolereren van iemand met een ander inzicht. Het werkelijke diepste respect hebben voor de ander in zijn waarden. Dat houdt in dat je jezelf klein en kwetsbaar durft opstellen en in eenvoud te leven.

--- Het lijkt heel gemakkelijk om in eenvoud te leven als je in een goede positie zit. Maar als je geen werk hebt en je buurman - toevallig een buitenlander - wel, in een goed huis woont en verschrikkelijk veel lawaai maakt, is het wel heel erg moeilijk om die waardering voor de ander op te brengen.
Z: Ja, maar ik bedoel ook niet dat het zo simpel is. En ik bedoel niet dat als je geen werk hebt, het je eigen schuld is.
Maar het betekent dat de trilling van bewustzijn dat al het werkelijke één is, dat in ieder mens het goddelijke aanwezig is, niet gerealiseerd wordt in

onze maatschappij.
Dat heeft zulke enorme consequenties, dat waaiert uit. In ieder mens zit iets van miskenning, angst, twijfel, schuldgevoel, machteloosheid, nietwaar?
Als dat een overheersende invloed heeft op de mens dan trekt hij datgene aan wat daarmee correspondeert en daarmee resoneert.

--- Daar hebben dus erg veel mensen last van?

respect en acceptatie

Z: Daar heeft de hele wereld last van, iedereen. Denk je dat ik hier zit vrij van alle miskenning, schuldgevoel, angst en twijfels en weet ik wat? Echt niet hoor! Ik doe mijn best maar vrij ben ik er niet van, niemand. Maar dat is nu juist ons werk op aarde, onze verantwoordelijkheid dat je daar met je steeds groeiende bewustzijn mee aan de slag gaat, vanuit het weten dat je bent in gelijkwaardig partnerschap.

Nu van die buitenlander, met dat lawaai, dat is waar. Ik heb als kind geleerd je mag niet schreeuwen, je mag geen lawaai maken op straat en ook thuis niet want dat is niet netjes. Dat is een vormgeving van de cultuur waarin je opgroeit.
Nu zie je die dus steeds meer verbrokkelen en er komen heel andere vormen voor in de plaats. Iedereen schreeuwt en gilt over straat en men doet maar.
Ik kijk er naar en dan denk ik, tja, vroeger was dit niet netjes, het is nu heel gewoon geworden.

Waarom was het vroeger niet netjes?
Als vormgeving op zich was het eigenlijk zinloos. De diepere achtergrond daarvan was dat je de ander niet zou hinderen door jouw schreeuwen of lawaai. Dat is dus respect. Met het afbrokkelen van alle oude waarden zoals nu gebeurt - dat moet ook, al die vormen moeten afbreken - moet je het essentiële daarvan niet afbreken, dat moet blijven.
Het essentiële is dus het respect voor de ander, dat je de ander niet hindert.

Even verder gaan op die cultuur. Ik ben in vele oosterse landen geweest. In hun cultuur is het schreeuwen een teken van betrokkenheid met elkaar, dan voel je elkaar goed aan, dan ben je goed met elkaar bezig. Dus het is een andere gedachtenvorm. Nou komt die gedachtenvorm in ons land.
De twee gedachtenvormen botsen, beide brokkelen langzaamaan af en daar moet dus iets nieuws uit ontstaan.
Dat moeten wij doen, hoe moeilijk dat ook is. Ik ben dat helemaal met je eens.

Als je dan denkt aan die mens die geen baan heeft, geen goed huis, geen goede omgeving, kan ik me heel goed voorstellen dat hij boos wordt als hij ziet dat iemand, die van buiten komt en van origine niet in dit land thuis hoort, dat wel heeft.
Maar ik denk dat er een verandering moet komen in ons denken. Dat het juist voor dit land en zijn bewoners van waarde is dat de gezapigheid, de beperktheid, de kleinheid wordt doorbroken. En alles wat doorbroken wordt en op zijn kop wordt gezet, gaat altijd met veel moeite en ellende gepaard, juist

door de vernieuwing van andere culturen, andere inzichten, andere begrippen, andere denkvormen. Alleen zó kun je het denk ik aan.

We kunnen het ook van hun kant bekijken. Mensen die een andere kleur, een andere nationaliteit, een andere cultuur hebben, komen in een land dat hen in wezen wezensvreemd is. Dus ze voelen zich al minder dan degenen die van hier zijn, de autochtonen. Dat zich al minder voelen uit zich in een defensieve uitstraling, in de verdediging. Ga je zo iemand terechtwijzen dan zegt hij onmiddellijk: ja, dat komt vanuit mijn cultuur en die accepteer je niet, dus daarom ben ik verkeerd in jouw ogen. Dan krijg je moeilijkheden.

Maar wanneer je naar zo iemand toegaat en probeert vanuit je eenvoud je met hem samen op één lijn te stellen, zal hij anders reageren. Wanneer je je zo naar hen opstelt, zijn ze totaal anders dan wanneer jij je opstelt vanuit je westerse mentaliteit en je westers weten en denken en kunnen. Dat is weer dat respect voor dat goddelijk zijn in de mens.

--- Is dat dan ook bij iemand die het lijden eigenlijk ziet van buitenaf. Ik ken iemand waarbij dit speelt en ik voel het als één groot verwijt naar anderen toe van: 'wat mij allemaal overkomen en aangedaan is?' Het blijft maar in een cirkel draaien en daarom vraag ik mij af, zuivert dat lijden dan nog?

Z: Ja, zo iemand die alles van buitenaf stelt, doet dat nog vanuit de oude tradities waaruit wij voortkomen. In onze oude geconditioneerdheden vanaf onze

vroegste jeugd komt alles van buitenaf. De ouders, het milieu, de afkomst, de school, de pastoor of de dominee, of wie dan ook, God van buiten.
In het nieuwe tijdperk moet de nieuwe mens van binnenuit, vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid, vanuit zijn eigen acceptatie van de goddelijke natuur in zichzelf de vrije wil en de verantwoordelijkheid daarvoor durven nemen.

En zo'n persoon waarvan jij nu vertelt is vanuit zijn achtergronden daar nooit mee in aanraking geweest, dus weet dat niet eens. Zo iemand zou in wezen tot een kennisname van dit alles kunnen komen als hij dat wil, maar dat is ook zijn vrijheid. Wil hij dat niet dan houden we op.

Maar begrijp je hoe dit werkt?
Hoe dat vastzitten aan dat oude, aan die geconditioneerdheden, die verharding daarvan, ons dwingt om te zijn zoals we in deze maatschappij ook zijn.

--- Zohra, mag ik daar een voorbeeld van mijzelf aan toevoegen? Ik heb mijn hele leven al last gehad van mijn lengte. Ik was altijd al verschrikkelijk lang, ik was altijd al de langste in de klas. Ik was ook daarbij nog een keer niet al te breed.
Ik straalde dus uit dat ik mijn lichaam niet accepteerde.
Op basis van die negatieve impuls werd ik beoordeeld en mijn leven werd verder ook gekenmerkt door een aantal dingen die niet helemaal volkomen zijn, maar ik denk dat dat bij ieder mens voorkomt.

Z: Dat denk ik ook.

--- Dat heb ik altijd als een enorme beperking ervaren. Pas toen ik in 1990 heel zwaar overspannen ben geraakt en eigenlijk helemaal teruggeworpen werd op mijn roots en ik dus vond dat ik mijn lichaam in zijn waarde moest laten en respecteren, kreeg dat lijden, die pijn, die mentale pijn en fysieke pijn van mijn lichaam zin en ik zou nu dit lichaam niet willen missen, dat zou ik niet kwijt willen. Dat hoort bij mij.
Die acceptatie is weliswaar op een laat moment gekomen maar daarom kan ik inderdaad zeggen, voor mij geldt: lijden loutert.

stilte

Z: Ja, dit betekent dus - en weer kom ik terug op die acceptatie in onszelf maar ook met wat van boven wordt genoemd, het scheiden der geesten - dat men moet gaan inzien: waar ben ik werkelijk mijzelf en waar word ik door beheerst, enzovoorts.
Om tot dit inzicht te komen zijn deze dagen, om daarin tot vernieuwing te kunnen komen.
Laten we nu tot een moment van stilte komen.

Wat is stilte?
Stilte is rust aanbrengen in je wervelende gedachtenstroom, rust aanbrengen in je wervelende emotiestroom, rust aanbrengen in je lichaam.
Soms doet alles pijn, loopt het niet lekker en heb je van alles. Waar komt dat van? Dat is de onrust in je denken, de onrust in je gevoelens, in je onzekerheden, je angsten, alles wat er speelt.

En het lichaam antwoordt daarop.

Een moment van stilte.
Dat betekent dat je in dat ene flitsje van stilte, wanneer je dat durft en kunt aanbrengen in jezelf, in regelrechte verbinding komt met dit goddelijke.
Dat je daardoor solair, in dit zonnestelsel, in directe verbinding komt met de Zonnelogos, met het licht vanuit de Zonnelogos. Dat je daardoor in verbinding komt met je oorsprong, met het Al, met het oer in jezelf.

En het zijn maar flitsjes en als het voorbij is, heb je het soms maar half gezien, half gevoeld en dan is het weer voorbij. Dan denk je: 'Wat doe ik hier, waarom ben ik op deze wereld. Ik wil hier helemaal niet zijn'.

Maar deze momenten zijn krachtmomenten.
Deze momenten geven ons mensen de kracht en de moed om door te gaan, om te leven en datgene wat wij innerlijk als werkelijke waarheid beleven in onszelf sterk te maken.
Daarnaar te leven, daarnaar te spreken, te handelen.

De momenten van stilte bouw die in, de hele dag door. Juist in je drukste momenten even een flits.

Laat het toe en je zult merken, doordat je je daarvoor openstelt en het zelf wilt, je het uitstraalt en het komt terug. Echt!
Nu wil ik een moment van stilte inbouwen, dat wij eerst met een visualisatie zullen beleven en dan in onszelf vasthouden.

VISUALISATIE

Wij, mensen van goede wil, mensen openstaand voor het licht, vanuit dit licht in onszelf willen werken met dit licht, willen leven in dit licht, misschien biddend:

'Laat mij zijn in dit licht, laat mij zodanig kunnen uitstralen, o Licht van mijn licht, dat er zal komen in deze wereld een vredesbehoefte, een vredes-verlangen, een verlangen dat zo groot gaat worden dat het ooit werkelijkheid zal zijn'.

En het begint zo klein, in onze eigen omgeving, in ons eigen zijn. Maken we niet vaak een gevecht mee binnen in onszelf, van datgene wat we kunnen zien, voelen: dit is iets, daar moet ik niet meer in mee, dit brengt mij de schaduwkant, dit is koud, hier moet ik mee ophouden. Licht, laat het Licht zijn in mij.
Dan komen we ergens en iemand valt ons aan, ontkent ons. Je voelt je vertrapt en vernederd.
En dan kun je wel weer in je eigen schaduw gaan staan, het zo vreselijk slecht vinden, daar zo in meegaan in dit verdriet en deze pijn en die ander daarom haten.

En wat houd je dan over?
Schaduw, kilte, eenzaamheid.
Maar daar is ook de andere kant in jezelf, je lichtende kant. Nee, doe het niet, laat het gaan.
Datgene wat die persoon uitzendt, nu, aan negativiteit, dat keert naar hemzelf terug.
Daar hoef jij heus niet aan mee te doen. Blijf in

jezelf, in je eigen waarden, je goddelijk zijn in jezelf. Dat kan niemand je ontnemen, niets en niemand.
En zo ga je verder op je weg en dan kom je iets tegen wat te vreselijk is om het te verwoorden, wat je ziet bij mensen, mensen die elkaar zoiets aandoen. In je is weer die onmacht en die wanhoop van: 'mijn God wat kan ik hiermee, wat moet ik hiermee?' En weer is daar dat licht in jezelf.
Licht, wees in mij, geef mij kracht, laat mij zijn in mijn uitstraling, in mijn licht, in mijn liefde. En hoe verschrikkelijk ik dit ook vind, hoe rechtvaardig mijn afschuw daar ook van is, toch ben ik in mijn licht en zij die dit veroorzaken zullen door hun eigen duisternis worden veroordeeld.

En je gaat weer verder op je weg en je merkt in jezelf dat je innerlijk steeds meer kracht gaat krijgen om al datgene wat op je afkomt, maar vooral om datgene wat in jezelf huist, daar verandering in aan te brengen.

En in het begin zul je dit misschien heel gestructureerd moeten doen, in het begin moet je je er toe zetten. In het begin moet je al je eigen hulptroepen te hulp roepen om tot vernieuwing en tot verandering te kunnen komen.

En wanneer je zo bezig bent, zul je merken dat het steeds makkelijker gaat, dat er steeds meer vreugde komt in jezelf.
En die vreugde is levensenergie. Die vreugde kan dan zo diep en zo direct zijn, dat je daardoor de ander die helemaal geen vreugde meer kent of heeft kunt aanraken, waardoor de ander in zichzelf weer de eigen vreugde, de eigen liefde en het licht kan

herkennen.

‘En zo, zo bent u, Mijn geliefden
nooit en te nimmer alleen degene die uzelf zijt,
want altijd zult gij zijn in eenheid met de ander.

Dit is de diepste betekenis van het woord dat Ik ooit heb gegeven:
'Zijt gij uw broeders hoeder'.
De diepste betekenis
van het uw broeders hoeder zijn is:
dat u zo diep innerlijk herkent
dat niets is van u alleen of voor u alleen,
want de gehele schepping is een eenheid.

En Ik, die ben uw hoogste Broeder,
die voor u mocht komen
om het bewustzijn,
dat Ik eeuwen eerder ook heb mogen brengen,
om dit bewustzijn, dit diepste innerlijke bewustzijn
tot werkelijke realiteit te brengen.

Ik die u gaf Mijn hartebloed,
Ik zeg u, dat al hetgeen gij mensen nu lijdt,
met uw hartebloed,
dat dit dient opdat
in uzelf uw hart werkelijk tot herkenning zal komen.
En wat is het hart?
Het hart, mijn geliefden
is uw diepste eenheid met God,
het goddelijke in uzelf.
Zo gij dit herkent in uw naaste
en erkent in uw naaste
zal er uiteindelijk komen:
vrede op uw aarde.

De weg is lang en al deze groepen,
al deze leringen overal ter wereld
dienen als lantaarns langs een duistere weg.
En elk mens heeft zijn eigen verantwoordelijkheid
hoe hij deze lange, lange weg van licht en schaduw
zal bewandelen.
Zo zeg Ik u: wees dan zodanig,
dat Ik voor u mag zijn een lamp te uwen voet.
Zo neem Mij dan op in uw liefde.

Laat datgene wat is gegeven
door het offer dat Ik mocht brengen
niet verloren gaan.

Doch Ik zeg u
maak het vrij uit de kluisters
waarin gij mensheid het hebt gebracht,
vrij in werkelijke geestelijke vrijheid.

Zo zal de mens het goddelijke in zichzelf
tot werkelijkheid brengen
in de broederlijke, liefderijke begeleiding
van Mij uw Broeder’.

Kijk nu bewust hoe dit licht indaalt in jouw kruinchakra, het belevendigt, het verlicht, het weer bewust maakt van dit hoogste zijn in jezelf. Hoe dit licht krachtig en niet te stuiten vol schoonheid door je heen gaat langs je kleine hersenen, je denkvermogen verlicht, vernieuwt; langs je nek, je schouders die het soms zo zwaar vinden; langs je longen en je haalt weer zo diep adem dat er vernieuwde prana in jou komt; langs je rug, je nieren zuiverend; naar je stuitchakra, bevestigend indalend in je voeten en je voeten stevig op de grond warm, jou mens dragend, je schoonheid dragend, je kracht, je liefde.

Jij en alleen jij zendt het weer op, omhoog opdat het zich weer opnieuw kan verenigen met het hoogste; langs je lagere chakra's; langs je mannelijk of vrouwelijk zijn, vernieuwing brengend in de vormgevingen die je zelf hebt gesteld.
Vrijheid, licht brengend naar je zonnevlecht, uitbannend al dat oude wat je zo heeft bedrukt warmte gevend, veiligheid. Het stijgt weer omhoog naar je hartchakra, doet die twaalfbladige gouden lotus weer opnieuw gloeien, stralen en jouw gezicht daarin zo stralend, zo schoon, zo vol liefde. Het stijgt weer omhoog naar je keelchakra, je zult spreken vanuit deze straling. Het komt naar je voorhoofd toe.

Ik verzoek je nu de duim op het punt tussen de beide wenkbrauwen te plaatsen. De vier vingers op de kruinchakra en de vier punten te verbinden met het inzicht waar het licht nu naar toe kwam.
Het inzicht dat alleen jij bent werkelijk Gods eigen creatie.

In Zijn heilige naam zul je nu zijn
in je diepste acceptatie in werkelijk vertrouwen
in je diepste vergeving in werkelijke liefde
in je diepste genezing in werkelijke eenheid.

A U M

‘Zo zeg Ik u
dat gij mens slechts door de warmte van uw hart
het werkelijke goddelijke Licht
tot in de diepste diepten van uw materie
zult kunnen realiseren.
De warmte van uw hart
is de grootste krachtbron in uw zonnestelsel’.

HOOFDSTUK 4

loslaten van het oude

Wat er in het seizoen nu gebeurt in de natuur, die vallende bladeren, het loslaten, het indalen en ook afsterven, waardoor de energie op een zacht pitje lijkt te komen, dat gebeurt ook in ons, dat al het oude loslaat. Maar wij gaan dat bewust doen. Datgene waar wij aan vastzitten, wat ons te veel beheerst, onze denkvormen, patronen, emoties, die soms ontzettend dwingend en dringend kunnen zijn, daar kunnen wij stukken van loslaten, zodat wij langzaamaan in een verstilling en verdieping kunnen komen.
Zo is ook de natuur in de herfst. Daardoor kan zich nieuwe kracht en nieuwe ruimte gaan ontwikkelen en dat is wat ik jullie allen toewens en waar wij in gelijkwaardig partnerschap met elkaar naar toe zullen gaan.

Alles wat wij doen, zeggen, denken, heeft een energetische uitstraling. Ons zo met elkaar vanuit een diepe spirituele achtergrond verbinden, heeft een enorme uitwerking, een enorme uitstraling. Daarom betrek ik er steeds juist al die mensen bij die hier misschien niet mee bezig zijn. Mensen die eenzaam zijn en in duisternis leven, dat zij toch iets van deze straling, van dit licht in zichzelf kunnen herkennen.
De herkenning komt op de meest vreemde momenten, met de meest bijzondere achtergronden of hoe dan ook. Dat hoeft helemaal niet zozeer vanuit spiritualiteit te zijn.

Dat is ook niet wat wij beogen. Wat wij beogen is dat wij vanuit ons hart warmte, licht opzenden en dat dit licht daar komt waar het opgevangen kan worden. De uitstraling van warmte van ons hart kan in ieder mens alleen maar gebeuren als er een bepaalde mate van ruimte, vrijheid is ontstaan in het eigen zijn, in de eigen persoonlijkheid.

ruimte

De ruimte ontstaat wanneer een mens tot zijn werkelijke verwerking gaat komen. De ruimte is essentieel voor de groei en het realiseren van het nieuwe spiritueel bewustzijn. Zij is ook essentieel voor het begrip van de eenheid, voor het licht van het bewustzijn daarvan en is het meest essentieel voor de liefdeskracht in onszelf.
De liefdeskracht in de mens, die zich niet alleen op de sexualiteit in welke vorm dan ook richt, maar zich vooral richt op de eenwording, diep in de mens zelf, met zijn goddelijke natuur, de supernature in de mens.

Deze eenheid in hemzelf, natuurlijk in gradaties van niveau van bewustzijn, veroorzaakt dat er een expansiedrang kan zijn van de persoonlijkheid, op materieel vlak: ruimte willen hebben, zich willen ontplooien, eigen talenten, creativiteit gaan ontwikkelen, maar vooral op het spirituele niveau. Wanneer de mens in zichzelf ruimte creëert, kan hij zich vrijmaken van alle dwangmatige emoties, die wij allemaal hebben vanuit datgene wat er met ons is gebeurd en waar wij mee bezig zijn. De onvrijheid door bepaalde beeldvorming die wij hebben

opgebouwd zoals denkpatronen, tradities, traditionele geconditioneerdheden.

De ruimte, die de mens kan verkrijgen door zich hiervan vrij te maken, is de basis voor een werkelijk nieuw bewustzijn, dat de mens dan weer met al zijn eigen kracht en al zijn eigen creativiteit moet gaan realiseren in zijn eigen omgeving. Dat kan van heel groot tot gewoon klein, in het huiselijke, zijn.
Het maakt niet eens uit of het heel groot of klein is. Het gaat erom dat in ieder mens dit plaats gaat vinden, want dan kan deze ruimte, deze expansiemogelijkheid in die mens, zich verbinden met andere individuen, die deze ruimte in zichzelf ook aan het creëren zijn. Hierdoor kan er collectief een totale vernieuwing komen. Daar zijn we nu mee bezig.

De vrijheid in onszelf, dat is een groot woord.
Geen enkel mens kan totaal vrij zijn. In de mens zit aan de ene kant een agressor, degene die doet, en aan de andere kant een slachtoffer, degene die wordt aangedaan. Voor de mens van nu kan er een integratie komen, waardoor hij kan gaan staan op zijn eigen geformeerde brug, de lichtbrug, tussen deze twee stukken in zichzelf.

Het loskomen van oude beeldvorming, van overheersende toch vrij negatieve emoties, houdt in dat er ruimte in de mens kan komen, een mate van vrijheid in het denken. Vanuit die ruimte kan deze lichtbrug gevestigd worden, waardoor er in de mens, in de realiteit van zijn leven een grote kracht gaat vrijkomen.

Dat is wat wij mensen in het nieuwe tijdperk tot ons krijgen. Hierover wil ik nu met jullie in dialoog gaan. Door de ingang van jullie vraagstelling wordt het breder en voegen jullie er iets aan toe en dat is in gelijkwaardig partnerschap.
Het gelijkwaardig partnerschap trekken wij door tot de menselijke natuur, tot de goddelijke natuur, de supernature in de mens zelf.

DIALOOG

--- Je sprak over de ruimte, die in jezelf vrijkomt door de rationele, emotionele gebondenheden, ook al is het maar heel klein, los te laten. Wanneer iedereen dat doet, heb je dan echt de ruimte om je te verbinden met anderen. Kun je iets meer zeggen over dat verbinden met anderen, ook als dat heel klein huiselijk zou zijn. Gebeurt dat gewoon vanzelf?

Z: Je creëert zelf die ruimte door je vrij te maken van datgene wat je emotioneel bezwaart en vasthoudt in je denken. Die ruimte is dan als het ware even neutraal. Zij is dan in een staat van onschuld, van onbevangenheid, waardoor de integratie met de goddelijke natuur, de supernature in jezelf, in een flits tot een enorme grote realiteit kan komen.

Het hoeft maar een flits te zijn. Deze flits heeft zo'n enorme grote energetische waarde, dat deze zich niet meer als een flits in jouw menselijke zijn gaat uitkristalliseren, maar zoals jij omgaat met je gezin, met je buren, met je collega's, hoe dan ook.
Dat heeft een lichtuitstraling, die zo groot is, dat deze lichtuitstraling kosmisch wetmatig respons en

eenheid zoekt met andere lichtuitstralingen van het-zelfde niveau.

--- Wat verstaat u onder hetzelfde niveau?

Z: Niveau van ruimte willen maken. Dat is een bepaald niveau wat de mensheid nu bereikt.
Het heeft te maken met een inzicht dat zoals wij tot nu toe tweeduizend jaar geleefd hebben, verwachtend dat het Hogere tot ons zou komen, eigenlijk verlangend naar de schoonheid en de harmonie daarvan.
Nu komt het inzicht, dat is prachtig, maar nu moeten wij mensen zèlf, vanuit onszelf daarmee gaan werken om het tot een echte realiteit te kunnen brengen. Dus niet meer consumeren. Je merkt ook dat dit een trend begint te worden in de maatschappij, dus echt in het materiële leven.

--- Die ruimte bij jezelf. In de kerk ben je eigenlijk niets en als je spiritueel bewust bent, ben je altijd weer bang voor hoogmoed.

Z: Ja, dat is ons erfgoed. Of het is mea culpa, mea culpa, mijn schuld, door mijn grootste schuld, dat is de ene kant, óf wij hebben geleerd dat het hoogmoed is als je spiritueel bewustzijn wilt hebben. 'Houd je bij het leergezag, houd je bij datgene wat van bovenaf wordt aangereikt dan kom je in de hemel en ben je een goed mens' werd altijd gezegd. Ik denk, dat die duizenden jaren achter ons nodig zijn geweest, maar dat de bewuste mens van nu, de geestelijk volwassen mens van nu niet meer op die wijze tot zijn werkelijke integratie met het goddelijk zijn kan komen.

Dat past ook niet meer bij de evolutie die ons bewustzijn heeft ondergaan.

Wat nu voor de mens noodzakelijk is, is zonder hoogmoed van het ego te komen tot werkelijke integratie met het goddelijk Zijn.
De andere kant weet je ook: dat het ego zich op zijn spirituele kennis en bewustzijn gaat beroepen en beroemen. Dat is in wezen het ahrimanische, het werkelijke kwaad. Dit werd geplaatst in een duivelsvormgeving: de satan die je verleidt en dergelijke.
Ik geloof niet in de duivel. Ik weet dat het kwaad van de macht van het ego ontzaglijk groot kan zijn.
De macht van het ego, dus van de persoonlijkheid, de materiële persoonlijkheid. Dat zie je maar met alle oorlogen, met alles wat er gebeurt.

De kracht van het licht - en nu zeg ik iets wat misschien theologisch geschoolde of kerkelijk geschoolde mensen even zal schokken - het luciferische in de mens is niet duivels, is niet van de satan, is geen hoogmoed. Het is het goddelijk licht, het goddelijk Zijn.

'Het koninkrijk Gods is onder u’. Het is nu in het bewustzijn van de mens om dat in zichzelf tot realiteit te gaan brengen. En dat is heel groot!
Gaat het ego daarmee op de loop en wordt het een ego-tripper, ja dan ben je in de macht van satan - dat vind ik zo'n naar woord - van Ahriman, van het kwaad.

--- In die zin maak je je ruimte weer klein?

Z: Ja, het lijkt dan dat je een geweldige ruimte hebt,

doordat je je ego zo vergroot, maar in wezen word je steeds kleiner en ja, bedroevender eigenlijk.

--- Ik vind die hoogmoed heel moeilijk. Want je praat met iemand, je zegt iets, je verwoordt wat je denkt of voelt te weten en dan voel je, dan merk je bij die ander iets van: 'wat geweldig!' Om dan in je nederigheid te blijven, in je dienstbaarheid, daar heb ik het soms moeilijk mee.

Z: Ja, want die grens is heel subtiel. Maar dat is een oefenplek voor ons. Dat is ook de levensopdracht. Gaan wij mee in de hoogmoed, dus de macht van het ego, van de persoonlijkheid, om je te verheffen, dan baseer je je op de meerwaarde die je op dat moment hebt. De meerwaarde die je in jezelf toelaat en uitdraagt naar de ander. Daar zit dat in, je verheffen op die meerwaarde, waardoor je eigenlijk een agressor wordt, en de ander komt dan in de slachtofferrol van de minderwaarde.

De mens kan aan de ene kant in zichzelf hebben de macht van het agressor zijn en aan de andere kant de onmacht en dat kan leiden tot het slachtoffer zijn. De mens van nu kan met het nieuwe bewustzijn wat hij nu heeft zichzelf een lichtbrug bouwen tussen de twee polen van agressor en slachtoffer zijn. Hij moet niet nog meer polariseren. Nee, hij moet integreren en tot eenheid brengen. Dat is wat wij mensen nú kunnen, wanneer wij daarvoor de ruimte scheppen in onszelf. Scheppen wij die ruimte niet, dan zijn wij niet in staat om zo'n lichtbrug te bouwen. Dan zullen wij steeds heen en weer geslingerd worden tussen de minderwaarde, het slachtoffer en de meerwaarde, de agressor in onszelf.

mediteren

--- Als ik mediteer doe ik dat ongeveer vijf minuten. Ik kom bij een stuk pijn en verdriet.
Ik merk aan de ene kant dat ik wegvlucht en aan de andere kant heb ik later dan het gevoel dat ik het licht erop zou moeten laten schijnen. Dat probeer ik dan de volgende keer. Ik vraag me af: houd ik nou die pijn vast of moet ik die loslaten of moet ik daar juist naar toe gaan. Is dat wat u bedoelt met die lichtbrug bouwen?

Z: Ja, meditatie is een hele goede weg om tot een bepaalde verdieping in jezelf te komen, waardoor oud zeer boven kan komen. Hier zit ook een groot gevaar in.
Ik ken een man die zodanig verslaafd raakte aan meditatie dat hij zich terugtrok van het gewone leven en daar ook geen enkele kracht meer voor had. Meditatie kan verslavend werken, want meditatie brengt een mens in een astrale wereld.
Wij hebben een astraal lichaam, het etherisch veld om ons heen. Dat is een reservoir van alles wat wij ooit in levens hebben beleefd, maar ook van alles wat wij in dit leven steeds hebben weggedrukt. Meditatie kan het onverwerkte tevoorschijn halen, het stimuleren, waardoor het boven kan komen en je het kunt gaan verwerken, dat is de goede kant ervan.
Meditatie kan daarnaast de mens brengen tot een bepaald rust- en stiltepunt in zichzelf. Maar dat kan alleen op deze positieve wijze, namelijk wanneer de mens beseft, dat hij ook verslaafd kan raken aan meditatie, omdat hij dan in een sfeer komt van niet meer in de werkelijkheid te zijn.

Wie wil niet af en toe onze wereld ontvluchten als je dat allemaal zo ziet op t.v. Dan is zo'n stiltepunt - in een morgenland noemen ze dat - van harmonie, van stilte, van schoonheid heel verleidelijk.
Toch moet ik waarschuwen dat de bewust werkende mens, en met werken bedoel ik aan jezelf, vooral moet uitkijken dat hij niet wordt meegezogen in de verslaving en de verleiding daarvan. Het verzwakt je, waardoor je niet de kracht hebt om je lichtbrug te gaan bouwen. En jij mens op aarde moet jouw lichtbrug zelf gaan bouwen.

--- Kan veelvuldig mediteren leiden tot in trance raken?

Z: Ik hou niet van in trance raken. Ik heb altijd geweigerd om echt in trance te zijn. Wanneer ik een doorgeving krijg dan is er wel een deel van mij, het ego-deel, wat zich terugtrekt om de kans te geven aan het andere deel van mij open te staan voor de boodschap.
In de jaren die achter mij liggen, dat zijn nu zo'n zeventien à achttien jaar, is er een dusdanig integratie-proces gekomen, dat het ook zonder doorgeven kan. Maar een heel enkele keer komt er ineens een doorgeving en dat laat ik toe. Maar het is nooit anders dan hetgeen ik vanuit mijn eigen integratie nu kan geven. Het is wel een proces van groei en dat maken wij allemaal door. Maar het je helemaal terugtrekken, in trance gaan, vind ik niet goed.

Wat ik nog even heel duidelijk wil maken is dat ik probeer - en een mens kan nooit meer doen dan trachten - met datgene wat ik mag brengen een

bepaald onderscheidingsvermogen bij de spiritueel bewuste mens te brengen, zodat hij niet in de verleiding en de verslaving komt, wat trance in wezen kan geven. Dat moet helemaal niet.
De mens van nu moet werken met dat bewustzijn. Hij moet niet in trance gaan.
De meerwaarde in de mens kan macht veroorzaken, agressor hè. De minderwaarde in de mens leidt tot slachtoffer, maar ook tot agressor, want als je door jouw minderwaarde een ander manipuleert, dan ben jij in wezen een agressor en is de ander slachtoffer. Dus het draait zich steeds weer om!
Wat houdt het nu in? Hetgeen wat van jou is en innerlijk in jou heerst, bepaalt dat dat niet van die ander is. En dat je de kracht, de liefdeskracht in je-zelf kunt gaan ontwikkelen om te voorkomen dat je die ander zodanig manipuleert en in jouw aura zuigt waardoor hij/zij verzwakt.

herkennen van macht

--- Juist omdat je al een beetje spiritueel bewustzijn hebt, heb je in je leven waarschijnlijk al een stukje macht verwezenlijkt, zonder dat je je dat bewust was? Niet als macht, maar omdat je het goed wilde doen: vriendelijk zijn, niet om vriendelijk te zijn, toch is dat allemaal al een stukje macht.

Z: Hier zit dus een prachtige, heel subtiele grens, op het scherp van de snede heet dit dan.
Wat ik hier duidelijk wil maken is die subtiele grens, het willen zijn. Dat is het ego, de persoonlijkheid, vanuit 'het weten van' - dus de meerwaarde - wil het ego zich toch bewijzen door vriendelijk en dienstbaar

te willen zijn. Ook om door te geven van wat jij allemaal al weet, niet vanuit betweterigheid, maar om de ander te helpen.

Hier ligt een geweldig grote valkuil, want in wezen is het niets anders dan een verfijnde ego-tripperij.
Een verfijnde ja, echt hoor, alles wat ik hier zeg, heb ik ook allemaal zelf beleefd.
Wanneer ben je die valkuil voorbij en ben je in je werkelijke zijn?
Dat is wanneer je totaal zonder enige bijbedoeling, zonder zelfs enige bedoeling vanuit je eigen persoonlijkheid, geheel handelt vanuit een verbindingsgevoel.

Dat is de diepste spirituele liefdeskracht, want dan wil het ego er dus niet van meegenieten of er iets van krijgen, of groter worden of zelfs niet de satisfactie van: 'oh, wat ben je toch geweldig'.
Nee, ook dat laat je los.
Dat houdt in dat je jezelf ook kwetsbaar durft opstellen, dat je gewoon jezelf bent en daarin gelijkwaardig met de ander kunt zijn.
Je zet jezelf dan niet op een voetstuk. Het is niet belangrijk wat je komaf is, welke hoge spirituele levens je hebt gehad. Het is belangrijk, dat je in de rol die je nu hebt jezelf als mens vanuit de liefdeskracht werkelijk realiseert.

--- Het is het allermoeilijkste om eerlijk tegenover jezelf te zijn.

Z: Natuurlijk, vaak heb je een spiegel nodig die een ander je voorhoudt om dat te kunnen zien.

--- Het kan ook het tegenovergestelde zijn, dat ik zozeer mijzelf ben, dat ik niet voldoe aan de verwachting van de ander.
Vanuit mijn eigen ervaring neem ik dan het risico vrienden te verliezen. Maar ik blijf wel mijzelf en voldoe niet aan hun verwachting.

Z: Het zit in de denkvorm, in het elementaal, wat je zelf hebt opgebouwd. Een elementaal van een opgebouwd patroon van jezelf gebaseerd op oude, onverwerkte emoties.
Wanneer je nu jezelf toestaat deze beeldvorming, dit oude zeer, te laten vallen, daar echt doorheen gaat, dan zul je zo vrij worden dat je zonder verwachtingen van wie dan ook, echt jezelf zult zijn. Wat is dan echt? Dat is de immense liefdeskracht die jij wel in je hebt maar van waaruit je nu niet leeft.
Als je nu de moed op kunt brengen dat los te laten, zal er zo'n grote ruimte en zo'n grote inspiratie komen dat je werkelijk die lichtbrug kunt gaan bouwen in jezelf en daar anderen van kunt laten delen.

--- Wat niet duidelijk is voor mij is dat onverwerkte deel, wat ik dus blijkbaar voor mijn zelfbescherming onzichtbaar heb weggedrukt.

Z: Wat je onzichtbaar maakt in jezelf, vanuit een bepaalde beeldvorming, moet nu bovenkomen.
Sta het toe. Dan zul je in je werkelijke ruimte, in je werkelijke vrijheid komen. Dan heb je een immense creatieve uitstraling, die je vruchtbaar kunt maken in dienstbaarheid.

--- Ik probeer thuis een sfeer te kweken om liefde te

geven en samen een eenheid te vormen, maar dat wordt te pas en te onpas met voeten getreden.
Hoe moet je dan een lichtbrug blijven bouwen?

Z: Het is misschien zo dat je het te hard probeert. Dat daarom de mensen zich willen distantiëren uit een soort zelfverdediging. Want zij voelen dat als een aanslag - terecht of onterecht - op hun privacy. Probeer hen heel gewoon te benaderen, dus niet vanuit spirituele achtergronden. Maar vanuit je gewone menselijke zijn, daar gaat het om. Want die spirituele achtergrond die je hebt is een geweldige hulpbron, een geweldig krachtreservoir, om jou in je gewone mens-zijn zo te kunnen laten zijn. En wat zij behoeven is, dat ze alleen je menselijk zijn zien en niet de spirituele achtergrond.
Misschien heb je dat te veel en te vaak belicht.
Dat irriteert hen dan.

als mens jezelf zijn

--- Maar hoe lang houdt een mens dit dan nog vol?

Z: Wanneer er in jezelf een stiltepunt komt - dat is dus de lichtbrug - van onthechting, een kunnen loslaten van de invloed die het op jou heeft, dan verdwijnt het. Zolang jij beïnvloed wordt door datgene wat zij dan naar jou toe brengen, zolang zal het doorgaan. Dat is namelijk een energie die jij uit-zendt en de respons komt weer terug.
Dus zolang gaan zij door en dat heeft weer te maken met de macht en de onmacht, de minderwaarde en de meerwaarde, de agressor en het slachtoffer.

--- Het is vaak hulp die je iemand wil aanbieden op de een of andere manier.

Z: Dat heeft weer te maken met de opstelling van jezelf dus. Vanuit het vergroot spirituele bewustzijn stel je je als mens op: ik moet de ander helpen, van dienst zijn, ik moet vriendelijk zijn, ik moet, ik moet, ik moet. Ik moet niks! Ik moet als mens mijzelf zijn, dat is je enige opdracht. En dat spirituele bewustzijn is een drijvende kracht om daaraan te kunnen voldoen. Het is iets anders dan wanneer je denkt:
'ik moet omdat ik dit spiritueel bewustzijn heb altijd lief zijn, altijd dienstbaar zijn'.
Daardoor ontken je dat hogere in jezelf. Dat klinkt gek hè.

--- Maar is dat dan niet een soort egoïsme, als je anderen niet helpt?

Z: Ik zeg niet dat je anderen niet moet helpen.
Het gaat om de manier waarop. Hoe stel je je op. Stel je je niet alleen dienstbaar op, maar bijna slaafs vanuit dat spiritueel bewustzijn, dan heeft dat geen enkel nut. Daardoor stimuleer je de macht, dus het agressor zijn van de ander, want jij stelt je minderwaardig op, waardoor die ander in zijn meerderwaarde duikt.
Als je een ander altijd naar de ogen kijkt, altijd doet wat die ander van je verwacht, ontken je dus je eigen hoger zijn.
Wat doet die ander? Die gaat vanuit het ego daar bovenop zitten en laat jou de macht voelen. Dus dan is hij de macht, de agressor en jij bent het slachtoffer. Maar dat doe je dan zelf. Dat straal je uit.
Daar moeten we nu eens van af.
--- Hoe doe je dat?

Z: Door te gaan beseffen dat ieder mens minder-waardigheidscomplexen, twijfels en angsten heeft. Maar daarnaast weet je dat je een lichtwezen in jezelf bent, in wezen dus een deelstuk van die supernature, van dat goddelijke. In jou is in wezen alles aanwezig om dat hogere tot werkelijkheid te maken. Zolang je jezelf versluiert, dus helemaal onder allerlei spinrag begraaft van: 'ik kan het niet, ik heb het niet, ik durf het niet,' dan lukt het ook niet.

--- Bij mij is het nogal dubbel, want aan de ene kant weet ik wat ik kan en toch zit ik steeds in de slachtofferrol. Hoe kom ik daaruit?

Z: Dat heeft met ruimte te maken die blijkbaar niet genoeg is. Zoals er in het najaar wind, storm en regen is, de bladeren vallen en er overal troep is, zo speelt dat ook in onszelf. Al deze troep moet weer geordend worden. Dat houdt in, dat je deze troep moet gaan leren herkennen in jezelf. Waarom ben ik dan niet vrij? Waarom heb ik mijn ruimte niet?

Je moet eerst in alle eerlijkheid en herkenning naar jezelf gaan kijken en begrijpen dat je beide in je hebt, macht en onmacht, slachtoffer en agressor.
Jij alleen kunt die lichtbrug bouwen en dan niet als toeschouwer die er naar kijkt, dat is niet voldoende.

Soms moet je wel kijken en in ontspanning kunnen komen, want daardoor kan alles zijn gang gaan, maar naast dat kijken moet het vooral zijn: observeren! Dat is iets anders dan alleen maar toeschouwen.
Observeren vanuit de bedoeling: 'ik wil hiermee

werken en mij vrij maken, zowel van de onmacht, het slachtoffer, als van de macht, de agressor. Niemand wordt ooit in één keer verlicht of volmaakt. Dat hoeft ook niet, we zijn op weg!

dienaarschap

--- Sinds ik niet meer onderdanig en slaafs ben voel ik me veel prettiger. Het interesseert me niet meer wat ze van mij vinden. Ik doe wat ik denk dat goed is en verder spijt het me als het niet goed overkomt. Maar ik voel me zo veel prettiger.

Z: Ik denk dat dit heel goed is, hoewel daar natuurlijk ook weer een valkuiltje zit dat je niet te veel in de zelfgenoegzaamheid moet gaan komen van: 'nou ja, ik doe wat ik doe en wat een ander doet interesseert me niet'. Dat is de andere kant.
Pas op, de grens is subtiel hoor. Waar het op aankomt is: niet de onverschilligheid: 'het kan me niet schelen wat de ander denkt'. Neen: 'ik kan alleen zijn zoals ik werkelijk voel dat ik innerlijk ben en ik wil openstaan voor al datgene wat tot mij komt en dat misschien tot verfraaiing, tot veredeling kan leiden in mijzelf'. Want niemand is volmaakt, zeiden wij daarnet.
Hier is dan weer een andere valkuil: de zelfgenoeg-zaamheid.

--- Maar, kom je dan niet gewoon op het punt dat je eigenlijk tot jezelf zegt: ik hoef niet meer, maar ik mag?

Z: Ja, dat vind ik een hele goede uitdrukking.

Ik moet niks, ik mag. In de tempelviering staat in één van de gebeden dat het werk geen werk zal zijn maar spel en de plicht slechts liefde zal zijn. Ik denk dat we daar kunnen komen, in gradaties van niveau.

VISUALISATIE

Ga gemakkelijk zitten en sluit je ogen. Voel je veilig. Niemand wil iets van je, niemand dwingt je ergens toe. Vanuit deze veiligheid bouw je de energie op om nu naar jezelf te kijken. Naar de mens die jij bent. Kijk niet alleen naar de uiterlijke vormgeving, maar kijk ook hoe je werkelijk bent, met al je kleine en misschien wel grote hebbelijkheden en onhebbelijkheden.

Het beginpunt is dat wij in onszelf accepteren dat wij deze beide kanten hebben. Het lichtende en het schaduwrijke.
Wij hebben de macht door de grote liefdeskracht in onszelf een lichtbrug te vormen tussen deze twee polen. Dan voelen wij vanuit het schouwen naar onszelf ook hier en daar weer die pijn van wat ons is overkomen, datgene wat de ander ons bracht, wat wij een ander hebben aangedaan, waar we dan schuldgevoel over hebben.

We kijken daarnaar en in onszelf maakt zich nu een spiraal van licht los, een spiraal van het samengaan, het één worden van de menselijke wil, het begeren als ego, als mens en de hogere wil in jezelf.
Het diepste verlangen om in eenheid te zijn met het goddelijke in je.
Deze spiraal van licht maakt zich los.

Kijk nu naar je voeten die stevig op de grond staan en zie hoe die voeten verlicht zijn. Dat zijn polen van licht waar je op staat, die jou als mens stevig vasthouden op deze aarde, want je bent gekomen om te leven op deze aarde.

Je ziet nu dat dit licht opstijgt en komt langs de sacrale chakra's, het mannelijk- of vrouwelijk-zijn. Daar ontmoet het weer veel miskenning en allerlei schuldgevoelens, zoveel pijn, zoveel onmacht en misschien ook macht. Daar sta je nu even bij stil.

Laat dit licht daar doorheen spelen, want het zijn allemaal donkere hoekjes, die je eigenlijk liever niet wilt belichten, maar je staat stevig op de grond en je durft het aan om het licht daar te laten spelen.

Al de donkere hoekjes worden één voor één belicht en er gebeurt iets in jezelf. Kan ik dit?
Heb ik deze kracht in mijzelf?
Mijn God, ik kan dit!

Dan zie je hoe het licht verder gaat en komt in je etherisch veld, je zonnevlecht, het reservoir waar alles zich heeft opgestapeld vanuit levens her en ook van dit leven. Er is zoveel waar je eigenlijk liever niet meer naar kijkt en dat hoeft ook niet, maar je stuurt er liefde naar toe, want die heb je nu.

Vanuit je voeten is je eigen kracht omhoog geschoten en je kunt nu een mate van liefde op-brengen. De kracht van het zijn in je persoonlijkheid met je menselijke wil om dit te kunnen doen, komt langzaamaan in eenheid met je goddelijke deel.

Het is zo weldadig, dit licht dat je zelf opstuurt in je zonnevlecht. Dan zie je hoe het je aura en jouzelf als mens bekrachtigt en hoe je hierdoor als het ware dieper kunt ademhalen.
Want het geeft kracht dat jijzelf de baas bent over je eigen emoties, over je eigen begeertes, dat jijzelf kunt uitmaken hoe diep je je laat meesleuren door je denkvormen, door oude gebondenheden, door datgene wat men van je verwacht.

Je blijft hier een poosje en ziet dan hoe de zonnevlecht openbloeit en het is een lotus.
Het bloeit helemaal open en daar binnenin is een gouden punt en daarin is je eigen gezicht.
Daar is een wereld van schoonheid, een prachtige vorm van kleuren.
De kleuren van vooral rood en oranje overheersen hier, maar dan zie je hoe deze kleuren steeds dieper en zachter worden en jij mens, jij doet dit.
Jij hebt die kracht.

Dan laat je het licht verder stromen.
De stuwende kracht van het licht kan opstijgen naar je hartchakra. In dit hartchakra, in een zachtgroen licht bloeit de twaalfbladige lotus.
Zuiver wit licht stralend door dit groen in een prachtige, zo diepe kleur, dat het je heel diep ontroert.
Wat zie je dan in het midden van deze twaalfbladige lotus? Een gouden knop en in deze gouden knop, pulserend met je harteklop is wederom je gezicht te zien. Nu is dit gezicht, jouw gezicht, heel stil, heel sereen, in diepe stille eenheid met het goddelijke in jezelf.
Je bent verbaasd en kijkt ernaar. Hoe kan ik dit?

Is dit werkelijkheid? Ja, jij kunt dit want jij kunt nu met het vergrote bewustzijn, het spirituele bewustzijn wat je nu hebt, je persoonlijkheid zodanig in eenheid brengen dat je kunt zijn in de liefdeskracht van het hart.

Deze liefdeskracht geeft ruimte, het is alsof je in een heel grote ruimte komt. In deze ruimte voel je acceptatie, vrijheid, schoonheid en vreugde.
Diepe levensvreugde in jezelf.

Nu heb je ook de moed om het licht weer verder te sturen. Zo gaat het naar je keelchakra en er gebeuren kleine wondertjes binnenin jezelf.
Een klein wonder is dat je in je spreken deze liefdeskracht en de ruimte die jij zelf hebt veroverd, tot uitdrukking kunt brengen door de ander waar je tegen spreekt in zijn volle vrijheid en rijkdom te laten. Dat je niet knabbelt aan hetgeen van de ander is.

Hoe lief je die ander ook hebt of hoe groot je weerzin ook is, je laat hem/haar vrij.
Knabbel niet aan zijn/haar rijkdom, maar gun hem/haar het eigen zijn, het eigen goddelijk Zijn.
Dit wonder geschiedt nu door jouw liefdeskracht, in het spreken, in het woord, want het woord is vlees geworden, het woord is de bazuin van de mens.
Het woord is datgene wat de mens kan uitdragen en wij danken in liefde voor dit wonder.
Maar nu een tweede wonder. Er komt nog meer ruimte, nog meer vrijheid en er komt iets in je van grote compassie, als het ware een nieuwe geboorte in jezelf.
Zo'n grote verandering dat er nu een heel diep inzicht komt:

Ik ben in eenheid met dit hoogste Zijn
en zo is ieder wezen.

Ik mag zijn in verbinding met dit hogere Zijn,
dit goddelijk Zijn van ieder ander mens.

Ik kan dit want ik ben nu zelf mijn eigen lichtbrug,
mijn eigen gouden punt.

Om dit nu nog duidelijker in de materiële vormgeving te brengen, vraag ik om de rechter duim op het voorhoofd te brengen, iets boven de wenkbrauwen, tussen de ogen: het punt van inzicht. Dit punt van inzicht te verbinden met de vier geestelijke dimensies die zich bevinden in het kruinchakra.

Zo breng je in jezelf aan een heel diepe eenheid van geest in materie, van goddelijke natuur in menselijk zijn.

Dan zul je zijn
in de naam van het hoogste goddelijk Zijn
in je diepste acceptatie in werkelijk vertrouwen
in je diepste vergeving in werkelijke liefde
in je diepste genezing in werkelijke eenheid.
Aum

Zo laten we dan nu elkaar een hand geven
en in deze handreiking bekrachtigen
dat wij mensen, dat ieder van ons,
wil leven, leven in de vreugde van het hart
wil werken, werken met jezelf
en daardoor stralen naar de ander
met de vreugde van het hart
opdat wij zullen sterven
sterven in deze vreugde van het hart
zodat wij eens zullen terugkeren en leven
leven door de vreugde van het hart.

Opdat er mag komen een nieuwe wereld
een nieuwe aarde in een nieuwe hemel
in een zo diepe eenheid van geest en materie
dat er zal zijn op aarde een piramide van licht
waarvan de basis gevormd wordt
door de mens in het eigen licht
en de top zal reiken tot in de sferen.
Dat dit gegeven wat nu in ons zo diep spreekt
ons zo diep raakt
zich mag verspreiden
mag meegevoerd worden met de wind
juist daarheen waar schaduw heerst
eenzaamheid en pijn
dat het daar mag brengen
licht, liefde en verbinding met al wat is.
Aum

Vanuit de sferen wordt gedankt en er wordt gezegd:

‘Hoe diep is de vreugde hier in de sferen
van uw broeders en zusters in de geest.
Hoe groot is de verbinding nu,
nu u mens tot de diepste erkenning komt
van uw eigen licht.
De zeeën van bloed,
de rivieren van tranen over uw wereld
zij zullen opdrogen
en er zal komen een wereld van licht.
Doch slechts u mens
zal dit tot werkelijkheid kunnen maken.
Zo wees dan gezegend in uw eigen licht
opdat u zult zegenen diegenen die tot u komen.
Aum

HOOFDSTUK 5

loslaten voor vernieuwing

Ik wil deze lezing vooral besteden aan deze donkere dagen voor het licht, de Zonnewende voor de Kerst, aan de Advent; het indalen van de kosmische energieën in de mens waardoor het oude kan afsterven, losgelaten kan worden. Dat is ontzettend belangrijk. Als de natuur dat niet zou doen, zou er nooit vernieuwing in de natuur kunnen komen.
Wij mensen zijn ook natuur. Als wij geen periodes krijgen van stilte, van inkeer, van loslaten, dan zouden we ons nooit kunnen vernieuwen, nooit tot nieuwe inspiratie kunnen komen, tot nieuwe energie-stromen.

Een kosmische wetmatigheid is, dat niets statisch is maar dat alles aan verandering onderhevig is.
Dat houdt het ook levend. In de komende dagen zullen er momenten aanbreken dat ieder van jullie in zichzelf datgene herkent wat je teveel bezighoudt, beheerst en wat je niet los kunt laten in het denken of in emoties daarover. Dan zul je ervaren dat je daardoor niet een stuk van je eigen creatieve vermogens kwijtraakt, maar als het ware ondergesneeuwd vindt. Je zult ervaren dat je daardoor niet ten volle in vreugde kunt zijn in datgene wat je doet en dat er een soort druk op je ligt.

Waar het nu vanuit Psychosofia om gaat is dat de lering die is gegeven, niet alleen mentaal in jezelf doordringt, maar ook zodanig in de beleving herkend kan worden, dat je daar ook mee kunt werken om je

ten dele te kunnen vernieuwen, een stukje van dat oude kunt transformeren.

ben ik mijn broeders hoeder?

Deze adventsdagen zijn donkere dagen. Je ziet dat er over de hele wereld veel duisternis is van liefdeloosheid, van geweld en dergelijke. Mensen zoals jullie die bewust hiermee werken, wetend wat er aan de hand is en er toch doorheen durven gaan, brengen in de energetische velden hier over deze planeet een stuk vernieuwing en licht aan.
Dit betekent nu: 'ben ik mijn broeders hoeder?'
Wat houdt dat dan in 'ben ik mijn broeders hoeder?'
Je mag niet de verantwoordelijkheid van een ander op je nemen. Je kunt niet de ander behoeden voor de fouten en de aspecten die hijzelf moet beleven om te kunnen groeien. Dat is zijn recht. Je hebt nooit het recht om dat voor een ander te doen.
Je enige - ik kan dat niet eens recht of plicht noemen - je enige vreugde die je kunt hebben in je verantwoordelijkheid als de mens die je bent naar die broeder toe, maar vooral dus ook naar jezelf toe, is: in je uitstraling een zodanig punt van acceptatie te bereiken waardoor je ruimte schept in jezelf en in een mate van eenheid komt met de supernature in jezelf.

de supernature als motor

Er werd me de vraag gesteld: ‘Je spreekt soms over supernature maar ook over het hoger Zelf en over de persoonlijkheid’.

In wezen is dat geest, ziel en persoonlijkheid.
Nu is de onsterfelijke ziel van ons voor een deel geest, supernature, voor een ander deel gericht naar de persoonlijke aspecten in de menselijke natuur, in de materie. Je kunt het zien als een trap: er zijn treden die naar dat besef van de eenheid met de supernature gaan. Op die trap, die treden, ligt de kracht - dat is het midden - om het besef van de supernature in de menselijke persoonlijkheid te brengen. Hierdoor wordt in de menselijke persoonlijkheid als het ware een motor op gang gebracht, waardoor de mens met dat besef kan gaan werken.

Daardoor kan vernieuwing in hemzelf optreden, een mate van transformatie van al het oude, zodat de mens zich steeds weer opnieuw kan vernieuwen. Daardoor steeds meer kan opengaan in de ruimste zin van het woord, waardoor de diepste eenheid, die elk mens alleen in gradaties van niveau van bewustzijn in zichzelf kan aanbrengen, dan ook in de belevingswereld gaat komen, want dat hebben wij nodig. Niet alleen in ons denken, dat is wel fijn dat we dat hebben, dat is goed; het denken is als een wandelstok. Maar we moeten het ook kunnen beleven. Anders zal het ons niet werkelijk die kracht kunnen geven om ons steeds weer te kunnen vernieuwen.

Wat vooral duidelijk moet zijn, is dat in ieder van ons mensen deze natuurlijke tijd van afsterving, inkeer, indalen en loslaten een enorm grote energie is waar we eigenlijk heel dankbaar voor moeten zijn.
Dat zouden we dan ook moeten toelaten, dus er niet tegen ingaan. Niet ontkennen dat er oud verdriet boven komt of dat er van buitenaf nare dingen op je afkomen, waardoor je onmiddellijk in een stuk on-

macht schiet, twijfel, onzekerheid, miskenning, noem maar op. Wetend: ik ben in mijzelf, ik heb in mijzelf de supernature, ik ben in mijzelf een dusdanige licht-kracht, dat ik mij in mijn persoonlijkheid hiervan kan - niet distantiëren - maar los kan maken.

Dat houdt in dat je niet naar iemand die jou akelige dingen aandoet in defensie gaat, maar dat er in je komt: 'laat het door mij heen gaan, zie mij zoals ik ben, in al mijn kwetsbaarheid, maar ik ben zoals ik ben. Ik laat dit door mij heen gaan'. Dan komt er een kracht vrij waardoor je dit ook kunt. Dus als je de weerstand loslaat, komt er een kracht in je vrij, waarmee je werkelijk zodanig kunt werken dat er in jezelf een mate van vernieuwing en verandering komt.

DIALOOG

weerstanden

--- Ik zou de weerstand moeten loslaten?

Z: Ja, de weerstanden die je in jezelf voelt hebben natuurlijk allemaal een betekenis. Ik bedoel niet, dat je alle weerstanden plotseling los moet laten, dat is natuurlijk ook niet goed.
Het gaat erom dat er in jezelf een dieper inzicht gaat komen: waarom heb ik deze weerstand? Waar is deze weerstand a. op gebaseerd? Weerstand c. kan misschien weer wat anders zijn. Waar is het op gebaseerd? Is het eigenlijk angst om te durven zijn wie ik ben, is het mijn onmacht om dat te kunnen, is

het mijn diepste ontkenningsgevoel of mijn steeds niet gelijkwaardig voelen aan de ander?
Het zit ook heel erg in ons mensen ingebakken dat er vanuit deze inzichten gekeken wordt. Waarom, wat heb ik hier dan mee?

Die inzichten helpen toch, het is wel mentaal, maar het helpt wel om je de kracht te geven om er doorheen te worstelen.
Totdat het punt bereikt wordt dat je niet meer hoeft te worstelen en dat het als het ware vanzelf door je heen kan gaan. Ik heb dat bij mezelf gemerkt met dingen die naar mij toe komen, die ik tijden geleden emotioneel heel erg gevonden zou hebben.
Ik kan niet zeggen dat ik nu daardoor niet meer geraakt word, maar toch datgene wat mij raakt maakt mij niet meer helemaal in paniek of vreselijk emotioneel en ik kan het denken erover weer loslaten. Ja, het is wel even een soort bliksemschicht die binnenkomt, maar ik kan het door me heen laten gaan.
Dat betekent dat er een grote hoop puin, zal ik het maar noemen, is geruimd waardoor er ruimte komt, waardoor dit zo door me heen kan gaan.

Dit zegt natuurlijk niet, dat dit altijd zo zal zijn of dat je ik weet niet hoever bent. Dit betekent alleen dat je het besef van de supernature in jezelf in een steeds grotere liefdeskracht kunt brengen om in je persoonlijkheid daar enigszins mee in overeenstemming te kunnen komen. Overeenstemming betekent acceptatie in volledig vertrouwen. Dat is veel hoor! Dat verover je altijd met kleine stukjes. Een heel klein streepje en dan de volgende keer weer een ander streepje.

Dit geldt voor ons allemaal, als je maar weet hoe dit te hanteren, hoe daarmee te werken, hoe daarin te leven.

spirituele milieuhygiëne

--- U had het over uitstraling naar de andere mens.

Z: Ja, dat brengt mij dan op het thema 'spirituele milieuhygiëne'. Spirituele milieuhygiëne is het vervolg van 'ben ik mijn broeders hoeder'.
Iemand die door inzicht heel consciëntieus vanuit liefde met zichzelf aan het werk gaat en probeert in zichzelf ruimte te maken en daardoor vanuit de werkelijke bron te leven - in allerlei gradaties natuurlijk - krijgt een andere uitstraling.
Deze andere uitstraling - die je nooit bewust gewild mag hebben naar iemand toe, want dan is het je ego dat zich daarin wil bevestigen - die dus ongewild en haast onbewust van jezelf uitstraalt, kan juist bij de ander die nog in zijn schaduwkanten zit, die het nog moeilijk heeft, iets aanraken.

De uitstraling kan niet alleen bij de ander iets aanraken maar straalt van je uit en vermengt zich met soortgelijke energieën.
Wanneer over de gehele wereld miljoenen mensen, natuurlijk vanuit een andere verwoording of een andere vormgeving, tot deze inzichten zouden komen, zouden er over de hele wereld grote lichtvelden ontstaan. Die kunnen de velden van duisternis, liefdeloosheid, haat, van elke andere negativiteit die wij nog hebben in onze wereld, uiteindelijk gaan doordringen.

--- Ik begrijp niet wat het in concreto in de huidige maatschappij betekent. Er is veel woningnood, mensen voelen zich ongelukkig in hun werk. Hoe ziet u dat in de hulpverlening?

Z: In concreto kan natuurlijk nooit iets wat hier vanuit spiritualiteit wordt gegeven direkt in werkelijkheid omgezet worden. Dat kan alleen via het bewustzijn van de mens die daarmee in aanraking komt, erdoor geraakt wordt en daardoor in zichzelf tot vernieuwing komt en het weer gaat uitstralen. Dat kan ook door het spreken erover, door inzichten naar buiten te brengen, bijvoorbeeld in de hulpverlening.

Het is in wezen een extra iets van het leven. Het kan nooit zo zijn dat er onmiddellijk iets verandert.
Dat bestaat natuurlijk niet.
Wat u daar zegt: 'hoe verander je de woningnood?'
Dat gebeurt als er een verruiming, een verrijking van bewustzijn kan komen, juist ook in hen die verantwoordelijk zijn voor de politiek, het maatschappelijke bestel, in de woningbouwvereniging en dergelijke. Dat is iets wat langzaam gaat doordringen.

beheerder van de aarde

Maar wij mensen, die de kans krijgen andere inzichten te verwerven om daarmee te kunnen werken in onszelf - want als het buiten jezelf blijft heb je er niets aan - brengen verandering.
Langzaamaan natuurlijk.
Als je de trend van nu vergelijkt met de beginjaren tachtig dan zie je dat er meer bewustzijn is over milieu, hoe we daarmee moeten omgaan. Er is

nieuw inzicht gekomen: eerst was de mens de heerser over de natuur en over de aarde; nu begrijpt men dat de mens is de beheerder van de aarde. Dat is een heel groot gegeven.

--- Maar dat is maar een heel klein deel van de mensheid.
Ik ben er mee bezig geweest en merk dat er maar een heel klein deel is die hier echt bewust mee bezig is. Ik denk dat zoiets waarschijnlijk pas plaats zal gaan vinden als ik allang dood ben.

Z: Ik denk dat er niet meer kan zijn dan blijkbaar wil doordringen en dat wanneer wij 'vanuit het weten van' in ons ego ons daar teveel op storten het zelfs tegengehouden wordt.
Het omgaan met deze spirituele energieën houdt in, dat deze vernieuwing, verruiming van bewustwording een proces is.
Zo'n groot proces dat dat echt van onder, diep in ieder mens moet plaatsvinden. Dat gebeurt nu. Natuurlijk is dit nog een couveuse kindje, maar het begint.

Er is ook een andere trend gekomen van gelijkwaardigheid. Vorige keer heb ik het even gehad over het gelijkwaardig partnerschap van het menselijke bewustzijn, van de persoonlijkheid van de mens naar de supernature in de mens. Dat is nog maar heel klein. Het is nog maar hier en daar ‘een flitsje van’. Maar wij mensen die deze inzichten kunnen krijgen, kunnen 'dat flitsje van' tot een lichtstraaltje maken. Uiteindelijk, misschien over honderd jaar, wordt het een heel veld. Dan zijn we er niet meer, maar zijn onze incarnaties er hoop ik wel.

Dus zo werkt dat. We hebben alleen maar de kans om dat nu, zo klein in onszelf, in onze eigen omgeving te brengen.
Meer kan nog niet.

--- Als je in een huis bent waar gerookt wordt en jij wilt zo graag dat er niet gerookt wordt, kun je dat dan vragen?

Z: Je kunt er ook lichamelijk niet tegen kunnen.

--- Ja, maar dan denk ik, als ik er lichamelijk niet tegen kan, komt dat ook uit mijn ego. Ik vind dat ik daar tegen heb te kunnen.

Z: Dat is even wat anders.
Gelijkwaardig partnerschap is niet alleen menselijke persoonlijkheid en goddelijke natuur. Gelijkwaardig partnerschap is ook ieder ander mens met jou samen. Dan zou er dus met de andere partij, die wel rookt en jij die niet rookt, een gentlemen agreement moeten komen van: 'Hoe doen we dat dan?'

Kijk eens, ik vind het verschrikkelijk en jij vindt het heerlijk, wat is de middenweg? Hoe regelen we het dat we beiden toch kunnen zijn in onze eigen waarde? Dat is de trend die nu gaat komen en die heel langzaam doordringt. Dat is begonnen met het tolerantie-beleid hier in Nederland. Maar het kan dieper.

Het kan gaan tot werkelijk gelijkwaardig partnerschap. Met dit roken is het heel duidelijk. Wanneer de een dit niet kan en de ander het graag wil, praat dan met elkaar en zoek een mogelijkheid waardoor

je beiden toch in je eigen waarde kunt zijn en niet elkaar als het ware opslokt. Want die rook slokt jou op en dat jij dat niet wilt, slokt die ander op.

macht en onmacht

--- Op mijn werk bij de gemeente gebeurt het wel dat iemand staat te schreeuwen, dat hij een andere woning wil. Of iemand ziet het gewoon helemaal niet zitten en gaat ruiten inslaan, omdat hij de situatie in zijn omgeving niet meer uithoudt. Ga je dan daarmee om van: 'Nou, vervelend voor je' of ga je die persoon dan helpen?
Je kunt zeggen: het is die persoon zijn karma, dus dan ga ik gewoon een straatje om.

Z: Nee, alsjeblieft. Haal dat nou niet uit mijn woorden, want dat zeg ik absoluut niet. Kijk, je zit daar in een bepaalde positie waarin je die mens moet helpen. Hij komt met zijn woningnood en zo.
Dan bedoel ik met te zeggen: 'er komt ruimte in je zelf', dat je niet die mens tegemoet treedt vanuit jouw angst bijvoorbeeld, of vanuit je ontkend voelen - omdat hij zo tegen je staat te schreeuwen - want dat maakt dat het bij die ander verdubbelt.
Als je daar zit vanuit jezelf 'ik blijf in mijzelf' - dat kost moeite, dat weet ik - 'ik wil dat er in mij rust komt', dan kun je die persoon een glimpje, meer zal er wel niet zijn, van liefde geven, rust schenken.
Dat houdt in dat er daardoor een uitstraling van je komt die hij voelt, onbewust meestal, als gezien worden gelijkwaardig aan jou, die daar achter dat bureau zit en de huizen denkt te verdelen. Ja, ik noem het maar een beetje extreem.

De mens die daar staat te schreeuwen en eventueel een steen door de ramen gooit, voelt zich dus ongelijkwaardig. Want daar zit iemand die de huizen verdeelt en hij is de arme sloeber die geen huis heeft, dus hij wordt boos. Die persoon zit daar en heeft zogenaamd de macht om dat te verdelen, dat heeft hij in werkelijkheid ook niet. Maar nu kom ik even op het thema macht die door de omstandigheden in de mens kan komen.

Hij kan zich in de macht verliezen, dus als agressor, en daardoor die uitstraling ook werkelijk naar buiten brengen.
De ander die het slachtoffer is, voelt heel duidelijk een soort agressor-energie naar zich toe gaan: hij heeft de macht en ik ben maar een arme sloeber en ik kan geen huis krijgen.

De mens achter dat bureau die vanuit zijn functie huizen moet verdelen, zal dat heus niet vanuit zijn persoonlijkheid, vanuit zijn ego doen, maar vanuit vastgestelde criteria. Maar hij kan dan - wanneer hij deze inzichten zou hebben en zou begrijpen dat hij in zichzelf tot een ruimte moet komen, dat hij zich niet moet laten bepalen door zijn eigen persoonlijke emoties - naar de ander kijken in gelijkwaardigheid en dat is absoluut te voelen. Als je dat uitstraalt zal bij de ander al die heibel en heisa anders gaan worden. Dat wordt bedoeld.

--- Ik denk dat je heel zwak bent. Je zit daar achter je bureau en je hebt niet zo veel verstand van die energie of je denkt er niet zo over na, en de ander is zo sterk en die ander heeft zo'n enorme kracht.
Ik vind het hartstikke moeilijk.

Z: Ja, natuurlijk. Dit is eigenlijk een theorie, die je alleen zelf waar kunt maken. Dat is het nu juist.
Al deze inzichten geef ik natuurlijk als een theorie. Voor een deel heb ik dat wel in mijzelf tot een bepaalde beleving gemaakt en ieder mens kan dat op zijn eigen manier in zichzelf met zijn eigen inspiratie, eigen intuïtie tot die beleving maken.
Als er iemand voor je staat en die wil je de keel dichtknijpen, dan kun je natuurlijk niet al dit soort dingen even snel bedenken. Maar als er iets in je overeind blijft staan, zo van 'nee, ik ben mijzelf, ik begrijp waarom die man zo gek doet', geeft zelfs dat een flitsje, een klein flitsje van evenwichtigheid, en dat heeft invloed.

Ik weet niet of jullie ooit de film hebben gezien die in China speelde. Een zendelinge kwam in een gevangenis met vreselijk gevaarlijke criminelen.
Zij deed daar maatschappelijk werk of zo iets, er was een opstand en zij ging daar naar toe. Ze stond daar heel kwetsbaar en alleen omdat zij geen emoties van angst, van zich willen verdedigen, willen aanvallen, van boos zijn op die mensen uitstraalde, ging er blijkbaar zoiets van haar uit, dat die mensen met bijlen enzo haar ook niets deden.
Die film heeft grote indruk op mij gemaakt.
Ik herkende daarin precies wat er allemaal wordt gegeven aan inzichten en aan lering. Het was heel bijzonder.

--- Met al je goede bedoelingen kun je ook wel alle energie uit jezelf weg laten halen. Dan moet jezelf maar kijken hoe je weer terug komt op je eigen benen.

Z: Je bedoelt dat de ander je zodanig onderuit kan halen dat jezelf niets meer overhoudt? Voor ieder mens zal dat wel anders zijn.
Waarom kan die ander je zo onderuit halen dat er niets meer van je overblijft? Kan de ander dat? Waarom raakt de ander je? Waar zit dat in?
Wat die zendelinge deed is het enige wat je kunt doen.

Ik weet wel dat dit theorie is en dat je op een heel cruciaal moment daar niet zo mee bezig kunt zijn. Maar wanneer je deze theorie, deze lering, in je leven steeds weer laat indalen, laat meespelen in alles wat je doet en denkt, dan wordt het van jezelf, dan breng je het in praktijk. Dat is een kwestie van groei.

--- Wij hebben in onze familie nogal onenigheid. In ons gezin zijn mijn ene zoon en ik al heel soepel geworden naar de familie toe. Maar mijn man en mijn andere zoon zijn nog zo van: 'als ze voor mijn auto komen, rij ik ze omver'. Daar praten wij wel over, maar mijn man zegt: 'Ik kan het zo indenken wat die jongen voelt.
Vroeger heb ik dat ook gevoeld als ze mijn vader aanvielen'. Nu zegt mijn zoon, die er dus heel anders tegen aankijkt: 'Ik ben nog niet zover om zoals mijn broer te denken'.

Z: Ja, dat is dan ook zo, hij is nog niet zover.

--- Maar ik vind het al wel plezierig dat hij toch later bij mij komt om te vragen: 'Goh ma, hoe voelt u dat nou?' Dus hij denkt er wel over na.

Z: Dus het zaadje is al gevallen en het moet de kans krijgen om te groeien. Maar, ga hem nu niet teveel pushen.

--- Ik heb heel lang gedacht dat als iemand iets negatiefs tegen mij zei: 'Oh jeetje, daar heb ik affiniteit mee, dat zit in mij, anders zou hij dat nooit tegen mij gezegd hebben'.

Z: Dat heb ik dan verkeerd uitgelegd.
Er is natuurlijk wel iets van waar, maar ik wil niet dat je met een schuldgevoel naar huis gaat.
Iedere uitstraling, negatief of positief: iets in jouzelf, in het ontvangststation, heeft daar mee te maken.
Het weten hiervan is een grote verantwoordelijkheid maar als je die verantwoordelijkheid tot een hoge drempel, een obstakel laat worden in jezelf, dan maak je er een elementaal van in je hoger weten.
Dit elementaal gaat je beheersen, krijgt steeds meer invloed op je, dus wat ben je aan het doen?
Je zet - notabene vanuit een dieper inzicht, vanuit een spirituele achtergrond - een in wezen verkeerd elementaal, een verkeerd beeld neer. Beeldvorming dus naar jezelf.

Waarom doe je dit? Er zitten vaak oude schuld-gevoelens bij. Deze oude schuldgevoelens zijn de basis - dus de niet-ruimte - waardoor datgene wat naar je toe komt onmiddellijk wordt omgedraaid naar: 'oh jee, nu heb ik dat natuurlijk zelf uitgezonden'.

Het weten dat er altijd iets in jezelf is, in je eigen ont-vangststation - het hoeft maar zo'n klein trillinkje te zijn waardoor de dingen gebeuren - om te leren waar

het dan in zit, wat het dan kan zijn, is in wezen een genade.
Het is zoiets als een kind dat met zijn vinger op de kachel wordt gezet door de moeder om te weten dat het daar van af moet blijven. Nu kun je denken, hoe moet ik dit dan verder hanteren?

Het weten dat iets in jezelf altijd het ontvangststation is voor de uitzending die naar je toe komt, geeft dus die grotere verantwoordelijkheid in jezelf. Deze grote verantwoordelijkheid in jezelf is dus tegelijkertijd 'ben ik mijn broeders hoeder', want datgene wat door jou - al is het nog zo'n klein flitsje - wordt uitgezonden, raakt bij de ander datgene aan waardoor die negatieve uitzending komt.

Nu is het natuurlijk erg moeilijk leven als je de hele dag zit van 'oh, wat straal ik nu uit' en 'oh, wat is nou mijn flitsje'. Dan word je ook gek, dus dat moet je maar niet doen.
Het enige wat je kunt doen, is in jezelf zeggen: 'al de straaltjes, flitsjes die ik uitzend, zijn allemaal gebaseerd op de ruimte of de niet-ruimte in mijzelf en daar moet ik, of liever, kan ik dan mee werken'. Dat is het enige.

spirituele energieën

--- Kun je nog iets zeggen over het omgaan met spirituele energieën?

Z: Ja, het leren omgaan met deze subtiele spirituele energieën. De westerse mens met een christelijke achtergrond is daar best bang voor.

Hij is vooral bang dat er uit de illusie van een hogere spirituele achtergrond of geest verkeerde dingen komen in de mens. En dat is natuurlijk ook waar. Want zo goed als je openstaat voor het positieve in het spirituele, zo goed sta je ook open naar het negatieve van deze spirituele energieën.
Waarom? Te weinig ruimte in jezelf, te veel bepaling van miskenning en schuld, macht en onmacht, angst en twijfel roept datgene op wat dan als inspiratie in je komt.
De andere kant is hetzelfde. Ieder mens heeft in wezen de ruimte, diepere onbewuste spirituele achtergronden.
Wanneer je in een bepaalde mate van werkelijk diepe verbinding kunt zijn, dan vang je in je inspiratie die positieve elementen op die in dit spirituele zitten.

En daar zitten gevaren aan verbonden, ook gevaren van channelling. Hoe gaat de mens daar mee om? Want alles wat vanuit de geestelijke wereld naar ons toe komt of door ons heen gaat, is absoluut gekleurd door datgene wat in de mens, dat ontvangststation, aanwezig is diep in het onderbewustzijn.
Daar doorheen werkend naar het waakbewustzijn en het dagbewustzijn, dus het denken, spreken en handelen.

Het is een revolutionair iets, wat in het oosten al duizenden jaren duidelijk is, maar wat nu blijkbaar in het westen gaat komen.
Hoe moet je dit hanteren? Er is nu een enorme golf van mensen die boodschappen doorkrijgt vanuit het collectief onbewuste. Deze aansluiting op dat reservoir krijg je door als inspiratie in jezelf, maar wordt vertaald, onbewust vertaald door datgene wat

in je onderbewustzijn en in je waak- en dagbewust-zijn aanwezig is.

Die vertaling, daar gaat het om, de kleuring die je eraan geeft, is persoonsgebonden. In alles wat er doorkomt is altijd een punt van waarheid. Bij alle mediums, al die channellings, zit altijd een essentie van waarheid en het is aan de mens van de jaren tweeduizend om te gaan leren die essentiële waarheid eruit te halen en te zien wat de kleur is, wat slib is en wat werkelijkheid is.

--- En hoe wou je dat doen?

Z: Ja, dat is wat we nu met elkaar moeten gaan leren.
Maar het ontkennen hiervan, het willen wegduwen en toedekken - wat dus gebeurt - is niet goed. Het is een evolutieproces van het menselijk bewustzijn. Want elk menselijk bewustzijn is aangesloten op de geest, zowel de hogere, laat ik zeggen de positieve als de negatieve aspecten daarin, en wij maken uit hoe het eruit komt. En het is heel belangrijk om te gaan begrijpen, wat je zelf aantrekt en wat je daardoor uitzendt.

bewustzijn blijft voortbestaan

--- Vorige keer in de meditatie zei u: 'Vanuit de sferen groeten wij u'. Wij hebben dat heel emotioneel ervaren. Wij waren heel dankbaar.
Het was geweldig dat dat gebeurde.

Z: Fijn. Weten jullie wel dat jullie revolutionairen zijn

zoals jullie hier zitten? Want het bewustzijn dat er nu is, blijft voortbestaan ook na de dood. Dat besef is in het westen en zeker bij mensen met een christelijke achtergrond taboe, duivels of occult.
Maar in wezen is het alleen Gods liefde, die energie, dat goddelijke Zijn in alles en dat kan niet vernietigd worden. Wij kunnen ons daar nu bewust van worden en ons daarmee verbinden.

Maar hier liggen natuurlijk heel grote valkuilen en gevaren.
Hoe verbinden? Verbinden niet om in contact met je geliefde te blijven, dat mag niet, daar hebben de kerken gelijk in, want dan haal je die geliefde weg, trek je weg uit zijn of haar weg van licht, van bewustwording aan de andere kant van de materie. Deze kant heeft hij al gehad en als hij daar nog mee bezig is, is dat van hem of haar, niet meer van jou. Dat is echte liefde.
Als je de ander alleen hier wilt houden van 'blijf bij me' is dat eigenliefde. Dat doe je om jezelf, je eigen ego, je verdriet te bevredigen. Het is maar hoe je het leven hanteert, vanuit het bewustzijn dat er geestelijke energieën zijn.

Je zou eens moeten kijken hoe vol het hier is.
Dat hoef je helemaal niet eng te vinden, het zijn allemaal zielen, energievelden van overgeganen, die hier enorm veel bewustzijn door krijgen en daardoor hun oude aspecten die zij in hun levens hebben beleefd tot een bepaalde harmonie kunnen brengen. Wat hen goed zal doen als ze weer opnieuw gaan incarneren.

--- Maar als je dat niet kan zien?

Z: Je hoeft het toch ook niet te zien.
--- Nee, maar ik worstel daarmee. Wat is nu het doorkrijgen van geestelijke begeleiding, wat is dat? Het enige wat ik kan ervaren is iets vanuit mijn hart, ik kan verder niets ervaren. Of ik als ik dood ben er toch nog ben, dat kan ik niet ervaren.

Z: Ja, het niet kunnen ervaren heeft te maken met het feit dat het bewustzijn van de westerse mens in al deze eeuwen zich daarvoor heeft afgesloten. Wanneer het bewustzijn hiervoor opengaat, komt de eigen beleving pas aan bod. Eerder kan dat niet. En dat heeft ook gevaren.

--- U heeft altijd gezegd als iemand overgaat dat je hem moet laten gaan naar zijn eigen licht, je mag hem niet vasthouden. Maar ik heb het omgedraaid, ik denk, als ik nu dood ga en ik weet dit van binnen en mijn moeder weet dat niet en die zou verschrikkelijk aan mij trekken, dat ik met mijn bewustzijn daar meer zeggenschap over heb dan mijn moeder. Ook als je over bent gegaan.

Z: Ja, dat is waar. Het terugtrekken naar het verdriet van iemand kan alleen wanneer in het bewustzijn van de overgegane nog te veel affiniteit is met dat verdriet van die moeder door aspecten daarin. Bijvoorbeeld door schuldgevoel of miskenning of wat dan ook. Dat is iets anders.

--- Dus geldt het eigenlijk alleen voor gelijke bewustzijnslaagjes?

Z: Ja, maar dat is dus wat wij doen. Dat wij die

gelijkwaardigheid in bewustzijn nu met elkaar gaan opbouwen. Dat noem ik eigenlijk dat wij pioniers, revolutionairen zijn.

--- Doen wij dat of gebeurt dat automatisch?

Z: Beide, doordat wat je nu gaat begrijpen, gaat voelen, gaat beleven, gebeurt dat ook automatisch. Maar een deel van wat er al is, is ook in jou aanwezig, alleen niet bewust.

channeling en begeleiding

Ik meende zojuist te zien, nadat ik wat dingen had verteld over de spirituele werelden, dat nog niet iedereen goed begrijpt hoe het nu precies in elkaar zit met doorgevingen, chanelling, begeleiding en dergelijke.

--- Ik zou het graag willen voelen. Ik heb er al heel veel over gehoord en ik kan het verstandelijk ook wel begrijpen.

Z: Ja, dat heb ik zojuist ook gezegd, dat wanneer het bewustzijn daarvoor wordt opengesteld langzaamaan datgene wat in de mens onbewust aanwezig is aan deze spirituele energieën, deze geestelijke wereld gaat werken en in de beleving gaat komen. Dat is het enige concrete antwoord daarop.

--- Ik had net een beeld. Toen u sprak over het geestelijk voedselreservoir zag ik daar een communicerende buis onder en die liep door naar

ons toe en als wij als personen ruimte maken dan kan dat opstijgen.

Z: Ja, en die ruimte kun je in je bewustzijn verkrijgen door wat ik dan noem het puin ruimen van de overheersing van emoties, van denkpatronen enzovoorts, van geconditioneerdheden, heilige huisjes, ja, datgene waarmee je bent opgevoed. Wanneer je daar ruimte in durft aanbrengen, gaat het bewustzijn daarvoor open en komen je eigen ervaringen, je eigen beleving aan bod.

--- Niet voor iedereen, de één is sterker ik dan de ander?

Z: In gradaties van niveau, ja.

--- Bij het in verbinding komen met dat grote reservoir stel ik me voor, dat je dan in verbinding kunt komen bijvoorbeeld met de energie van Maria. Nu heb ik al meerdere mensen ontmoet, die zelf zeggen een incarnatie te zijn van degene die vroeger Maria is geweest. Wat gebeurt er nu precies dat iemand dit in zichzelf toch puur ervaart?

Z: Ja, de energieën van Maria, de onbevlekte ontvangenis.
Dit betekent niet dat zij in dat leven karma-vrij was, maar dat zij niet door haar karma heen hoefde om te transformeren, waardoor er een grotere ruimte was om alles te kunnen doen en zijn wat in dat leven noodzakelijk was.
De energieën van Maria, haar spirituele energieën, waren er speciaal op gericht om in totale overgave en absoluut vertrouwen in God te laten gebeuren

wat moest gebeuren en alles wat daar kwam.

Dit zijn de ontvangenis-energieën, die nu in dit aquariustijdperk heel sterk spelen. Het zijn de vrouwelijke energieën die in ieder mens, dus ook in de man, leven. De energie van ontvangenis - behouden en behoeden - komt nu heel duidelijk in dit tijdperk naar voren. Daar gaan allerlei mensen voor open. Het is goed dat ik daar nu toch op terecht kom. Het is namelijk een valkuil hoe die mens dat ervaart. Vanuit je ego, je voelt deze energieën in jezelf, deze ontvangenis, ga je daarvoor open: 'ik ben dat geweest'. Dat is het ego! 'Ik' kan dat nooit geweest zijn, want het 'ik' van nu was toen niet. Ooit is natuurlijk toch in een incarnatie van nu het energieveld geweest wat toen is gekomen.

Steeds meer mensen - ik denk ook veelal vrouwen - zullen deze ontvangende energieën, deze ontvangenis van geestelijk bewustzijn, in zichzelf gaan voelen. Wanneer het ego zich daarmee wil bevestigen, gebeurt dat vaak onbewust vanuit de niet-ruimte die je hebt. Dan plak je dit op je persoonlijkheid, op je ego. Dus ben 'ik' het geweest, zo op die manier.

--- Is het niet zo dat zij vanuit de geestelijke wereld zien wanneer je er rijp voor bent om door te geven?

Z: Ja natuurlijk, maar dat is wel een communicerend vat.

--- Hoe weet ik, dat ik niet met illusies bezig ben?

Z: Illusies zijn altijd gebaseerd op het bevestigen van

het ego, dus van de persoonlijkheid op zich, en niet van de spirituele dimensie in die persoonlijkheid, maar op de materiële persoonlijkheid, het bevestigen en bewijzen daarvan. Dat is de illusie.

--- Je kunt wat doorgechanneld krijgen en dan vraag je je af of het een lage of een hoge entiteit is.
Hoe kun je het verschil weten?

Z: Prima. Wij gaan dus allemaal open, alle mensen gaan open. Zoiets staat toch in de bijbel: 'zonen en dochteren zullen allemaal profeteren'. Dat houdt in dat je open gaat staan voor alle energieën, goed en kwaad, positief en negatief, dat is dat totale universele bewustzijn. Dat hebben wij in ons menselijk zijn, daar leven wij in en wij bepalen hoe positief of hoe negatief dat bewustzijn zal zijn.
In datgene wat wij nu opzenden als mensheid in zijn geheel is ontzaglijk veel negativiteit, al dat geweld, al die verschrikkingen, die wij dagelijks zien en lezen, dat is wat wij opzenden. Wat denk je dat er gebeurt met deze opzending van bewustzijn, van deze realisatie van dit bewustzijn - dus zo verschrikkelijk liefdeloos en negatief - naar de mensen die overgaan, die gewelddadig sterven door criminaliteit of door al dit geweld en zo. Die komen in een andere dimensie, maar behouden dat bewustzijn. Wanneer er niet iets gebeurt, juist hier op aarde in het levende bewustzijn in de materie van de mens, dan zullen zij daar de allergrootste en langdurigste moeite hebben om tot verandering te kunnen komen. Is dit nu begrijpelijk voor jullie?

bewustzijn

--- En voor wie gewelddadig sterft dan?
En onschuldigen dan, bijvoorbeeld burgerslachtoffers in de oorlog of kleine kinderen?

Z: De onschuldigen ook, natuurlijk. Er is eerst een bepaalde wijze van opvang. Ik heb het gezien op die astrale reizen, noem ik dat. Er is een liefdevolle opvang en daarna moeten de overgeganen gaan verwerken wat er is gebeurd, daar is hulp bij.
Dat moeten ze vragen ook. Maar het bewustzijn van de mens op aarde is verschrikkelijk belangrijk om hen dáár te helpen.

--- Daar ben je in een andere vorm van materie. Kom je dan eerder tot dat besef om hulp te vragen? Als ze dan overgegaan zijn verkeren ze, terugkijkend op hun leven, toch nog in datzelfde bewustzijn? Ik dacht dat, als je dan uit die beslommering van al dat vasthouden aan de materie bent, je een andere kijk op de zaak krijgt en dan gelijk hulp kunt gaan vragen.

Z: Ja, maar dat hangt er dus vanaf.
Dat hangt in gradaties van niveau van iedereen individueel af hoe dat bewustzijn dan werkt, hoe vast je dan nog in dat aardse bewustzijn zit, of je ook daar verandering toelaat.
Ik heb gezien dat juist bij mensen die heel fanatiek in een bepaalde religieuze orde zitten of een godsdienst aanhangen, dat fanatieke wat ze hadden op aarde dáár een belemmering is om tot groei te kunnen komen.

--- Maar ik denk juist dat echte groei eigenlijk is de

opdracht om het goddelijke in de materie te brengen.
Dus op aarde!

Z: Ja, dus op aarde. Daarom is het zo belangrijk dat wij hier op aarde dat bewustzijn uitzenden en opzenden.
Daarom is die verbinding zo sterk.

Het schijnt dat dit hele zonnestelsel in een stroomversnelling is van bewustzijnsverruiming.
Ik heb eigenlijk nooit eerder zo sterk ervaren dat er zoveel energieën zijn die meedoen aan deze bewustzijnsverruiming.

--- Als je bewust overgaat omdat je daar wel mee bezig geweest bent dan hoef je dat toch niet allemaal door te maken, dan kun je toch al gelijk verder gaan?

Z: Oh nee, maar dat zeg ik ook niet, ik denk dat dit even wat nader toegelicht moet worden.
De mens die bewust overgaat heeft dus een lichtkracht in zich, daarmee schiet hij omhoog, komt in een heel goede omgeving en kan daar tot rust komen. Maar toch en altijd moet al datgene wat in het leven op aarde, in de materie is geweest, daar in dat nieuwe bewustzijn verwerkt worden.
Hoe groter de lichtkracht, hoe groter dat spirituele bewustzijn, hoe groter ook de mate van kunnen verwerken van al dat oude wat is geweest.
Dat kan niet anders, dat moet. Maar ze hoeven niet door al die sferen heen.

hoe mediteren

Dan wil ik ook nog iets zeggen over meditatie.
Ik hoop dat jullie in deze donkere dagen voor Kerstmis tot je innerlijk licht komt.
In de meditatie wil ik adviseren om steeds jezelf in dat licht te zien, zie jezelf maar in die drie kaarsen. Zie hoe altijd door in je harteklop, het pulseren van je eigen hart, het licht als het ware steeds door je heen gaat en hoe alleen jijzelf dat licht weer opzendt met je kleuren, vanuit je beleving, je liefdeskracht, je inzichten.
Dit houdt in dat alleen jij verantwoordelijk bent voor wat het licht in jezelf brengt en aanricht. Dat jij dat licht kunt uitzenden, opzenden, uitstralen, waardoor in jezelf een hele grote mate van vrede, stilte en liefde komt.

Ik wil je vragen om in de meditatie je eerst open te stellen, dan de visualisatie te doen en dan vooral niet te blijven zweven in beeldschone gebieden, in weet ik wat voor moois allemaal.
Dat kan de illusie veroorzaken van: dáár is alles veel mooier dan hier; wat heb ik aan dit leven en dit leven is niet meer goed, enzovoorts, waardoor het je levensenergie verzwakt.

Dus ga bewust met dat licht in jezelf om, breng het weer omhoog, straal het uit, zend het op en leef het leven vanuit dit bewustzijn. Verlies je niet in de illusie van wat je van sommige mediums hoort: Oh, het is daar zo mooi en er zijn beeldschone kleuren. Dat is het ook, maar je bent hier en je hebt je levensopdracht te vervullen.

VISUALISATIE

Zie jezelf als deze mens die jij bent
met alles wat er is.
Weet dat je op aarde bent gekomen, dat je de moed hebt gehad om te incarneren, opdat bepaalde schaduwkanten in jezelf verlicht kunnen worden en daardoor weer in harmonie gebracht kunnen worden.

Weet dat dit leven een leerschool is en dat in alles wat naar je toe komt, in al het negatieve, altijd een punt van positiviteit zit, een punt van licht, waardoor juist door de herkenning van dit licht in dit negatieve je eigen creativiteit gestimuleerd zal worden om te kunnen leven vanuit je eigen goddelijke levensenergie.

Begrijp dat jij als mens het enige schepsel bent op aarde wat een zo groot bewustzijn heeft, dat het het goddelijke in zich tot realiteit kan brengen.
Wees daar dankbaar voor en in diepe stilte. Laat toe al datgene wat er in je leven is geweest en nog soms is aan zoveel pijn en hardheid. Sta toe dat dit allemaal geweest is, accepteer dat.

Begrijp dat in alles wat naar je toe is gekomen Gods glimlach aanwezig was, de kracht om daar doorheen te komen, waardoor in jezelf vernieuwing kon ontstaan.

Zo zie dan nu hoe het licht met iedere ademtocht, met iedere harteklop, als een prachtige witte bundel stralend licht door je heen gaat, in je kruinchakra komt, je bewustzijn verlicht, de kleine hersenen belicht en verlicht, zodat het denken kan veranderen.

Hoe het gaat langs je schouders, dat je weer de kracht gaat voelen om je schouders eronder te zetten in dit, jouw leven, hoe het gaat langs je nieren, waar nieuwe zuivering wordt aangebracht, diep in jezelf, je eigen zuivering, vanuit je zijn, ruimte makend.
En het gaat verder langs je stuitchakra en je voelt een ongekende kracht in jezelf om met alles wat je nu weet, dat weten in werkelijkheid, in realiteit om te zetten.

Het licht gaat naar je voeten en het doet je dankbaar stevig je voeten op aarde zetten: 'Ik ben deze mens en ik wil dit leven leven zo mooi, in zo grote schoonheid en vreugde als mij maar mogelijk is, wat mij ook zal gebeuren'.

Je zendt het licht nu op, goudgekleurd door jezelf, door je levenskracht, door je liefde, door je vreugde.
Je zendt het licht op, goudgekleurd, langs je mannelijk of vrouwelijk zijn, zo vaak gekwetst of in macht en nu in diepe acceptatie en vergeving en je zendt het op naar je emotie-gebieden, naar je zonnevlecht.
Daar ontmoet het zo veel oude rommel, puin, oud zeer, miskenning, jezelf zo vaak ontkend te hebben en nu laat je het licht, goudgekleurd, hier doorheen spelen. Het is even moeilijk om dit ook werkelijk te zien, te herkennen en te accepteren.
Doe het, durf het aan.

Kijk het speelt nu door al deze emoties heen en je gaat langzaamaan in al dit oude toch de positieve punten herkennen.
Daardoor gesterkt stuw je het licht omhoog.

Zachtroze, zachtgeel, goudkleurig, heel teer blauw, heel teer groen zend je het omhoog en het komt in je hartchakra en daar, daar ontmoet het je eigen stralend zijn.

Daar bloeit de gouden roos, in het hart van deze gouden roos is jouw gezicht, zoals je het eigenlijk niet kent, zo sereen, zo schoon, zo zuiver, dat ben jij in je diepste zijn.

En vanuit dit gezicht, vanuit deze diepe levenskracht, deze goddelijke essentie, zend je dit licht verder omhoog en je zult merken dat je in je spreken liefde kunt brengen zonder dat je dit per se met je persoonlijkheid wilt, het gebeurt gewoon.
Het licht gaat verder, het komt in je voorhoofdcentrum en daar brengt het die mate van verlichting aan die je juist nu zo nodig hebt.
Dan kun je 'zijn'.

Ik vraag je nu de rechterduim op het voorhoofd te zetten en de vier vingers op de geestelijke punten in het kruinchakra.

En ik vraag je nu in een heilig moment te zijn
in Gods heilige naam
in je diepste acceptatie in werkelijk vertrouwen
in je diepste vergeving naar de ander en naar jezelf
in werkelijke liefde in je diepste genezing
innerlijk in totale eenheid.

AUM

Zo laten we dan nu zijn in de vreugde van het delen van dit licht vanuit jezelf naar de ander toe.

Geef elkaar een hand en laten we in deze vreugde dit licht willen delen met al degenen die nu in duisternis van liefdeloosheid leven.
Wij hoeven niets zelf te sturen, het zal zich vanzelf zo verbreiden naar allen die wij kennen, naar allen die wij niet kennen, naar allen die wij liefhebben, naar allen die wij nog niet kunnen liefhebben.

Zo zal er zich dan een straal van licht en warmte vanuit het eigen hart, de opengebloeide gouden roos, over de wereld kunnen vormen.
Deze zal kunnen stralen opdat er zal zijn één geest van liefde en waarheid, één verbinding waaruit alleen door de liefde uiteindelijk de materie gerealiseerd zal worden in het delen met elkaar.

Zo zal er eens zijn één stralend licht, een piramide van licht, waarvan de top zal reiken tot in de sferen.
En wij mensen zijn hier de basis van.
Laten wij danken, dat wij al deze inzichten mochten krijgen. Laten wij danken voor het feit, dat wij in onszelf, ieder voor zich, de kracht hebben om dit tot een diepe realiteit te brengen.

Aum

Ik dank u voor de samenwerking en wens u licht, vreugde en inspiratie.